

WOENSDAG 7 OKTOBER 2009

VOORZITTER: JERZY BUZEK

Voorzitter

(De vergadering wordt om 15.00 uur geopend)

1. Hervatting van de zitting

De Voorzitter. – Ik verklaar de zitting van het Europees Parlement, die op 17 september 2009 werd onderbroken, te zijn hervat.

2. Verklaringen van de Voorzitter

De Voorzitter. – Geachte collega's, bij het openen van de plenaire vergadering van vandaag zou ik kort willen ingaan op het referendum dat afgelopen vrijdag heeft plaatsgevonden. Ik ben zeer ingenomen met het resultaat. Het was niet alleen een geweldige dag voor Ierland, maar ook voor Europa.

(Applaus)

Toen de uitslag van het referendum bekend werd gemaakt, was ik aan de andere kant van Europa, in Sicilië. Daar werd het resultaat op dezelfde manier onthaald als hier in het Europees Parlement – met applaus. Ook op tal van andere plaatsen in Europa zijn mensen opgetogen over het resultaat van het Ierse referendum. De Ieren hebben duidelijk te kennen gegeven dat ze hun plek in het hart van een verenigd continent willen behouden. *Míle buíochas do mhuintir na hÉireann*. Duizendmaal dank en gefeliciteerd met het resultaat van het referendum! Dat is wat ik daarnet in het Iers heb gezegd, misschien niet helemaal correct, maar zo moet het toch ongeveer klinken.

De Europese Unie heeft bewezen dat ze naar de gegronde vrees van haar burgers kan luisteren en dat ze hierop een passend antwoord kan bieden. De garanties die Ierland heeft gekregen, bleken voldoende te zijn en hebben de kiezers ervan overtuigd dat het Verdrag van Lissabon hun land ten goede zal komen. Dit was een overwinning voor het maatschappelijk middenveld en het is een sterk argument in het debat dat in andere lidstaten nog aan de gang is.

Ik zou de aandacht willen vestigen op de belangrijke rol die de werkgevers, de vakbonden, de landbouwers- en vissersorganisaties, de kerk en de sociale leiders in dit proces hebben gespeeld. Mede dankzij hun steun hebben we dit referendum gewonnen.

Verder zou ik de Ierse regering en oppositie van harte willen feliciteren. Hetzelfde geldt voor een van mijn voorgangers, de heer Cox, die de campagne 'Ierland voor Europa' heeft geleid. *Congratulations to Pat Cox!*

(Applaus)

Ik heb er alle vertrouwen in dat het ratificatieproces zal worden voortgezet en ook in de twee resterende lidstaten met succes zal worden bekroond. De Poolse president heeft mij verzekerd dat hij het Verdrag van Lissabon zo spoedig mogelijk zal ondertekenen, nu de uitslag van het Ierse referendum positief is.

(Applaus)

Ik hoop dat president Václav Klaus hetzelfde zal doen, zodra het Tsjechische grondwettelijke hof alle bestaande twijfels uit de weg heeft geruimd.

Het Verdrag van Lissabon heeft tot doel de Europese Unie voor te bereiden op de uitdagingen van de eenentwintigste eeuw. We moeten een antwoord geven op de angsten van onze burgers op het vlak van de energiekwesties, de stijgende werkloosheid, immigratie en klimaatverandering. We zullen de handen ineen moeten slaan, zoals we in het verleden meermaals hebben gedaan. We mogen zeker niet vergeten dat het Europese solidariteitsbeginsel de sleutel tot succes is.

We hebben nog veel werk voor de boeg, maar we beschikken vandaag over de noodzakelijke instrumenten. Laten we dus niet aarzelen om ze te gebruiken.

Ik zou nog een belangrijke opmerking willen maken over het Ierse referendum. We mogen de nee-stemmers in geen geval uit het oog verliezen. Het is onderdeel van onze traditie om aan alle Europeanen te denken en om hun standpunten en hun recht op een afwijkende mening te eerbiedigen. Zij die 'nee' hebben gestemd, willen ons ook iets duidelijk maken. Ze willen ons ergens van overtuigen en, wat het allerbelangrijkst is, ze willen ons ergens voor waarschuwen. Wij nemen deze waarschuwing ter harte en zullen eveneens rekening houden met hun stem. Tegelijkertijd zijn wij echter zeer verheugd dat een duidelijke meerderheid van de Ieren zich voor een gemeenschappelijk Europa heeft uitgesproken. Ikzelf zal alles in het werk stellen om jullie het gevoel te geven dat ons gemeenschappelijke Europa ook jullie Europa is. Wij zullen de toekomst van Europa samen vormgeven.

Ik zou nog twee andere kwesties willen aanstippen. Het gaat om trieste aangelegenheden.

Ik zou willen herinneren aan een grote tragedie en zo de slachtoffers van de modderstromen in de omgeving van Messina op Sicilië willen herdenken. Ik heb namens het Europees Parlement al een verklaring afgelegd waarin ik onze innige deelneming heb betuigd aan de familieleden en vrienden van de slachtoffers. Ik was in Italië op dat ogenblik en heb ook openlijk mijn medeleven betuigd aan onze Italiaanse vrienden en partners.

Vooraleer we beginnen, zou ik er nog op willen wijzen dat het vandaag drie jaar geleden is dat de Russische mensenrechtenactiviste en journaliste Anna Politkovskaja werd gedood. Haar moordenaars zijn nog steeds niet voor de rechtbank gebracht. Anna was echter niet het enige slachtoffer. Laten we bij deze gelegenheid ook terugdenken aan alle andere activisten die de voorbije drie jaar zijn vermoord.

William (Graaf van) Dartmouth (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, toen u ons bij de presentatie van uw kandidatuur voor het Voorzitterschap van het Europees Parlement toesprak, zei u dat u zeer objectief zou zijn, ook als voorzitter. Ik moet zeggen dat de toespraak die u zojuist hebt gehouden over het Iers referendum – ik ben gaan staan toen u sprak, maar u zat aan uw tekst geklonken – een van de meest subjectieve, partijdige toespraken was die ik ooit heb gehoord. Deze was ongepast voor een objectieve voorzitter.

(Gemengde reacties)

De Voorzitter. – Dan hebt u waarschijnlijk niet naar mijn hele toespraak geluisterd!

(Applaus)

3. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

4. Kredietoverschrijvingen: zie notulen

5. Van de Raad ontvangen verdragsteksten: zie notulen

6. Aan de standpunten en resoluties van het Parlement gegeven gevolg: zie notulen

7. Ingekomen stukken: zie notulen

8. Mondelinge vragen en schriftelijke verklaringen (indiëning): zie notulen

9. Verzoek om opheffing van de immuniteit: zie notulen

10. Samenstelling commissies en delegaties: zie notulen

11. Rectificatie op een aangenomen tekst (artikel 216 van het Reglement): zie notulen

12. Regeling van de werkzaamheden

De Voorzitter. – De definitieve ontwerpagenda, die door de Conferentie van voorzitters is opgesteld tijdens haar vergadering van 17 september 2009 overeenkomstig artikel 137 van het Reglement, is rondgedeeld.

Het verslag van mevrouw Bauer over de organisatie van de arbeidstijd van personen die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefenen, is in de commissie verworpen.

Verder zijn de volgende verslagen niet tijdig goedgekeurd:

– de verslagen van de heer Böge over

de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de EU: Italië, aardbeving in de Abruzzes, en

de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering: Duitsland – telecomsector, en

– het verslag van mevrouw Haug over de gewijzigde begroting 9/2009: aardbeving in Italië.

Deze vier verslagen zijn daarom van de agenda geschrapt.

Alain Lamassoure, voorzitter van de Begrotingscommissie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, wat betreft de twee verslagen over het gebruik van enerzijds het Fonds voor aanpassing aan de globalisering ten gunste van de telecommunicatiesector in Duitsland en anderzijds het Solidariteitsfonds naar aanleiding van de ramp die heeft plaatsgevonden in de Italiaanse Abruzzes, heeft de Begrotingscommissie de vier verslagen aan het begin van deze week goedgekeurd. Dat was echter niet op tijd voor de vertaling. Ik wilde slechts corrigeren wat u hebt gezegd. Deze verslagen zijn namelijk al wel goedgekeurd door onze Commissie. Er bestaat geen juridisch obstakel. Ze zijn zelfs met algemene stemmen goedgekeurd.

De Voorzitter. – Hartelijk dank voor deze pertinente opmerking. Hoe dan ook, deze verslagen staan niet op de agenda omdat ze niet op tijd vertaald konden worden. Ik geef u volkomen gelijk. Excuses dat ik de zaken erger voorstelde dan ze zijn.

Voordat de heer Lamassoure het woord nam, deed ik twee wijzigingsvoorstellen. Het eerste voorstel was om de verklaring van de Raad over de situatie in Guinee als tweede punt op de agenda te zetten. Het tweede betrof de stemming over eventuele ontwerpresoluties over schadevergoeding voor passagiers. Ik zou willen vragen of er ontwerpresoluties zijn over deze aangelegenheid? Laten we de agendapunten niet door elkaar halen.

Barbara Matera (PPE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, ik heb ook namens de heer La Via, die vast lid is van de Begrotingscommissie, kort het woord gevraagd om te zeggen dat wij teleurgesteld zijn over het feit dat de stemming over het gebruik van het Solidariteitsfonds ten behoeve van de regio Abruzzes is uitgesteld. Deze stemming is met twee weken uitgesteld en zal plaatsvinden tijdens de plenaire vergadering in Straatsburg.

We begrijpen dat er technische redenen voor waren, maar feit is wel dat er nog steeds mensen in tenten wonen en dat het dorp L'Aquila en de regio waarin het dorp ligt, de Abruzzes, tot de koudste plekken van Italië horen.

Wij willen slechts benadrukken dat het belangrijk is de procedures voor de toepassing van dit fonds te wijzigen en te vereenvoudigen.

De Voorzitter. – We moeten ons aan het Reglement houden. Het was moeilijk om de vertalingen op zo korte termijn gedaan te krijgen en de regel die we in zo'n geval toepassen is dat we de zaken uitstellen. Ik vind het ook erg spijtig, maar ik wil graag verder gaan en de agenda punt voor punt afwerken, omdat er anders enorme verwarring ontstaat.

Ik heb u zojuist gevraagd of er nog vragen waren over twee dingen: de verklaring van de Raad over de situatie in Guinee en de stemming over eventuele ontwerpresoluties over schadevergoeding voor passagiers.

Aangezien er geen vragen zijn, is deze discussie gesloten.

(Het Parlement stemt met beide voorstellen in)

Gianni Pittella (S&D). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, mijn excuses dat ik even terugkom op het thema van de Abruzzes. Natuurlijk hebben wij allemaal respect voor mensen die getroffen zijn door een aardbeving, maar we kunnen niet alleen aan hen denken op het moment dat zoiets gebeurt en vervolgens niet thuis geven wanneer wij de mogelijkheid hebben om te helpen.

Ik ben het eens met mevrouw Matera en wil het Parlement, dat altijd soeverein is, vragen om ook zonder vertaling goedkeuring te verlenen voor het vrijmaken van de middelen van het Solidariteitsfonds. Ik neem aan dat u dergelijke problemen geen rol spelen als het gaat om tragische situaties.

(Applaus)

De Voorzitter. – Geachte collega's, deze opmerkingen waren heel belangrijk. We moeten een oplossing zien te vinden voor deze problemen. Ik zal de diensten vragen of het mogelijk is om tot morgen enkele belangrijke vertalingen klaar te hebben, en dan kunnen we morgen ook stemmen. Dit is een zeer urgent besluit.

(Applaus)

Het is natuurlijk tegen onze regels, maar ik denk dat het dit keer maar zo moet. Aldus is besloten.

Aangaande de verklaring van de Commissie over de vrijheid van informatie in Italië heb ik een verzoek ontvangen van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) om dit punt van de agenda te schrappen.

Joseph Daul, namens de PPE-Fractie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, namens de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) roep ik het Parlement op zich uit te spreken over het schrappen van het debat over de persvrijheid in Italië en daarna over het in stemming brengen van een resolutie over dit onderwerp. Iedereen die te goeder trouw is, weet dat mijn fractie, de PPE-Fractie, zeer veel waarde hecht aan de verdediging van de vrijheid van meningsuiting en de persvrijheid.

(Protest)

(Applaus)

Respecteert u alstublieft mijn vrijheid van meningsuiting. Ik heb die altijd gerespecteerd in dit Parlement en ik heb altijd mijn medeburgers in het Parlement gerespecteerd.

(Applaus)

Daarom hebben we alles in het werk gesteld om ervoor te zorgen dat het Handvest van de grondrechten met het Verdrag van Lissabon bindend werd. Het voor morgen geplande debat heeft echter slechts betrekking op één land en gaat niet over de kwestie – waarover wij bereid zijn een diepgaand debat te voeren – van de persvrijheid in Europa. De EVP laat niet toe dat dit Parlement een plaats wordt waar louter nationale rekeningen worden vereffend, want daarvan zouden wij morgen getuige zijn indien dit debat doorgang zou vinden.

(Protest)

(Applaus)

Dus 'ja' tegen de verdediging van de persvrijheid in Europa, maar 'nee' tegen een Parlement dat enkel en alleen wordt gebruikt voor partijpolitieke en nationale doeleinden. Morgen zal ik ook herhalen wat president Napolitano heeft gezegd, die ik als mens zeer respecteer omdat ik veel met hem heb gewerkt. Maar dat hoort u morgen.

Francesco Enrico Speroni, namens de EFD-Fractie. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb weinig toe te voegen aan het voorstel dat de heer Daul zojuist deed in zijn opmerkingen. Wij hechten allen zeer aan de verschillende vormen van vrijheid, waaronder de vrijheid van meningsuiting en de persvrijheid in ruime zin, dus niet alleen van de geschreven pers maar ook van televisie en andere communicatiemiddelen. Het is dus ook terecht dat wij die vrijheid verdedigen en hoog houden.

Het is echter niet juist met de vinger naar één specifieke situatie te wijzen, omdat iedereen in Italië die het internet op gaat, naar de kiosk gaat of televisie kijkt, kan zien dat de vrije pers absoluut niet in gevaar is.

Kortom, als u werkelijk iemand wilt beschuldigen, pas dan artikel 122 van het Reglement en artikel 7 van de Verdragen toe en durf dan ook werkelijk tot het einde te gaan.

Martin Schulz, *namens de S&D-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijn collega Joseph Daul heeft iets gezegd dat volkomen waar is. Ja, het klopt dat Joseph Daul iemand is die vrijheid van meningsuiting in elk opzicht eerbiedigt. Daar staat hij bekend om. Maar er zijn in Europa kennelijk ook figuren die vrijheid van meningsuiting niet zo nauw nemen als Joseph Daul en hier een andere opvatting over hebben. Om die reden moeten we dit debat voeren.

Daarom denken wij dat dit gezien de discussie die in één lidstaat van de Europese Unie wordt gevoerd, namelijk in Italië, redelijk is. Ik zeg dit niet alleen vanwege de situatie in Italië, maar ook vanwege de vraag of vrijheid van meningsuiting geen gevaar is voor de democratische ontwikkeling in Europa, gezien de verstrengeling van economische en politieke macht met die van de media in een mate die we tot dusver in Europa nog niet hebben gekend. Dat is nou juist het punt waarover we willen discussiëren. Daarom moeten we dat ook doen en het verzoek van collega Daul afwijzen.

(Applaus)

(Het Parlement verwerpt het verzoek)

De Voorzitter. – De verklaring van de Commissie over de vrijheid van informatie in Italië blijft op de agenda staan.

Ik heb nog een verzoek ontvangen van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten), namelijk om geen ontwerp-resoluties in te dienen ter afsluiting van dit debat.

Daniel Cohn-Bendit, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte heer Daul, wij zijn inderdaad een Parlement dat moet stemmen en ervoor moet zorgen dat er zo snel mogelijk geld beschikbaar wordt gesteld aan Abruzzo.

We zijn evenwel ook een Parlement met verantwoordelijkheid: als we ergens een debat over voeren, moeten we daarna over een resolutie stemmen om dit debat ook zinvol te maken. Daarom zijn wij ervoor dat we straks een resolutie aannemen.

(Applaus)

Mario Mauro, *namens de PPE-Fractie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik wil pleiten voor het voorstel om geen resolutie in te dienen, omdat ik in de woorden van de heer Schulz een passage heb gehoord die volgens mij heel belangrijk is: als het werkelijk de bedoeling is dat dit debat over “Europa” gaat en niet alleen over Italië, dan heeft het geen zin om te stemmen over een resolutie met de titel “Vrijheid van informatie in Italië”.

Laten we morgen maar een debat voeren. Wij zullen tijd vinden en moeite doen om het thema in een Europese context te bespreken en te stemmen over een resolutie over de vrijheid van informatie in Europa.

(Het Parlement verwerpt het verzoek)

(De agenda wordt aldus vastgesteld)

13. Stemmingen

De Voorzitter. – We gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

13.1. Voorstel voor een besluit (B7-0079/2009) - Instelling, bevoegdheden, samenstelling en ambtstermijn van de bijzondere commissie voor de financiële en economische crisis (stemming)

Vóór de stemming

Eva Joly (Verts/ALE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, wij willen dat de volgende zinsnede wordt toegevoegd aan letter a):

(EN) 'evenals op de ontwikkelingslanden', zodat dit als volgt luidt: 'de omvang van de sociale, economische en financiële crisis, de gevolgen ervan op de Unie en haar lidstaten evenals op de ontwikkelingslanden'.

(Het mondelinge amendement wordt verworpen)

Eva Joly (Verts/ALE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, we willen ook een verwijzing opnemen naar 'ontwikkelingssamenwerking', zodat de zin als volgt luidt: 'de tenuitvoerlegging tot op heden van de communautaire wetgeving in alle desbetreffende gebieden analyseren en evalueren, met inbegrip van ontwikkelingssamenwerking'. We vinden namelijk dat het gezichtspunt van de ontwikkelingslanden niet wordt weergegeven in het mandaat.

(Het mondelinge amendement wordt verworpen)

14. Stemverklaringen

- *Schriftelijke stemverklaringen*

Ontwerpbesluit over de instelling, de bevoegdheden, de samenstelling en de ambtstermijn van de bijzondere commissie financiële, economische en sociale crisis (B7-0079/2009).

William (Graaf van) Dartmouth (EFD), schriftelijk. - (EN) De president van de Bank of England (Mervyn King) heeft, naar mijn mening terecht, gezegd: 'Banken zijn internationaal tijdens hun leven, maar nationaal bij hun dood...'. Het zijn de nationale regeringen en nationale belastingbetalers die moeten betalen wanneer hun banken moeten worden gered. Het is dan ook logisch dat het toezicht op de banken nationaal moet zijn, en niet Europees. Daarom heb ik tegen het instellen van een bijzondere EU-commissie financiële en economische crisis gestemd.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), schriftelijk. - (PT) De instelling van een bijzondere commissie financiële, economische en sociale crisis is een must. Deze commissie moet worden belast met de coördinatie van de maatregelen die door de lidstaten worden genomen om een duurzame en kwalitatieve groei te steunen. Zij moet niet alleen de omvang van de sociale, economische en financiële analyseren en evalueren maar ook passende maatregelen voorstellen om op de lange termijn opnieuw gezonde en stabiele financiële markten te creëren met het oog op de bestrijding van de werkloosheid en het aanpakken van de uitdagingen op het gebied van demografie en klimaat.

Het is fundamenteel dat zij de universiteiten en de vertegenwoordigers van de wetenschappelijke en onderzoekswereld als strategische partners bij haar activiteiten betreft. Er moet een dynamisch partnerschap tot stand komen. Alleen op die manier kunnen wij enerzijds de economische crisis en de werkgelegenheidsproblemen op de korte termijn bestrijden en anderzijds op de lange termijn oplossingen aandragen voor het probleem van de klimaatverandering door schone energieën te ontwikkelen en te gebruiken.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. - (PT) De instelling van de bijzondere commissie financiële, economische en sociale crisis kan essentieel blijken om de toekomst van de Europese Unie voor te bereiden. Debatten en maatregelen alleen volstaan niet. Er moeten ook mechanismen worden ontwikkeld om te voorkomen dat we in de nabije toekomst in een soortgelijke situatie belanden. Daarom moeten we uit deze crisis lering trekken door de oorzaken en de gevolgen ervan onder de loep te nemen. Het is tevens belangrijk om de gebreken van het financiële systeem die aan de huidige crisis ten grondslag liggen te verhelpen door een betere en goed onderbouwde wetgeving aan te nemen.

We mogen niet het risico lopen om een regelgevingskader in het leven te roepen dat zo strikt is dat het de heropleving van de economie nog vertraagt of van de Europese Unie een weinig aantrekkelijke financiële markt maakt in een klimaat van sterke concurrentie.

De geplande ambtstermijn van twaalf maanden zou zelfs kunnen worden verlengd. Op die manier kan de commissie de maatregelen die in de context van de huidige crisis worden aangenomen superviseren en beoordelen.

Petru Constantin Luhan (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik steun deze stap en ik heb er alle vertrouwen in dat deze commissie een grondige analyse zal maken van de omvang van de financiële crisis, die alle lidstaten heeft getroffen. Ik heb er eveneens vertrouwen in dat de commissie met goede aanbevelingen komt voor het herstel van de economie in de Europese Unie. Ik ben er echter nog niet in geslaagd om voor deze tekst te stemmen aangezien ik een probleem heb gehad met de stemkaart.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het te boven komen van de huidige financiële crisis en de gevolgen ervan op economisch en uiteindelijk ook sociaal gebied in de EU-lidstaten vraagt om krachtige gemeenschappelijke inspanningen. Het besluit van de Conferentie van voorzitters van 17 september 2009 om een bijzondere commissie in te stellen die de omvang van de crisis gestructureerd moet analyseren en voorstellen voor gepaste maatregelen moet doen voor het behoud van stabiele, crisisbestendige financiële markten, verdient steun. Toch moet hierbij een kritische kanttekening worden geplaatst. Sinds de eerste symptomen van de crisis afgelopen jaar en het losbarsten van de crisis begin dit jaar zijn namelijk meer dan twaalf maanden verstreken. De maatregelen die onderwijl werden genomen moeten daarom vooral worden beschouwd als symptoombestrijding en noodmaatregelen voor het behoud van banen. Bij alle steun voor deze resolutie moeten we nog wel opmerken dat vooral aandacht moet worden geschonken aan gecoördineerde en samenhangende maatregelen, aangezien individuele oplossingen altijd weer tot concurrentievervalsing leiden, ook wanneer rekening wordt gehouden met het subsidiariteitsbeginsel.

15. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

16. Resultaten van het referendum in Ierland (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de verklaringen van de Raad en de Commissie over de uitslag van het referendum in Ierland.

Ik wil graag de minister-president van Zweden welkom heten, die het Zweedse voorzitterschap vandaag in dit Parlement vertegenwoordigt. We zijn erg blij dat u hier bij ons bent en het spijt me dat er een probleem was met de formaliteiten.

Mijnheer Barroso, het is geweldig dat ook u op zo'n belangrijk moment voor onze Europese Unie hier bij ons bent. Ik wil u daarvoor hartelijk bedanken.

U ziet hoeveel moeite het soms kost om alle formaliteiten af te werken, maar zoals u kunt zien zijn wij een zeer democratische instelling. De zaken moeten altijd correct worden afgehandeld en als dan alles in orde is kunnen we tot overeenstemming komen.

We gaan nu over tot het hoofdpunt van de agenda van vanmiddag. Wij hechten veel belang aan uw aanwezigheid in dit Parlement voor het bespreken van zo'n belangrijk onderwerp.

Fredrik Reinfeldt, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben zeer erkentelijk dat ik hier vandaag mag zijn en dat ik de mogelijkheid heb om het Europees Parlement zo snel na het positieve resultaat van het referendum in Ierland toe te spreken. Ik heb groot respect voor Brian Cowen en zijn medewerkers, en ik wil ook iedereen die bij de campagne was betrokken, ongeacht zijn of haar partij of achtergrond, en die heeft bijgedragen aan deze geslaagde uitkomst, bedanken voor alle inspanningen. Dit was een goed besluit voor Ierland; het is een goed besluit voor Europa.

Ik denk dat we kunnen zeggen dat Europa naar de kritiek heeft geluisterd. Ik weet dat de juridische waarborgen die door de Europese Raad zijn geboden, doorslaggevend waren in de referendumcampagne. Ik kan eveneens zeggen dat het Franse en Tsjechische voorzitterschap inspanningen hebben ondernomen die van cruciaal belang waren om een manier te vinden om tegemoet te komen aan de zorgen van de Ieren. Mijns inziens moeten wij ook zeggen dat het zeer positief was dat zo'n grote meerderheid kon worden behaald tijdens het referendum: een overtuigende meerderheid van 67,1 procent en met een hoge opkomst van maar liefst 59 procent. Dit is dus allemaal zeer goed nieuws voor Europa.

En natuurlijk hoeft ik dit Parlement niet uit te leggen waarom het Verdrag van Lissabon van kracht moet worden. Het Verdrag zal u in staat stellen democratischer, efficiënter en transparanter te werken. Het zal in feite de invloed van de EU in de internationale arena vergroten en ons sterker maken voor de aanpak van de wereldwijde uitdagingen. Ik weet ook dat u in dit Parlement een belangrijkere rol krijgt in het algemene besluitvormingsproces. Ik verwelkom deze ontwikkeling. Daarom is het ook zeer belangrijk dat dit Verdrag van Lissabon van kracht wordt.

De Europese Raad is eensgezind in zijn wens dat het Verdrag aan het eind van dit jaar en aan het eind van het Zweeds voorzitterschap van kracht wordt. Na de landen die het Verdrag hebben geratificeerd – 24 landen hebben de ratificatie nu rond – zou land nummer 25 Polen kunnen zijn, gezien de signalen die we nu van de Poolse president krijgen. Ik heb op zaterdag, nadat het resultaat van het referendum in Ierland bekend was, met Taoiseach Brian Cowen gesproken, die zei dat ze enkele weken nodig hadden voor een volledige parlementaire ratificatie, en daarom kunnen we ook zeggen dat land nummer 26 uiteindelijk Ierland zal zijn. Dan hebben wij alleen Tsjechië nog nodig om alle 27 ratificaties te hebben. Daartoe hebben we vandaag hier in Brussel een vergadering gehad met de drie instellingen: het voorzitterschap, de voorzitter van de Commissie, Jose Manuel Barroso en de Voorzitter van het Europees Parlement, Jerzy Buzek. De Tsjechische premier, Jan Fischer, was ook aanwezig en we hebben getracht om de situatie te beoordelen. U weet wellicht dat zeventien senatoren in beroep zijn gegaan bij het Constitutioneel Hof in Tsjechië tegen het Verdrag van Lissabon. Zij willen dat het Verdrag wordt getoetst aan de Tsjechische grondwet. Jan Fischer heeft ons verteld dat dit een onafhankelijke gerechtelijk instantie is die nu hard werkt aan het besluit om het beroep al dan niet ontvankelijk te verklaren. We kunnen nu nog geen precieze datum voorspellen waarop dit besluit bekend wordt gemaakt en wachten natuurlijk op dit signaal. We hopen echter dat het binnen een week of enkele weken komt. Dat is het bericht dat vandaag uit Tsjechië komt: een onafhankelijke hof dat wellicht binnen een week een besluit neemt, of misschien duurt het nog twee weken voor we weten wat zij hiermee gaan doen.

Als voorzitter van de Europese Raad ben ik verantwoordelijk voor de voortzetting van de werkzaamheden van de Europese Unie. Ik ben sterk van mening dat we geen tijd mogen verliezen. Daarom heb ik besloten ten eerste dat we, in afwachting van duidelijkheid uit Tsjechië, verdergaan met de voorbereiding voor het van kracht worden van het Verdrag van Lissabon en dat ik ten tweede, zodra er duidelijkheid is over het tijdstip waarop het Verdrag van Lissabon van kracht wordt, zodra er duidelijkheid is, begin met de raadpleging over de nominaties voor de nieuwe voorzitter van de Europese Raad en de hoge vertegenwoordiger en secretaris-generaal van de Raad. Deze voorbereiding is niet alleen een zaak van het voorzitterschap maar van alle drie de instellingen. Ik wil u daarom zeggen dat het zeer belangrijk is nauw en constructief samen te werken met de Commissie en het Europees Parlement in dit proces. Ik bied dit Parlement nogmaals aan om samen te werken bij onze inspanningen om het Verdrag van Lissabon eindelijk in werking te doen treden.

Laten we ook bedenken dat dit Zweedse voorzitterschap – en dit najaar – ondanks deze institutionele zaken natuurlijk sterk in het teken staan van de noodzaak om de klimaatverandering en de financiële crisis aan te pakken, evenals van de zorgen in Europa omtrent de noodzaak van een beleid voor het scheppen van banen. Dat zijn veel belangrijke zaken die moeten worden behandeld. Samengevat betekent dat voor ons dat wij actief moeten worden, het Verdrag van Lissabon in werking moeten stellen zoals ik zojuist al heb gezegd en dat wij als voorzitterschap ons actief moeten blijven inzetten voor deze zeer belangrijke zaken voor onze kiezers.

De Voorzitter. – Dank u wel, mijnheer Reinfeldt, voor uw glasheldere boodschap over wat er allemaal gaande is na het referendum in Ierland, en ook voor de glasheldere boodschap over de samenwerking tussen het Europees Parlement en het voorzitterschap van de Europese Raad. We zijn onlangs gesprekken begonnen met mevrouw Malmström, een oud-lid van het Europees Parlement, aan wie wij warme herinneringen bewaren. Hartelijk dank voor uw voorstel en uw glasheldere boodschap.

José Manuel Barroso, voorzitter van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Ieren hebben afgelopen weekend een zeer belangrijk en historisch besluit genomen: een zeer belangrijk besluit voor Ierland, een zeer belangrijk besluit voor Europa. De Ieren hebben met overgrote meerderheid het belang van het Verdrag van Lissabon erkend, dat een democratischer en effectiever Europa biedt, dat ons het juiste platform biedt om een moderne, succesvolle Europese Unie, een Unie zoals onze burgers die willen, tot stand te brengen.

Het Verdrag heeft nu de democratische steun van alle zevenentwintig lidstaten. Alle lidstaten van de Europese Unie hebben het Verdrag via hun parlementen of via volksraadplegingen goedgekeurd.

Dit is inderdaad een grote prestatie. Hieruit blijkt dat het uitgebreid Europa in staat is om een gemeenschappelijke visie voor zijn toekomst te koesteren en er vastberadenheid is om verder te gaan. Dit is democratisch besloten. Nu moeten de ratificatieprocedures nog worden afgerond.

Ik ben verheugd dat president Kaczyński van Polen het Verdrag zeer binnenkort zal ondertekenen. Hij heeft altijd al tegen mij gezegd bereid te zijn om te ondertekenen zodra de Ieren vóór hebben gestemd. Dit is inderdaad zeer goed nieuws.

Natuurlijk moet het proces in Tsjechië nog worden voltooid. We moeten de grondwettelijke procedures in dat land respecteren, zoals we ook in andere landen hebben gedaan, maar als deze procedures zijn afgerond, is er volgens mij geen enkele reden waarom het proces niet snel zou kunnen worden afgerond.

Dit is belangrijk voor Europa in zijn geheel, maar het is met name belangrijk voor de Commissie. Ik wil een nieuwe Commissie geïnstalleerd zien, een Commissie die overeenstemt met het Verdrag van Lissabon, en ik wil dat de nieuwe Commissie zo snel mogelijk aan het werk kan gaan. Een lange periode met een demissionaire Commissie is in niemands belang. Ik ben gereed om met de formatie van de nieuwe Commissie te beginnen zodra de Raad zover is dat hij de rechtsgrondslag definitief kan verduidelijken en een Hoge Vertegenwoordiger kan benoemen, die dan tevens vicevoorzitter van de Commissie zal zijn.

Ik ben dankbaar voor alle inspanningen van het Zweeds voorzitterschap en van premier Reinfeldt persoonlijk om tot een spoedige afronding van al deze processen te komen. Het initiatief dat premier Reinfeldt vandaag heeft genomen tijdens zijn vergadering met mij en u, Voorzitter Buzek, en de videoconferentie met premier Fischer was een zeer goed en nuttig initiatief.

Ik weet ook dat dit Parlement onvermoeibaar het Verdrag van Lissabon heeft gepromoot. Het Parlement en de Commissie hebben hand in hand geprobeerd uit te leggen waarom dit het juiste Verdrag is voor Europa. Ik ben trots op de rol die de Commissie heeft gespeeld bij de informatie van de Ieren. Deze informatie was nodig om de Ieren over de streep te trekken.

Nu er een reële mogelijkheid is dat het Verdrag van Lissabon eindelijk wordt geratificeerd en het hele proces wordt beëindigd, kunnen we onze aandacht richten op het werk dat moet worden gedaan om het Verdrag ten uitvoer te leggen. Ik zou van deze gelegenheid gebruik willen maken om vier gebieden te onderstrepen waarop we hard werken om een vliegende start te kunnen maken zodra het Verdrag van Lissabon van kracht is.

Een van de belangrijkste en meest complexe zaken wordt gevormd door de innovaties betreffende de Europese dienst voor extern optreden. We hebben hard nagedacht over enkele praktische details van de manier waarop we van de Europese dienst voor extern optreden een echt succes kunnen maken. Dit werk zal nu worden versneld, en inhakend op de geest van de zojuist door het Zweeds voorzitterschap gemaakte opmerkingen wil ik zeggen dat de Europese Commissie vastberaden is om met het Parlement samen te werken bij het bereiken van die doelstelling.

Ik weet dat Elmar Brok voortrekker is bij dit onderwerp hier in het Parlement. Ik begrijp dat u hierover zult debatteren tijdens de volgende plenaire vergadering. Dat is een uitstekende timing, omdat het debat dan plaatsvindt kort na de bespreking van deze kwestie in de Europese Raad. Ik ben van mening dat dit verslag een uitstekende basis is voor de discussies tussen onze instellingen, en ik ben blij dat het verslag in het teken staat van een sterke communautaire geest. In precies dezelfde geest zal ik voorbereidingen treffen voor de belangrijke innovatie met betrekking tot de Europese externe dienst.

Een ander punt is de comitologie. Dit is een belangrijk aspect van de manier waarop de Europese Unie werkt. Met het Verdrag van Lissabon worden nieuwe regels geïntroduceerd die het systeem rationeler en transparanter maken. We moeten nauwkeurig vaststellen hoe het nieuwe systeem moet werken, maar één ding moet duidelijk zijn: veel van deze besluiten hebben een groot politiek belang en verdienen juist democratisch toezicht en echt politiek eigenaarschap. We moeten dus de sterke rol handhaven die nu door het Parlement wordt gespeeld.

Een ander belangrijk democratisch element wordt gevormd door de nieuwe mechanismen waarmee nationale parlementen rechtstreekse zeggenschap krijgen op het gebied van subsidiariteit. We moeten deze mechanismen plaatsen in de bredere context van de uitstekende betrekkingen die de Commissie en zeker ook het Europees Parlement de afgelopen paar jaar hebben opgebouwd met de nationale parlementen.

Tot slot wil ik het Europees burgerinitiatief noemen. Dit is een van de opvallendste innovaties op de democratische agenda van het Verdrag waar het Parlement ook al in detail aan heeft gewerkt. Margot Wallström had de leiding over de ontwikkeling van een groenboek waarover zo snel mogelijk een raadpleging moet plaatsvinden, zodat de burgers deze mogelijkheid binnen een jaar na de inwerkingtreding kunnen gebruiken.

Tijdens mijn toespraak van afgelopen maand in dit Parlement heb ik geschetst wat voor mij de grootste uitdagingen en de grootste mogelijkheden voor het huidige Europa waren. Met het Verdrag van Lissabon hebben we de juiste springplank om die doelstellingen te verwezenlijken, en ik ben er zeker van dat we er

met dit constructieve partnerschap tussen onze instellingen een succes van zullen maken. De Europese Commissie verbindt zich daartoe.

De Voorzitter. – Mijnheer Barroso, dank u voor uw toespraak en voor uw bereidheid om samen te werken bij de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon.

De samenwerking tussen het Parlement en de Raad tijdens de videoconferentie met de Tsjechische minister-president Jan Fischer was ook uitstekend, dus nogmaals bedankt, mijnheer Reinfeldt, voor het organiseren van die videoconferentie.

Joseph Daul, *namens de PPE-Fractie.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, met hun eerlijke en daverende “ja” van afgelopen vrijdag hebben de Ieren niet alleen “ja” gezegd tegen het Verdrag van Lissabon, maar vooral “ja” gezegd tegen Europa als ruimte van solidariteit en gedeelde waarden. Zij hebben tot uitdrukking gebracht dat zij zeer hechten aan een Europa dat invloed uitoefent op de globalisering zonder eronder te lijden, aan een Europa dat zijn keuze van samenleving en zijn keuze voor de sociale markteconomie met zijn partners deelt.

Namens de EVP wil ik uiting geven aan mijn vreugde over deze uitslag. Daaruit blijkt dat als een volk wordt geraadpleegd over zaken die er echt toe doen, zoals de kwestie van het lidmaatschap van de Europese Unie, het een antwoord geeft op de gestelde vraag en wel in volle overtuiging.

Afgelopen vrijdag hebben onze Ierse vrienden een antwoord gegeven op de vraag of zij voor het Verdrag van Lissabon waren, en zo nee, of zij bereid waren het lidmaatschap van de Europese Unie ter discussie te stellen. Zij hebben deze vraag op ondubbelzinnige wijze met een daverend “ja” beantwoord. Dit bewijst slechts één ding: dat Europa wordt gezien als wat het is, namelijk een beschermende factor, een gebied van stabiliteit, vrede en rechtsstaat, een gebied waarvan een geruststellende werking uitgaat.

Ik denk dat de uitslag van het Ierse referendum een belangrijk effect zal hebben op de wijze waarop wij Europa opbouwen, met name in de komende maanden. Hieruit blijkt immers hoe zeer onze volkeren hechten aan de waarden die Europa belichaamt. De uitslag van het Ierse referendum geeft ons moed bij onze activiteiten op Europees niveau en verbindt ons tegelijkertijd. De uitslag geeft ons moed omdat voor het eerst sinds lange tijd een Europees volk zo krachtig uiting heeft gegeven aan zijn wil om deel te nemen aan het Europese avontuur, ondanks - of veeleer vanwege - de crisis. De uitslag verbindt ons tevens omdat wij tegemoet moeten komen aan de eis van solidariteit die grotendeels ten grondslag ligt aan het Ierse “ja”.

Wat de Europese instellingen betreft is dit ook precies wat wij dankzij het Verdrag van Lissabon kunnen doen. Dankzij dit verdrag kan Europa efficiënter worden door van de besluitvorming met eenparigheid van stemmen, die dikwijls verlamd werkt, de uitzondering te maken en van de besluitvorming bij meerderheid van stemmen de regel.

Dankzij dit Verdrag wordt Europa beter herkenbaar doordat een permanent voorzitterschap van de Raad in het leven wordt geroepen, dat het bestaand roterend voorzitterschap vervangt. Bovendien krijgt onze Hoge Vertegenwoordiger voor het buitenlands beleid meer gewicht. Europa heeft één gezicht nodig, zowel voor onze medeburgers als voor onze internationale partners.

Tot slot wordt Europa dankzij het Verdrag van Lissabon democratischer doordat dit Parlement veel meer gewicht krijgt en doordat de nationale parlementen en de burgers meer te zeggen krijgen over Europese zaken. De Ieren waren afgelopen vrijdag het laatste Europese volk dat een positieve mening tot uitdrukking heeft gebracht over het Verdrag van Lissabon. Alle andere volkeren hebben dit reeds gedaan, hetzij rechtstreeks hetzij via hun parlementen, met inbegrip van Polen en de Tsjechische Republiek.

Ik doe derhalve een beroep op de presidenten van deze twee landen om onverwijld over te gaan tot de formele ondertekening van het Verdrag, zodat de zeventwintig lidstaten vooruitgang kunnen boeken en het Verdrag uiterlijk begin 2010 ten uitvoer kunnen leggen.

Ik wil met name tegen president Klaus zeggen dat de 67 procent Ierse ja-stemmen een stimulans voor hem zouden moeten zijn om het Verdrag te zijner tijd te ondertekenen. Namens de EVP doe ik een beroep op hem om zich op een verantwoordelijke wijze te gedragen, en ik ben er zeker van dat hij dit zal doen.

Voor Europa is het moment aangebroken de institutionele kwesties ter zijde te schuiven en zich te wijden aan hetgeen echt van belang is voor de 500 miljoen Europeanen: de sociale markteconomie, energie, het klimaat en veiligheid.

Ik wil de heer Reinfeldt en de heer Barroso danken voor hun voorstellen. U kunt rekenen op de EVP voor een snelle voortgang van de werkzaamheden.

Martin Schulz, *namens de S&D-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, we discussiëren over de uitslag van het referendum. Er werd al veel gezegd over de institutionele aspecten en ik hoef niets toe te voegen aan hetgeen premier Reinfeldt zei. Ik vind het een goede zaak dat hij niet gehaast te werk gaat, maar zegt: “We wachten nog af, want de buit is nog niet binnen. We moeten nog wachten tot de laatste stappen in deze ratificatieprocedure zijn gezet voordat we antwoord kunnen geven op institutionele vragen”.

Net als wij, mijnheer Barroso, was u ook zeer blij. Uw blijdschap zal er zondagavond waarschijnlijk niet groter op zijn geworden, want van de 382 stemmen die u hebt gekregen waren er 55 afkomstig van afgevaardigden van een fractie die zich ten doel heeft gesteld het Verdrag van Lissabon ten val te brengen. Als u over Lissabon jubelt, moet u bedenken dat u werd gesteund door mensen die nou juist het tegenovergestelde willen van wat uw streven is. Denkt u daar maar eens over na en zorgt u ervoor dat uw meerderheid voortaan berust op een pro-Europese meerderheid van dit Parlement!

(*Interrupties*)

Als we het over de uitslag van het referendum hebben, mijnheer de Voorzitter, gaat het echter om heel iets anders. Het gaat niet om de institutionele spelletjes die nu gespeeld moeten worden. Het gaat evenmin om de vraag hoe meerderheden in dit Parlement worden gevormd, maar om iets dat veel fundamenteeler is, en dat is nou net precies wat we tegen de president van de Tsjechische Republiek moeten zeggen: de 27 lidstaten van de Europese Unie hebben samen 500 miljoen inwoners. China heeft 1,3 miljard inwoners. India heeft 1,1 miljard inwoners. Deze twee landen hebben samen een derde van de gehele wereldbevolking! In de G20 zitten deze landen intussen ook aan de vergadertafel. De grootste EU-lidstaat die deel uitmaakt van de G20, vertegenwoordigt de economische kracht van slechts 82 miljoen inwoners.

We hebben twee mogelijkheden: in tegenstelling tot wat Václav Klaus beweert, gaat het er bij het Verdrag van Lissabon niet om de Unie sterker te maken ten koste van de lidstaten, maar om heel iets anders. Het gaat erom dat de Unie sterker wordt als mondiale partner, dat de afzonderlijke lidstaten sterker worden. Dat is het uitdrukkelijke doel van het Verdrag van Lissabon! Aan de andere kant dient dit Verdrag de belangen van de kleine lidstaten van de EU. Een land met tien miljoen inwoners – nemen we dat van u, mijnheer de Commissievoorzitter, Portugal – is in zijn relatie tot Brazilië niet meer in dezelfde situatie als in de negentiende eeuw. Nu in de 21ste eeuw is Brazilië duidelijk het sterkste land van de twee. Net als alle andere Europese landen heeft ook Portugal de Unie nodig om samen sterk te zijn. Als het gaat om klimaatverandering, als het gaat om de financiële crisis, als het gaat om de mondiale bestrijding van epidemieën, als het gaat om bestrijding van honger in de wereld, handhaving van de vrede, om het vermijden van oorlogen om natuurlijke hulpbronnen, kan Europa zich alleen staande houden als gesloten blok, en zal het ondergaan wanneer het als los zand uiteenvalt.

Daarom luidt de vraag die we aan de Tsjechische president Klaus moeten stellen, als volgt: kan iemand – uiteraard onder gebruikmaking van het grondwettelijke recht dat ik hem geenszins wil ontzeggen – na nagedacht te hebben over de verantwoordelijkheid die hij op zich neemt, deze verantwoordelijkheid in zijn eentje dragen als alle andere regeringen en parlementen, en nu ook nog eens 67 procent van de Ieren die voor het Verdrag hebben gestemd, een andere mening hebben?

We moeten president Klaus een vraag stellen: is hij zich bewust van het feit dat Europa op een kruispunt staat en moet kiezen tussen eendracht die ons sterk maakt of solotoers die ons allemaal zwakker maken. Dat is de beslissende vraag!

Daarom zeggen we: ja, dat was een goede dag voor Europa, en de dag dat het Verdrag eindelijk geratificeerd zal worden, zal nog beter zijn. De heer Klaus zou zich bewust moeten zijn van zijn historische verantwoordelijkheid en dit Verdrag ondertekenen.

Guy Verhofstadt, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, afgelopen vrijdag was een echte historische stap: 67 procent van de stemmen. Alle grondwetten in Europa kunnen met tweederde meerderheid worden gewijzigd. Ik geloof dat er ook in Zweden een tweederde meerderheid nodig is.

Onze dank gaat uit naar Brian Cowen. Ik wil ook in het bijzonder Pat Cox bedanken, die geweldig werk heeft verricht, en alle Ierse leden van het Europees Parlement die pro-Lissabon waren, omdat zij een fantastische campagne hebben gevoerd voor het Verdrag. Ik ben dus gelukkig. De reden hiervoor is dat we deze hele

exercitie zijn gestart in de nasleep van het Verdrag van Nice, met een Verklaring in Laken, en het heeft acht jaar geduurd. Ik beloof dus, mijnheer de voorzitter, dit hele proces niet van voren af aan te zullen beginnen.

Met dit Ierse 'ja' hebben alle burgers van Europa, direct of indirect, via referenda of via hun parlementen, 'ja' gezegd tegen het Verdrag van Lissabon. Dat was ook een boodschap aan de eurosceptici die altijd zeiden: 'Nee, de mensen zijn tegen Europa, tegen de Europese instellingen'. 67 procent van de Ierse bevolking: wat we op vrijdag zagen is een duidelijke boodschap voor de eurosceptici.

We moeten iedereen vragen om zijn of haar verantwoordelijkheid te nemen, zodat het Verdrag van Lissabon zo snel mogelijk van kracht kan worden. Het is nu tijd om dit proces eindelijk af te sluiten. Met het Ierse 'ja' weten we dat het Verdrag van Lissabon van kracht wordt. Dat weten we omdat het de laatste horde was. Maar we weten niet wanneer het van kracht wordt, en ik denk dat dit het probleem is dat we vanmiddag moeten bespreken. Wat gaan we ondertussen doen?

We weten dat we moeten wachten totdat het Constitutioneel Hof in Tsjechië een uitspraak heeft gedaan. Zoals u gisteren in *Le Monde* zei, in het ergste geval moeten we nog enkele maanden wachten, en ik denk niet dat iemand in dit Parlement het feit kan accepteren dat de Europese Unie in de komende maanden vleugellam zal zijn. We kunnen accepteren dat de Commissie de lopende zaken zal afhandelen, want na 31 oktober zou zij lopende zaken moeten afhandelen. We hebben actie nodig, en wel dringend. Daarom zou ik u, mijnheer Reinfeldt, voorzitter van de Raad, willen uitnodigen om de procedure voor de benoeming van de Commissie zo spoedig mogelijk te starten.

Drie weken geleden hebben we de voorzitter van de Commissie gekozen, met als argument dat we het ons in de huidige crisis niet kunnen veroorloven om een besluit uit te stellen. Dat was uw argument. Ditzelfde argument geldt nu dus ook voor de benoeming van de Commissie. We hoeven niet te wachten: een nieuwe Commissie is mogelijk op grond van het huidige Verdrag, met de huidige status voor de hoge vertegenwoordiger, en nadat het Verdrag van Lissabon is geratificeerd, kan de hoge vertegenwoordiger gemakkelijk worden geïnstalleerd met een ander statuut, tezamen met de voorzitter van de Raad. Er is geen enkele reden om te wachten met de vorming van de Commissie.

Dit was ook het doel van de voorzitter van de Commissie, als ik hem goed heb begrepen toen hij enkele minuten geleden sprak. Ik ben bang dat ik u hoor zeggen: 'Nee, ik wacht, ik wacht omdat ik een globaal pakket wil, een globaal pakket inclusief de voorzitter van de Raad'. Ik zeg u, dat is geen probleem: stel uw globaal pakket maar samen. Stel het nu samen, en dan kan het besluit over de voorzitter van de Raad net zo politiek zijn als het besluit dat u destijds, de eerste keer, over Barroso nam. U hebt hem als kandidaat voorgedragen met een politiek besluit, niet met een formeel besluit. Wij hebben daarna immers gevraagd om het besluit te formaliseren. U kunt precies hetzelfde doen met de voorzitter van de Raad. En daarna, nadat het Verdrag is geratificeerd, kunt u het hele pakket formaliseren. Vervolgens kunt u het statuut van de hoge vertegenwoordiger wijzigen: hij of zij wordt vicevoorzitter van de Commissie. Tegelijkertijd kan het politieke besluit over de voorzitter van de Raad dat u nu neemt, in de praktijk worden gebracht; u kunt het dan formaliseren.

Dat is de beste manier, de best mogelijk druk die u kunt uitoefenen op de andere landen die het Verdrag nog moeten ondertekenen: formaliseer het, omdat ze weten dat we verder willen. En we hoeven geen weken en maanden meer te wachten. In ieder geval hebt u gezegd dat we geen tijd meer mogen verliezen. Ik ben het met u eens: in deze huidige economische en financiële crisis mogen we geen tijd meer verspillen.

Stel de Commissie nu samen, zo snel mogelijk. Overtuig uw collega's in de Raad en neem uw besluit over de hoge vertegenwoordiger op basis van het huidige Verdrag. Neem een van de kandidaten – ik heb gezien dat er genoeg kandidaten zijn – voor de voorzitter van de Raad en ga ermee verder.

Daniel Cohn-Bendit, namens de Verts/ALE-Fractie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik denk dat wij duidelijk lering moeten trekken uit hetgeen in Ierland is gebeurd.

De Ieren hebben, zoals Guy Verhofstadt zei, met 67 procent, met een grote meerderheid voor gestemd omdat de werkelijkheid hen dwong de zaken onder ogen te zien. Om te beginnen de werkelijkheid van de crisis, waardoor ze hebben gemerkt dat zij Europa nodig hebben. Zij hebben echter tevens gemerkt dat zij – zoals Joseph Daul terecht heeft gezegd – met dit referendum in feite ofwel "ja" zeiden ofwel een uittreidingsproces op gang brachten. Wij moeten dus wel begrijpen dat referenda in Europa slechts zin hebben indien zij gevolgen hebben. Als het om een spelletje, een gril gaat, kun je "nee" zeggen, maar dan is het *business as usual*. Je reageert dan dus afhankelijk van je humeur.

Ik denk dat wij het debat over Europa moeten voortzetten. Wij moeten zien te komen tot een Europees referendum, waarbij alle Europeanen op basis van een gekwalificeerde meerderheid kunnen stemmen, en degenen die dan “nee” zeggen, moeten laten weten of zij de uitslag respecteren en lid blijven of uittreden. Indien de Engelsen denken dat deze opmerking aan hen gericht is, hebben ze geen ongelijk. We moeten namelijk eens en voor altijd een eind maken aan een Europa dat het slachtoffer kan worden van chantage. Een ruimte van democratie kan niet bestaan met chantage, en indien wij er niet in slagen dit probleem op te lossen, zal de Europese ruimte van democratie naar mijn mening niet functioneren.

De tweede zaak die wij goed moeten begrijpen, betreft de situatie waarin wij ons bevinden. Guy Verhofstadt heeft enkele opmerkingen gemaakt over dit onderwerp, maar wat mij angst inboezemt, is dat er in de ogen van de heer Barroso sprake is geweest van een publiek debat. Wij hebben niet gewonnen, wij hebben verloren, zo is het leven, maar er is wel sprake geweest van een echt publiek debat. Vervolgens is er een confrontatie geweest en heeft de meerderheid gewonnen.

Mijnheer Schulz, u moet niet altijd met uw vinger naar anderen wijzen. Indien alle socialisten met ons tegen de heer Barroso zouden hebben gestemd, zou er geen meerderheid zijn geweest. Ook dat moet gezegd worden. U kunt niet eenvoudigweg dit of dat zeggen. Zo is het leven nu eenmaal. Het is waar, Martin, je houdt ervan anderen de schuld te geven, maar af en toe zouden de sociaaldemocraten de verantwoordelijkheid op zich moeten nemen voor hun nederlagen, anders winnen we nooit.

Ik wil nu iets zeggen over het proces, en hierover ben ik het niet met u eens, mijnheer Reinfeldt. We krijgen een voorzitter van de Europese Raad. Ik wil niet dat dit een staatsgreep wordt. Opeens, op het laatste moment, stelt u iemand voor, en binnen een week wordt de beslissing genomen. Ik vind dat Europa recht heeft op een publiek debat, dat alle lidstaten het recht zouden moeten hebben zich uit te spreken over uw voorstellen. Of het nu gaat om de heer Blair, de heer Balkenende, de heer Jean-Claude Juncker of de heer Guy Verhofstadt, ik vind dat wij recht hebben op een publiek debat. Het mag niet zo zijn dat de regeringen achter gesloten deuren op het laatste moment een beslissing nemen over de voorzitter van Europa.

Ik zeg dit omdat iedereen weet dat de publieke opinie momenteel niet voor de heer Blair is en omdat iedereen weet dat het niet eerlijk is dat Jean-Claude Juncker geen schijn van kans maakt omdat mevrouw Merkel en de heer Sarkozy nu eenmaal tegen hem zijn. Dit is geen publiek democratisch debat. We moeten de kaarten op tafel leggen, en vervolgens moet u dan een beslissing nemen. Hetzelfde geldt voor de hoge vertegenwoordiger. Leg uw voorstellen op tafel.

Ik wil u één ding zeggen. Op dit punt heeft de heer Barroso gelijk, en heeft de heer Verhofstadt gelijk. U hebt ons de heer Barroso laten kiezen door te zeggen dat er haast bij was. En nu krijgt u een vleugellamme Commissie die haar werkzaamheden voortzet totdat een beslissing mogelijk is. Alles hangt af van de Tsjechen.

Maar er is nog iets anders. Wij hebben voorgesteld de gehele Commissie, de heer Barroso inbegrepen, te herbenoemen zodat de onderhandelingen voor Kopenhagen op een fulltime basis gevoerd zouden kunnen worden. Ik vind het onaanvaardbaar dat het proces van de benoeming van de Commissie niet meteen in gang wordt gezet en de namen niet op tafel worden gelegd. De heer Verhofstadt heeft een goed voorstel gedaan: indien de Tsjechen zich niet uitspreken, krijgen de Tsjechen geen commissaris omdat het aantal commissarissen moet worden verminderd op grond van het Verdrag van Nice. Indien de Tsjechen zich vóór het einde uitspreken, gaan de zaken door zoals bepaald in het Verdrag van Lissabon en krijgen zij een commissaris. Alles moet op tafel komen.

Tot slot zou ik nog één ding willen zeggen. Wij moeten het debat na het Verdrag van Lissabon voortzetten. Het Verdrag van Lissabon is niet het einde van het verhaal. De constitutionalisering van Europa mag niet stoppen met het Verdrag van Lissabon. Indien wij niet de moed hebben dit debat voort te zetten zodra het Verdrag van Lissabon er eenmaal is, denk ik dat wij een serieus rendez-vous met de geschiedenis, het rendez-vous van Europa, zullen missen.

Timothy Kirkhope, namens de ECR-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de meeste van mijn eerste politieke jaren heb ik besteed aan het bestrijden van gevaarlijke individuen zoals de heer Cohn-Bendit. Ik was zojuist echt ongerust dat ik het daadwerkelijk eens was met een of twee stukjes uit zijn toespraak, en ik werd uitsluitend gered door het feit dat ik het door zijn eindopmerkingen weer volledig oneens met hem kon zijn. Ik wil zeer consequent zijn over mijn positie: ik spreek als leider van de Britse conservatieven in het Europees Parlement. Voor degenen onder ons die het beginsel steunen dat lidstaten zich verenigen om vrijelijk samen te werken in Europa, is de voortgang van het Verdrag van Lissabon vandaag wellicht niet echt reden tot vreugde.

De tragedie van onze Europese Unie is dat zij in de ogen van te veel mensen een elitair project is geworden, dat zij haar ideologie opdringt aan een – volgens de informatie van Eurostat – steeds sceptischer wordend publiek. Je verliest een referendum, dus organiseer je een nieuw referendum om het gewenste resultaat te krijgen. Als de term 'grondwet' niet populair en onacceptabel blijkt te zijn, wordt er een andere verpakking gebruikt om tegenwerpingen uit het verleden te kunnen negeren. Als het beloofde referendum niet te winnen lijkt, wordt het zonder blikken of blozen geannuleerd. In het VK hebben alle politieke partijen, inclusief de zittende regering, het Britse volk beloofd dat zij zouden worden geraadpleegd over de toekomst van Europa. De socialisten en liberalen hebben hun belofte verbroken. Met dergelijke politieke trucs kunnen voordelen op de korte termijn worden behaald, maar we zouden het feit moeten betreuren dat het vertrouwen van de Europese burgers in hun politici nauwelijks is vergroot door dergelijke cynische manoeuvres.

De ECR-Fractie wil een Europa dat is opgebouwd op de stevige funderingen van de volkssteun en van de door de instellingen van zijn lidstaten geboden democratische legitimiteit. Het Verdrag van Lissabon is echter in onze ogen nog steeds een stap in de verkeerde richting. Door de deur open te zetten naar een supranationaal buitenlands en veiligheidsbeleid, door meer macht te geven aan de Europese instellingen en door nationale veto's af te schaffen op beleidsgebieden die van cruciaal belang zijn voor onze lidstaten, neemt het Verdrag een dramatische stap in de richting van de superstaat die door zo velen wordt gevreesd. De volkeren van Europa willen geen Europese Unie die steeds sterker wordt gecentraliseerd, een Europese Unie die haar macht uitbreidt ten koste van haar lidstaten, een Europese Unie die ver af staat van hun dagelijkse zorgen. Ze willen wel een Europa van diversiteit, een Europa waar de verschillende culturen en leefwijzen met elkaar worden gecombineerd, waar een toegevoegde waarde kan worden bereikt. Ze willen een hervormde Europese Unie, een Europese Unie waar meer verantwoording wordt afgelegd, die transparanter en democratischer is en die waar voor haar geld levert op de gebieden waar zij een gedelegeerde verantwoordelijkheid heeft. Zij willen een Europa dat dicht bij de mensen staat en relevanter voor hen is.

Het Verdrag van Lissabon is dan ook een gemiste kans. Ik heb meegewerkt aan de conventie na de Verklaring van Laken, waar ik volledig achterstond, een conventie waar de oorspronkelijke tekst is opgesteld. Ik ken de details goed, zowel de goede punten als de slechte. De Britse conservatieven zijn standvastig gebleven. Wij geloven dat het Verdrag zoals dit nu is, geen vooruitgang zal betekenen in het belang van de burgers. De ECR-Fractie zal zich blijven inzetten voor haar visie op de Europese Unie, een visie die op één lijn ligt met de hoop en de aspiraties van de volkeren van Europa. We zullen blijven pleiten voor een Europese Unie die de doelstellingen van de toekomst, en niet die van het verleden, kan verwezenlijken, voor een Europese Unie die stevig verankerd is in de steun van haar volkeren en niet in de prioriteiten van welke elite dan ook. Dit zouden we allemaal moeten overwegen.

Lothar Bisky, namens de GUE/NGL-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, mijn fractie heeft zich altijd uitgesproken voor bindende referendums over het hervormingsverdrag in alle lidstaten. De Ierse kiezers waren de enigen die anderhalf jaar geleden al de kans kregen om rechtstreeks een beslissing te nemen. Wie referendums wil, moet de uitslag ervan accepteren, ook als deze niet geheel naar wens is.

De Ierse regering heeft dit democratische beginsel geschonden en een tweede referendum gehouden, ook onder druk van andere lidstaten. Nu hebben ze het gewenste resultaat. Wij van links blijven onverminderd vasthouden aan het democratische beginsel, maar onze zorg over de politieke oriëntatie van de EU blijft bestaan. Dat wij niet de enigen zijn, blijkt overigens uit het grote aantal tegenstemmen in Ierland.

Dit zijn onze drie belangrijkste kritiekpunten: ten eerste hebben het huidig liberalisatiebeleid van de financiële markten, de belastingconcurrentie, de loskoppeling van financieel beleid en economisch beleid en de afbraak van de verzorgingsstaat bijgedragen aan de economische en financiële crisis. Deze politiek heeft geleid tot meer armoede en ongelijkheid in Europa. Afgezien van enkele intentieverklaringen is er op het gebied van regulering van de financiële markten tot dusver maar weinig gebeurd. Integendeel, de werkloosheidscijfers blijven weliswaar stijgen maar de grote banken verwachten al weer forse winsten. Het Verdrag van Lissabon zet de politiek van de markteconomie met vrije mededinging voort. Daar kunnen wij niet achter staan.

Wij willen een volstrekt andere aanpak van de sociale uitdagingen. Wij streven naar invoering van een clausule inzake sociale vooruitgang, met minimumlonen die in de gehele EU gelden. Gelijk loon voor gelijk werk op dezelfde plaats. Loondumping moet worden bestreden.

Het tweede kritiekpunt: het dringende verzoek aan de lidstaten om hun militaire vermogens stapsgewijs te verbeteren staat haaks op onze doelstellingen, en dat geldt ook voor de verankering van een bewapeningsagentschap in het primair EU-recht. We zullen onze stem niet geven aan mondiale militaire missies ter verdediging van onze eigen belangen. Wij willen een dergelijk verdrag niet. Wij willen een verdrag voor ontwapening, niet voor bewapening. Het is wel bijzonder paradoxaal daarom als anti-Europeaan te

worden betiteld. Wie in Europa oproept tot bewapening, is een vriend van Europa, wie in Europa oproept tot ontwapening, gaat door voor vijand van Europa. Dat is politieke dwaasheid!

Het referendum in Ierland heeft dus plaatsgevonden, en ook al vinden we niet alles even leuk, wij zullen als linkse fractie blijven opkomen voor meer democratie in Europa.

Nigel Farage, *namens de EFD-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het is eigenlijk allemaal vreselijk eenvoudig, of niet soms? We hebben in Ierland een stemming gehad tegen het Verdrag en we hebben in Ierland een stemming gehad voor het Verdrag, dus als we enig sportief besef hebben, zouden we eigenlijk een derde stemming de doorslag moeten laten geven. Maar laten we van dat derde referendum dan wel een vrij en eerlijk referendum maken. Want wat er in Ierland heeft plaatsgehad, was dat zeker niet! Ik hoop eigenlijk dat u allemaal erg trots op uzelf bent, want wat u hebt gedaan is dat u het kleinste jongetje op de speelplaats hebt beetgepakt, in een hoek hebt gedreven en hem flink in elkaar hebt geschopt. Dit is een overwinning voor de zware jongens; het is een overwinning voor het grote geld en een overwinning voor de bureaucraten. Het hele gedoe was een grote farce!

(Interrupties)

Oh, dus u respecteert de uitslag van deze stemming? U hebt de uitslag van de vorige stemming niet gerespecteerd, of wel soms? De Europese Commissie heeft er miljoenen ponden aan geld van de belastingbetalers in gestoken – goed, ponden of euro's, dat doet er nu niet toe, al doet het er in ons geval wel toe, omdat wij nog steeds het pond hebben, God zij dank! – u hebt er miljoenen in gestoken. De uitgaven van de 'ja'-kant waren tien tot twintig keer zo hoog als die van de 'nee'-kant. De referendumcommissie in Ierland heeft haar werk niet gedaan; zij heeft de Ieren niet verteld dat het grondwettelijk verdrag van Lissabon natuurlijk wel degelijk verstrekkende gevolgen heeft voor hun eigen grondwet. En wat misschien nog wel het ergste is, de Broadcasting Commission in Ierland heeft de regels gewijzigd, zodat er geen gelijke berichtgeving was voor de 'ja'-kant en de 'nee'-kant. Het geheel was een grote schande. Maar waar ze campagne op voerden, waar u allemaal campagne op hebt gevoerd, was 'Zeg ja tegen banen'. Daar ging het allemaal om. Nou, vers van de pers, mensen: Aer Lingus heeft vandaag mensen ontslagen, en Intel, de mensen die 400 000 euro in de 'ja'-campagne hebben gestoken, heeft vandaag driehonderd mensen ontslagen. Sinds zaterdag zijn 1 550 banen verdwenen. De enige banen die door de 'ja'-stem zijn behouden, zijn de banen van de politieke klasse.

Ik vermoed dat het nu allemaal voorbij is. Ik vermoed dat de tijd van onafhankelijkheid voor Ierland van zeer korte duur zal zijn in de geschiedenis van het land. Ik denk niet dat president Klaus stand zal kunnen houden, al hoop ik dat hij dat wel doet. Hij is een uitstekende, moedige man. Het ziet er echter naar uit dat de bureaucratie heeft gezegevierd over de nationale democratie. In historische termen, denk ik dat Groot-Brittannië nu heel alleen staat, misschien wel zoals zij dat ook in 1940 stond, maar...

(Gemengde reacties)

... er is een heus debat, er is hier een heus debat. Wat heeft het voor zin om een conservatieve premier te hebben als de heer Blair de opperheer wordt? Wat heeft een minister van Buitenlandse Zaken voor nut als we een EU-minister van Buitenlandse Zaken hebben met een eigen diplomatieke dienst? Wat is het nut van dit alles? Wat mij betreft is dit Ierse referendum het begin van het echte debat. We kunnen niet meer doen alsof. Als je nationale democratie wilt, kun je geen lid blijven van deze Europese Unie, en we zullen ervoor strijden dat Groot-Brittannië eruit stapt, en wel zo snel mogelijk.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, gisteren heb ik mevrouw Wallström, de vicevoorzitter van de Commissie, gevraagd of het Verdrag van Lissabon in wezen niet hetzelfde is als het Grondwettelijk Verdrag waarvoor het in de plaats komt. Zij zei me dat de wijzigingen de wijzigingen waren die de Britse regering had geëist, en dat het om wijzigingen in namen en symbolen ging. Zij gebruikte het woordje 'slechts' niet, maar dat had ze heel goed wel kunnen doen.

Het Grondwettelijk Verdrag was al verworpen door de kiezers in Frankrijk en Nederland, en het Verenigd Koninkrijk zou zijn referendum nog houden. Dit zou zeker zijn uitgelopen op een verwerping. Het is duidelijk dat het Grondwettelijk Verdrag door het Europees Hervormingsverdrag is vervangen op verzoek van de Britse regering, om haar in staat te stellen terug te komen op haar belofte van een referendum.

De inhoud zou hetzelfde blijven maar de namen en symbolen zouden worden veranderd als onderdeel van de uiterst misleidende bewering dat de verdragen verschillend waren en een referendum dus niet nodig was. Hoe durft iemand dit bedrog en deze misleiding democratie te noemen?

Fredrik Reinfeldt, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil om te beginnen de fractievoorzitters bedanken voor hun opmerkingen. Ik zie dat velen van hen haast willen maken met dit proces, en ik kan dat begrijpen.

Mijns inziens moet duidelijk zijn dat we ons op min of meer onbekend terrein gaan begeven. Als je naar de rechtsgrondslag kijkt, werd eigenlijk verwacht dat het Verdrag van Lissabon op 1 januari van dit jaar in werking zou zijn getreden. We proberen nu om flexibel te handelen in de nieuwe omstandigheden die zijn ontstaan door de situatie in Ierland en in andere landen.

In Zweedse debatten is het vaak zo dat je in je argumenten verwijst naar de democratie wanneer je iets beargumenteert. Dat is goed. Dat is wat ik hier ook probeer te doen. Het is zonneklaar dat een nieuw Verdrag door de zevenentwintig lidstaten moet worden geratificeerd voordat het in werking kan treden. Dat is wat er moet gebeuren en dat is de reden waarom ik zo nadrukkelijk zeg dat de teller nu op vierentwintig staat. Er zijn nog drie landen die nog niet hebben geratificeerd, en we zullen waarschijnlijk het langst moeten wachten op de Tsjechische Republiek.

Pas wanneer het zevenentwintigste land heeft geratificeerd, gaan we verder. Ierland heeft nog niet geratificeerd. Het Verdrag moet door het parlement worden geratificeerd voordat het proces is voltooid. U zegt misschien dat dit geen probleem is, maar je moet nauwkeurig zijn, dus je weet maar nooit. Pas wanneer alle zevenentwintig hebben geratificeerd, is het pakket compleet en gaan we over naar het Verdrag van Lissabon.

Daarbij is het ook belangrijk op te merken dat alle Verdragen die we hebben besproken, tot stand zijn gekomen door verschillende standpunten tegen elkaar af te wegen, en het is overduidelijk dat ikzelf en de anderen die hier aanwezig zijn, ons moeten houden aan deze Verdragen. Het gebeurt heel vaak dat je iets anders doet, iets dat niet in overeenstemming is met de Verdragen. Dat is wat we hier met het Zweedse voorzitterschap proberen te bereiken.

Daarom zullen we proberen om snel te reageren op een situatie die momenteel eigenlijk in handen is van het constitutioneel hof in Praag in Tsjechië. Het moment waarop zij aangeven of ze deze klacht al dan niet in behandeling nemen, is het moment waarop het Zweedse voorzitterschap met zijn volgende reactie op dit proces komt. Dat is democratie aan het werk, want we volgen precies de Verdragen en de reacties uit de verschillende landen.

Mijn boodschap aan u is dat we met deze duidelijke meerderheid het Verdrag van Lissabon zo spoedig mogelijk in werking moeten laten treden, want we geloven dat dit ons een beter functionerend Europa oplevert. Ik wil dit echter wel zorgvuldig doen. Ik zal me houden aan de Verdragen en ook het feit respecteren dat alle zevenentwintig lidstaten het Verdrag moeten ratificeren voordat we die stap kunnen zetten.

Hartelijk dank voor uw opmerkingen en dank u wel voor uw steun.

José Manuel Barroso, *voorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zal alleen ingaan op het commentaar van de fractievoorzitters die ik allen bedank voor hun bijdragen. De institutionele kwesties met betrekking tot de overgang van het ene verdrag naar het andere zijn vanuit juridisch en politiek gezichtspunt heel lastig en vragen om wijsheid van alle instellingen. Natuurlijk zien we het nieuwe Verdrag graag zo snel mogelijk goedgekeurd. De meerderheid van de leden van dit Parlement wil dat, alle regeringen willen het, en de Commissie wil het zeker.

Zoals de premier zojuist heeft aangegeven, is het probleem dat het Verdrag niet zal zijn goedgekeurd voor het einde van het mandaat van deze Commissie. Het mandaat van de Commissie verstrijkt aan het einde van deze maand, dus we zullen onvermijdelijk een periode hebben waarin de Commissie een 'démisionnaire' Commissie is. Daarom denk ik dat het Parlement enige tijd geleden juist heeft gehandeld door al een besluit te nemen over de voorzitter van de Commissie, want dat geeft de voorzitter van de Commissie het gezag, het politieke gezag, om de Commissie in uiterst belangrijke internationale verplichtingen te vertegenwoordigen. Dat was een wijs besluit van het Europees Parlement.

Het belangrijkste is nu te bekijken hoe we met deze overgang omgaan. We hebben dit vandaag besproken in de Commissie, en het standpunt van het college van commissarissen is dat we de nieuwe Commissie, indien mogelijk, al onder het Verdrag van Lissabon moeten installeren. Dat is ons standpunt, omdat dit het Verdrag is dat we willen; dit is het Verdrag dat u, Parlement, meer rechten geeft op het gebied van de formatie van de Commissie. De hoge vertegenwoordiger zal dan bijvoorbeeld vicevoorzitter van de Commissie zijn, dus u zult kunnen stemmen over de hoge vertegenwoordiger. Dat zal niet gebeuren als we het Verdrag van Nice aanhouden. We zijn dus van mening dat we de nieuwe Commissie, indien mogelijk, moeten installeren krachtens de regels van het Verdrag van Lissabon. Dat is natuurlijk een kwestie van wijsheid en van timing.

We zijn in het verleden, namelijk in de eerste Commissie waaraan ik heb deelgenomen, ook begonnen met een verlenging met drie weken van de voorgaande Commissie.

De vraag is dus: hoe lang duurt het? En dat is de reden waarom ik heel snel heb gezegd – en premier Reinfeldt weet hoe ik erover denk – dat een paar weken wachten een ding is, maar wachten tot wie weet wanneer, iets anders is. Dat is een kwestie van beoordeling, politieke beoordeling, en ik hoop dat de Europese Raad de juiste besluiten zal nemen op basis van de informatie die we van onze Tsjechische partners krijgen. Dit is de kwestie waarover aan het einde van deze maand in de Europese Raad een besluit moet worden genomen.

We willen zeker geen Commissie zonder volledige juridische bevoegdheden – ik denk dat dit in niemands belang zou zijn. Het is niet in het belang van de Commissie en ik weet zeker dat het evenmin in het belang is van het Europees Parlement. Daarom heb ik ook gezegd dat ik paraat ben: ik kan beginnen met de formatie van de nieuwe Commissie zodra we juridische duidelijkheid hebben en de Europese Raad het proces op gang brengt. Daarvoor moet de Raad een paar besluiten nemen. De Europese Raad moet een hoge vertegenwoordiger voordragen, want de hoge vertegenwoordiger moet volgens het Verdrag van Lissabon door de voorzitter van de Commissie worden goedgekeurd als vicevoorzitter van de Commissie.

In antwoord op een aantal opmerkingen wil ik bepaalde punten onderstrepen en ook enkele leden van het Parlement geruststellen. Enkelen van u hebben gezegd dat er een 'president van Europa' komt. Het spijt me, maar zo'n 'president van Europa' komt er niet. Als we het Verdrag van Lissabon eenmaal hebben, is er een voorzitter van de Europese Raad: dat is iets anders. Er is een voorzitter van het Parlement, er is een voorzitter van de Commissie, en er komt een voorzitter van de Europese Raad. Het is belangrijk dit punt te onderstrepen, want soms denk ik dat er allerlei ideeën leven over bepaalde *dérives institutionnelles*, institutionele uitwassen. Ik zal het idee dat de voorzitter van de Europese Raad president van Europa is, niet accepteren, en de Europese Commissie zal dat evenmin accepteren, omdat die laatste functie niet voorkomt in de Verdragen.

(Applaus)

Deze staat niet in de Verdragen en we moeten de Verdragen respecteren. We moeten de instellingen respecteren. Er is een voorzitter van het Europees Parlement; er is een voorzitter van de Commissie. En als we het Verdrag van Lissabon hebben, is er ook een voorzitter van de Europese Raad.

Het is heel belangrijk te begrijpen dat al onze besluiten moeten worden genomen in het kader van de huidige Verdragen. Dat is de reden waarom ik van mening ben dat we voorwaarts moeten, zodra de Tsjechen hun situatie hebben onderzocht. Dat is de reden waarom ik denk dat we moeten werken aan hetgeen ik eerder heb genoemd, van het burgerinitiatief tot de externe dienst, in een geest van samenwerking tussen alle instellingen, zodat we, wanneer de besluiten eenmaal formeel zijn genomen, met vastberadenheid alles ten uitvoer kunnen leggen wat het Verdrag van Lissabon met zich meebrengt, en dat is volgens mij meer verantwoording en rekenschap, meer democratie en meer efficiëntie voor onze Unie is.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, als eerste Ier die in dit debat het woord voert, wil ik mijn collega's bedanken voor hun opmerkingen over de Ierse kiezers. Ik heb vastgesteld dat hier een aantal mensen is bedankt. Ik wil er echter op wijzen dat er twee mensen zijn die een grote rol hebben gespeeld in de campagne van het 'ja'-kamp en de belangen van hun land boven hun eigen partijpolitieke belangen hebben gesteld – de leden van het Ierse huis van afgevaardigden Enda Kenny, leider van Fine Gael, en Eamon Gilmore, leider van de Labourpartij – en die zijn nog niet zijn bedankt. Zij hebben geheel onbaatzuchtig gehandeld en meer gedaan dan wie ook om ervoor te zorgen dat deze campagne kon worden gevoerd, en ik wil dit vandaag graag laten optekenen.

Het proces dat in Ierland met betrekking tot het Verdrag heeft plaatsgevonden laat zien dat de mensen bereid zijn om te reageren op leiderschap, wanneer we de moeite nemen om de mensen mee te nemen. Het Europese project blijft de mensen van Europa en elders de meeste hoop op een vreedzame en welvarende toekomst bieden. We mogen er niet vanuit gaan dat de mensen de voordelen ervan sowieso zullen waarderen. We moeten zo open en inclusief mogelijk zijn en hun tegelijkertijd deze voordelen uitleggen. De uitbreiding heeft het project niet verzwakt. Ze heeft ons eerder in staat gesteld om anderen te laten delen in de voordelen van het project. Er is inderdaad sprake van eenheid in verscheidenheid.

Sommigen in Ierland waren onzeker over de inhoud van het Verdrag, anderen waren bezorgd over de mogelijkheid dat abortus zou worden opgedrongen, over de neutraliteit, over het verlies van de commissaris en over de mogelijkheid dat het land de zeggenschap zou verliezen over zijn eigen beleid inzake directe belastingen. Het Ierse parlement heeft na het eerste referendum via een speciale commissie laten vaststellen wat de zorgen van de mensen waren, en de regering heeft van onze partners waarborgen gekregen op die

terreinen. Heel belangrijk daarbij was de wijziging met betrekking tot de toekomstige samenstelling van de Commissie.

Dat was democratie in werking op alle niveaus. De reden waarom het Ierse parlement het recht en de plicht had om te doen wat het heeft gedaan, is dat het soevereine volk van Ierland dit parlement dat recht en die plicht heeft gegeven. Uit de hoge opkomst en het overweldigend hoge percentage 'ja'-stemmen is duidelijk dat de democratische wil van het volk is vervuld.

Mijnheer de Voorzitter, ik sta achter hetgeen u hebt gezegd over de zorgen die onder enkele van onze volken leven. Ik wil nu een onderwerp naar voren brengen waarvan ik vind dat het ter sprake moet worden gebracht. Sommige mensen in Ierland en elders zijn van mening dat de EU een kille plaats aan het worden is voor religie in het algemeen en voor het christendom in het bijzonder. Ik moet zeggen dat ik persoonlijk te maken heb gehad met gebrek aan respect van mensen hier die zichzelf onbevooroordeeld en liberaal vinden, maar die dat allesbehalve zijn wanneer het erom gaat te proberen dingen te zien vanuit het gezichtspunt van mensen die een religieuze overtuiging hebben. Ik respecteer mensen die geen godsdienst aanhangen, maar ik verwacht omgekeerd dat zij dat respect evenzeer tonen. Dat is waar het in het hele Europese project om draait. Ik herhaal: eenheid in verscheidenheid. Het tweede Ierse referendum laat zien wat er kan worden bereikt wanneer we waarlijk inclusief zijn. Ik zeg dit tot al degenen die oren hebben om te horen, en voor het nageslacht.

Laten we nu verder gaan en de ratificatie voltooien en vervolgens de beloften waarmaken die het Verdrag van Lissabon bevat, beloften van meer democratie en transparantie en een coherente rol in de wereld, waarbij we in onze omgang met andere regio's en met vooral de armste delen van de wereld dezelfde tolerante en inclusieve beginselen toepassen als we intern moeten toepassen.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, toen we de vorige keer over deze kwestie debatteerden, voorspelde ik dat de Ierse kiezers het politieke circus van Gerry Adams, Nigel Farage en Joe Higgins zouden verwerpen. Ik ben blij te kunnen zeggen dat mijn voorspelling juist is gebleken.

Er moet gezegd worden dat de retoriek van Nigel Farage de Ierse natie voor korte tijd meer pret heeft bezorgd, maar vandaag straalde de minachting die hij voor de Ierse democratie heeft, uit elke porie van zijn lichaam. Zijn manoeuvres om de Ierse kiezers zover te krijgen dat ze ervoor zorgen dat het Verenigd Koninkrijk uit de EU stapt, hebben volgens mij laten zien hoe weinig hij begrijpt van de gedeelde Britse en Ierse geschiedenis.

Belangrijker is echter dat de Ierse kiezers met overweldigende meerderheid hebben verklaard dat onze toekomst in Europa ligt, dat Europa goed is voor Ierland en dat Ierland een positieve bijdrage kan leveren tot de ontwikkeling van de Unie. Ik ben hoopvol gestemd dat binnenkort alle lidstaten het Verdrag zullen hebben geratificeerd en dat de institutionele, democratische en sociale wijzigingen zonder verder uitstel ten uitvoer kunnen worden gelegd. De wereld heeft een effectievere Unie nodig om ervoor te zorgen dat we de doelstellingen van duurzame ontwikkeling op economisch, milieu- en sociaal gebied krachtig kunnen nastreven.

Ik wil u, voorzitter Barroso, en u, fungerend voorzitter, duidelijk maken dat de volken van Europa actie verlangen van de Unie. Ze hoeven er niet langer van te worden overtuigd dat er zowel mondiale als binnenlandse oplossingen nodig zijn voor de problemen waarvoor we staan gesteld. Wat ze willen zien, is actie om deze crises daadwerkelijk te kunnen aanpakken. Ze willen daden, geen retoriek.

Ik hoop dat we een Commissie krijgen die doeltreffend is, die het vermogen en de capaciteit heeft om met name de dode economische ideologie af te schudden die ons in Europa en ook in de rest van de wereld op het randje van een ramp heeft gebracht. We moeten de doelstelling verwezenlijken die we in het Verdrag van Lissabon hebben geformuleerd: een sociale markteconomie die banen brengt, die welvaart brengt en die al onze volken een fatsoenlijke levensstandaard biedt.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, vorige week heeft het Ierse volk met een verschil van 619 000 stemmen onmiskenbaar zijn vertrouwen uitgesproken in het project van de Europese Unie. Ik wil de andere zesentwintig regeringen in Europa en de fracties in dit Parlement bedanken omdat zij de afgelopen vijftien maanden heel nauw met de Ierse regering hebben samengewerkt om in grote mate tegemoet te kunnen komen aan de zorgen die het Ierse volk had geuit met betrekking tot het Verdrag van Lissabon I.

Dit was een overwinning voor het Ierse volk, en niet noodzakelijkerwijs een overwinning voor de regering of de politieke partijen. Het Ierse volk heeft met overweldigende meerderheid aangegeven dat de plaats van Ierland in het hart van de Europese Unie is.

(GA) De politieke partijen die voorstander waren van het Verdrag hebben deze keer intensiever samengewerkt dan tijdens het laatste referendum.

Maatschappelijke organisaties als *Ireland for Europe* en *We Belong* hebben een cruciale rol gespeeld door het volk te laten zien dat het niet alleen de politiek was die wilde dat de Ieren vóór zouden stemmen in het referendum. Landbouworganisaties waren grote voorstanders van het Verdrag en erg actief tijdens deze campagne.

Dit was een enorm verschil met het laatste referendum, en dat was overduidelijk aan de uitslag te zien.

(EN) De juridisch bindende garanties voor Ierland op de beleidsterreinen van belastingheffing, neutraliteit en sociaal-ethische vraagstukken hebben belangrijke punten van zorg van het Ierse volk weggenomen. Ik hoop dat het Verdrag nu snel zal worden geratificeerd, en het doet mij genoegen van u, mijnheer de Voorzitter, het nieuws over uw land te horen.

Ik moet echter wel zeggen dat de opmerkingen die hier vanmiddag zijn gemaakt door de heer Farage van de UK Independence Party, beledigend waren voor het Ierse volk, en we zullen dat niet accepteren. De Ieren zijn intelligente, kritische kiezers en ze kennen het verschil tussen het vorige Verdrag en dit Verdrag. Ze weten dat de protocollen juridisch bindend zijn. Meneer Farage, het zal u en uw collega's genoegen doen te vernemen dat uw ingrijpen in het Verdrag 3 tot 4 procent meer stemmen voor de 'ja'-kant heeft opgeleverd. Dat is het respect dat de Ieren hebben voor u en uw partij.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ook ik was afgelopen zaterdag zeer blij en opgelucht dat de Ierse bevolking met een meerderheid van tweederde van de stemmen ja heeft gezegd en daarmee heel duidelijk heeft laten weten niet te geloven in allerlei onjuiste uitlatingen en horrorverhalen over bijvoorbeeld een minimumloon van 1,84 euro, en dat ze ja heeft gezegd tegen dit gemeenschappelijke Europa.

Eindelijk hebben we de kans om in het kader van het extern beleid gemeenschappelijk te pleiten voor meer conflictpreventie, meer mensenrechten en democratie overal ter wereld, oftewel voor een sterkere uitoefening van de mondiale verantwoordelijkheid die de Europese Unie heeft. Om ervoor te zorgen dat dit ook daadwerkelijk kan gebeuren – zoals ook anderen hier al hebben gezegd –, hebben we de steun nodig van alle Europese staatshoofden en regeringsleiders, zodat ook president Klaus ertoe wordt gebracht het Verdrag te ondertekenen. Ik bedoel daadwerkelijk alle. Ik heb me vanochtend zeer zitten opwinden over het feit dat een regeringsleider – namelijk de Oostenrijkse bondskanselier Werner Faymann – in een interview verklaarde dat als president Klaus het Verdrag niet ondertekent, hij ook voor Oostenrijk een nieuwe kans ziet voor een referendum. Dit is uit oogpunt van Europese politiek absoluut onverantwoord! Daarom doe ik in dit verband een dringend beroep op de fungerend voorzitter van de Raad om de Oostenrijkse premier duidelijk te maken dat het hier gaat om onze gemeenschappelijke Europese verantwoordelijkheid. Ik doe ook een beroep op de sociaaldemocratische collega's om dit duidelijk te maken.

Het is van belang dat een ieder die voor dit gemeenschappelijke Europa is, president Klaus duidelijk maakt dat hij het Verdrag nu moet ondertekenen en dat wij geen enkele vorm van ondermijning van het proces dat moet leiden tot de verwezenlijking van het Verdrag van Lissabon, kunnen gebruiken. Dus ook geen 'Spompanadln', zoals we dat in Oostenrijk zeggen, oftewel snel iets doen wat misschien goed aankomt bij de bevolking. Dat vind ik uit het oogpunt van Europese politiek volstrekt onverantwoord en ik hoop dat de Oostenrijkse premier in dit geval snel zal terugkomen van zijn uitlating.

Jan Zahradil (ECR). - (CS) Dames en heren, het is niet mijn bedoeling om mij te mengen in de interne aangelegenheden van Ierland en ik erken het recht van de Ierse politiek om zo vaak als zij dit nodig acht over dit Verdrag te laten stemmen. Uiteraard respecteer ik ook de uitslag van dit referendum, net zoals ik de volstrekt tegenovergestelde uitslag van het referendum van vorig jaar respecteerde. Ik zou niet kunnen zeggen welk resultaat meer waarde of meer geldigheid heeft; misschien kunnen onze Ierse collega's behulpzaam zijn met advies hierover. Het enige dat ik echter wel beoordelen kan, is hoe het er van buitenaf allemaal uitziet, wat voor een indruk het hele gebeuren rond de ratificatie van het Verdrag van Lissabon van buitenaf gezien achterlaat. Ik kan helaas niet anders zeggen dan dat die indruk erbarmelijk is. Ik heb de eerste 26 jaar van mijn leven onder een regime geleefd waaronder zoiets als vrije keuze niet bestond, er geen vrije verkiezingen waren en er altijd slechts één enkele uitslag mogelijk was. Ik ben heel erg bang dat velen hier

in deze zaal en ook elders in de Europese Unie het idee hebben dat als het om de ratificatie van het Verdrag van Lissabon gaat er slechts één enkel mogelijk en denkbaar resultaat was en is, namelijk “ja” en dat er voor hen dus geen enkele andere aanvaardbare of zelfs denkbare uitslag bestaat.

En ik vraag me af waarom dat Verdrag van Lissabon gepaard gaat met zo ontzettend veel heibel en politieke druk, als zonder dit Verdrag de Europese Unie helemaal niet uit elkaar zou vallen, maar gewoon op basis van de huidige verdragen verder zou functioneren. En dan zeg ik tegen mezelf dat we hier te maken hebben met een schoolvoorbeeld van realpolitik, van machtspolitiek, waar het geenszins gaat om een democratischer Europa of een beter functionerende of transparantere Europese Unie, maar puur en alleen om een herverdeling van de machtsverhoudingen in de Europese Unie. Ik zeg dat overigens zonder enige bitterheid, want ik draai al lang genoeg mee in de politiek om te weten wat dat is, realpolitik, maar laten we elkaar hier dan geen rad voor ogen draaien.

Wie wint er bij het Verdrag van Lissabon? Is dat de Europese Commissie, dan verbaast me het niets dat de Europese Commissie er zo'n fervent voorstander van is. Is dat het Europees Parlement, dan verbaast me het niets dat zo velen onder u voorstander zijn van het Verdrag. Of zijn het een paar sterke EU-lidstaten die erbij winnen of misschien ook de federalisten in alle partijen, of dat nu de Europese Volkspartij is, de Partij van de Europese Sociaal-democraten of de Partij van Europese Liberalen en Democraten. Ik vrees echter nog het alle meest dat deze houding, de houding van “het doel heiligt de middelen”, zich tegen ons allemaal keren zal en dat we in de komende jaren een tegenreactie tegemoet kunnen zien, dat de druk om het Verdrag van Lissabon goed te keuren een averechtse uitwerking zal hebben in de vorm van meer steun voor doorgewinterde anti-Europeanen, extremisten, vreemdelingenhaters en anti-Europese krachten, en dat later zal moeten worden geconstateerd dat het slechts een pyrrusoverwinning was.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ik wil graag de volgende korte vraag stellen aan mijn collega: vindt u het democratisch dat de Ierse regering zo vaak zij wil een referendum uitschrijft? Wat vindt u ervan dat de Oostenrijkse regeringsleider nu voor het eerst een referendum wil uitschrijven over deze kwestie? Aanvaardt u dat ook als een onderdeel van de democratie of noemt u dat dwarsliggerij, zoals de spreker voor u deed? Graag verneem ik uw antwoord.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Het is niet aan mij om hier de handelswijze van de Ierse regering of de Oostenrijkse regering of van welke regering dan ook te beoordelen. Dat heb ik niet gedaan, dat doe ik niet en dat ben ik ook absoluut niet van plan te doen.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Mijnheer de Voorzitter, het volk van Ierland heeft gesproken. Dat accepteer ik. Degenen die stellen dat dit ‘ja’ een stem vóór Europa is beweren dat het ‘nee’ van vorig jaar een stem tegen Europa was. Dat was het niet. De Ierse steun voor Europa was vorig jaar of dit jaar überhaupt niet aan de orde.

De Europese Commissie besloot om een groot bedrag aan financiële middelen te besteden aan een propagandacampagne net voor het referendum, over de voordelen van de Europese Unie. Hierdoor groeide de overtuiging dat de stemming een ‘ja’ voor of een ‘nee’ tegen Europa was, in plaats van een ‘ja’ voor of een ‘nee’ tegen het Verdrag van Lissabon. Ik vind dit erg spijtig.

Iedereen hier krijgt nu te maken met een ondubbelzinnige en moeilijke uitdaging, namelijk de erkenning dat veel van de zorgen die aan het licht kwamen tijdens de referendumcampagne nog steeds niet zijn opgelost. De mensen zijn vooral bezorgd over lonen, rechten van werknemers, openbare diensten, niet-militarisering en de stem van de kleine naties.

Deze keer is de Ieren verteld dat als ze voor de tweede keer “nee” zouden stemmen, Ierland in de steek zou worden gelaten, geïsoleerd te midden van de economische crisis.

Degenen die het Verdrag hebben verdedigd als een verdrag dat zorgt voor banen en investeringen, zouden nu voor deze banen en voor herstel moeten zorgen.

De gedane beloftes mogen niet worden vergeten nu de door de Ierse regering en EU-leiders gewenste uitslag is behaald.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Mijnheer de Voorzitter, als we één ding kunnen concluderen uit het referendum dat in Ierland is gehouden is het wel dat als er een voldoende groot gebrek aan evenwicht is in de verdeling tussen het ‘ja’- en ‘nee’-kamp, als er een voldoende groot gebrek aan evenwicht is in de manier waarop de media verslag doen van de kwestie, en als men maar vaak genoeg vraagt, op den duur een ‘ja’ tot de mogelijkheden behoort. Echter, als aan een van deze voorwaarden niet wordt voldaan, krijgt men de

Europeanen niet zover dat zij meer soevereiniteit afstaan aan de instellingen waarvan wij deel uitmaken. Dat is de realiteit waar wij allen gezamenlijk mee moeten omgaan.

Een ander deel van de realiteit, een deel dat in ieder geval bij degenen die het Verdrag steunen onbehagen teweeg zal brengen, is dat dit Verdrag alleen gerealiseerd kan worden binnen een klimaat van angst. Dit klimaat komt voort uit de vrees dat in het Verenigd Koninkrijk een nieuwe binnenlandse situatie zal ontstaan die ertoe zal leiden dat de Britse bevolking geraadpleegd moet worden. Het moet wel een zeer ongemakkelijk idee zijn dat visies alleen kunnen worden gerealiseerd in een klimaat van angst voor de mogelijkheid dat opnieuw naar de mening van de bevolking van een land zal worden gevraagd, dat met andere woorden de democratie opnieuw zal worden toegestaan een woordje mee te spreken.

Eerder vandaag hoorden we de Voorzitter van het Parlement zeggen dat de 'nee'-stemmers gerespecteerd zullen worden, maar het is eerlijk gezegd zeer lastig om dat respect voor het 'nee'-kamp te zien. We hebben vernomen dat de symbolen uit het Verdrag zullen worden verwijderd, maar desondanks hangt het hele Parlement vol met Europese vlaggen. We hebben vernomen dat de Europese hymne uit het Verdrag zal worden gehaald, maar niettemin werd het nieuwe Parlement gevierd met het ten gehore brengen van de negende symfonie van Beethoven. Er is niet zo veel vertrouwen meer ten aanzien van de garanties die de Ierse kiezers en wij sceptici hebben gekregen. We zouden er graag meer vertrouwen in hebben, maar inmiddels is dit vertrouwen zeer schaars geworden.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik roep degenen die niet blij zijn met de uitkomst van het Ierse referendum, op om op te houden met vraagtekens te plaatsen bij de democratische procedures in Ierland. Ierland is een democratische staat. Het is een onafhankelijke democratische staat. Het parlement van de Republiek Ierland heeft het besluit genomen om een referendum te houden; dat referendum is gehouden. Het werd gesteund door 95 procent van de gekozen vertegenwoordigers in het Ierse parlement. U mag kritiek hebben op de Europese Unie, maar u hebt niet het recht om vraagtekens te plaatsen bij het democratische karakter van mijn land.

De Voorzitter. – De "blauwe kaart"-procedure vereist dat u een vraag stelt en geen verklaring aflegt. De regel is uitdrukkelijk zo geformuleerd en het is erg belangrijk dat we ons eraan houden.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Mijnheer de Voorzitter, voor mij betekent democratie dat men een vraag stelt en vervolgens een antwoord krijgt. Democratie betekent niet dat men doorgaat met vragen stellen, totdat men het antwoord krijgt dat men zich van tevoren had voorgesteld. Als leden van dit Parlement en leden van de Commissie en de Raad in feite helemaal niet zo bang waren voor de bevolking, waarom is het dan slechts in een land niet gelukt om het houden van een referendum te verhinderen? De regeringen en de instellingen van de EU zijn er wel in geslaagd om referenda in de overige zesentwintig landen tegen te houden en dat is geenszins democratisch.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, dit Parlement is een paleis van illusies en van dromen.

Het Ierse volk geeft ons, door zo overtuigend voor te stemmen, de energie om voort te gaan en te blijven werken aan een sterk en vooral federaal Europa.

Alleen zo verdienen we het de wettelijke erfenamen te zijn van de stichters van Europa, dankzij wier werk wij hier zijn.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de meerderheid is blij en opgelucht. Ik verwacht van de minderheid dat zij zich zal neerleggen bij deze uitslag!

De meerderheid van zevenentwintig volkeren en het Europees Parlement hebben voor de verdere ontwikkeling van de Europese Unie gestemd. Er bestaat kennelijk een democratische meerderheid en een blokkerende minderheid. Dit 'ja' van de democratische meerderheid was een 'ja' van het gezonde verstand, een 'ja' voor een Europese Unie die democratischer en transparanter is en die dichter bij de burgers staat, een 'ja' van de pro-Europese, positief denkende en handelende mensen, een 'ja' ter versterking van de positie van de Europese Unie in de wereld, een belangrijke stap in de goede richting.

Maar we zijn er nog lang niet, omdat we een gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid nodig hebben om een *global player* te worden. We moeten de democratie verder ontwikkelen, bijvoorbeeld door het invoeren van een Europees referendum, door een uniform Europees kiesrecht en nog veel meer. Laten we aan de slag gaan; we mogen geen tijd verliezen. Ik verwacht van de Commissie dat ze grote spoed zet achter de hervorming van de dossiers en met de lidstaten gesprekken aanknoopt over de commissarissen.

Ik verwacht van de Raad dat hij een duidelijk antwoord geeft op de vraag hoe hij deze uitslag beoordeelt. En van onszelf verwacht ik dat we de informatieverstrekking aan en de communicatie en dialoog met de burgers verbeteren.

Eén ding hebben we duidelijk kunnen zien: hoe beter de informatieverstrekking, de communicatie en de dialoog, des te groter de meerderheid. Politici die dit niet aandurven, zijn hier niet op hun plaats. En dat geldt ook voor politici die zich verstoppen achter referendums, omdat zij zelf niet op de burger durven af te stappen en verantwoordelijkheid op zich durven te nemen. Hoe Europeser het debat was, des te groter was de meerderheid. Wij zijn tegen het nationaliseren van het Europees beleid, tegen nationale referendums over Europese aangelegenheden, behalve als het gaat om de toetreding van het eigen land!

Hannes Swoboda (S&D). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, collega Zahradil vroeg wie hiervan profiteert. Hij bedoelde te zeggen dat wij, Parlementariërs, dat zijn. Goed mogelijk. Op zich is het toch niet slecht als in een parlementaire democratie de parlementen – het gaat hier ten slotte niet alleen om het Europees Parlement, maar ook om de nationale parlementen – er baat bij hebben. In feite profiteren echter de burgers, als wij hun belangen sterker en beter kunnen behartigen.

Collega Schulz heeft er al op gewezen dat we in een veranderde wereld leven, in een wereld met een sterk China, met een India dat steeds sterker wordt, met een Brazilië dat steeds sterker wordt en met Verenigde Staten die nog steeds sterk zijn.

Als we vandaag naar Washington kijken, zien we dat ook de nieuwe regering daar zich afvraagt wat Europa eigenlijk zegt over diverse zaken, zoals Afghanistan en andere kwesties? Zijn we hier wel duidelijk over, spreken we wel duidelijke taal? Als we dit namelijk niet doen, worden we niet serieus genomen.

Telkens weer probeert Rusland de EU-lidstaten tegen elkaar uit te spelen, omdat dit natuurlijk prettiger is voor onze partners. Wie vandaag nog steeds tegen dit Verdrag is, omdat hij ten onrechte meent dat dit een Verdrag is dat de Europese Unie sterker maakt, moet weten dat zij in feite degenen die tegen dit Verdrag zijn, sterker maken, dus eigenlijk onze zogenaamde partners, of anders gezegd onze tegenstanders.

Hier was ook al te horen dat we nog een paar institutionele kwesties moeten oplossen, met name in verband met de Europese Dienst voor extern optreden. Maar laten we nu niet nog meer institutionele debatten voeren. De burgers willen een duidelijk inhoudelijk antwoord. Ze verwachten duidelijke taal als het gaat om de bestrijding van klimaatverandering, om veiligheidskwesties, om de regulering van de financiële markten. In elk afzonderlijk geval kunnen we aantonen dat het Verdrag van Lissabon tot verbeteringen leidt. We moeten echter ook inhoudelijke argumenten leveren, zodat de burgers het gevoel hebben dat de Europese Unie zich niet alleen met zichzelf bezighoudt, maar ook met de belangen van haar burgers.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik had graag een vraag gesteld aan de heer Karas, en misschien zal ik dit alsnog doen. De heer afgevaardigde Swoboda wilde ik vragen – nu mevrouw Lunacek al kritiek heeft geuit op onze bondskanselier Faymann en diens partijgenoten – hoe hij als sociaaldemocraat staat tegenover het voorstel van zijn partijleider dan wel bondskanselier om in Oostenrijk een referendum te willen houden.

Hannes Swoboda (S&D). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik geloof niet dat we een nationale Oostenrijkse discussie moeten voeren, maar ik wil één ding duidelijk maken: er komt geen referendum over het Verdrag van Lissabon, ook niet in Oostenrijk! Dat is een duidelijke zaak! Het Verdrag van Lissabon is geratificeerd en moet zo snel mogelijk in werking treden. Dat is mijn en onze mening!

De Voorzitter. – Dank u voor het beantwoorden van de vraag, maar, geachte collega's, ik zal u de regel voorlezen, omdat we deze moeten kennen.

"De Voorzitter kan leden die door opsteken van een blauwe kaart te kennen geven dat zij het lid dat het woord voert" – dus terwijl het lid het woord voert en niet achteraf – "een vraag van ten hoogste een halve minuut willen stellen," – alleen een vraag dus – "het woord geven, indien de spreker ermee instemt en de Voorzitter ervan overtuigd is dat het debat daardoor niet wordt verstoord."

U moet zich realiseren dat als er te veel blauwe kaarten worden opgestoken ik u niet allemaal het woord kan geven, omdat dit anders het debat zou verstoren.

Steek uw kaart dus op tijd omhoog, enkel en alleen om vragen te stellen van ten hoogste een halve minuut. Het antwoord mag niet meer dan een minuut in beslag nemen. Dit zijn onze regels en daar moeten we ons heel precies aan houden.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, één kwestie kreeg vandaag nog onvoldoende aandacht, namelijk het feit dat de positieve uitslag van het referendum in Ierland geenszins de eerste positieve uitslag van een referendum over het grondwettelijk proces was, wat Guy Verhofstadt hier stelde. Ook in Luxemburg en Spanje leverden de referendums een positieve uitslag op. Het is dus niet zo dat dit het eerste referendum was met een positieve uitslag.

Luisteren naar de heer Farage is altijd leuk. Maar vandaag was het niet leuk. De anti-Europeanen kunnen niet tegen hun verlies. De schok van de meerderheid met tweederde van de stemmen ging kennelijk door merg en been. Anders dan anders was het vandaag niet amusant naar u te luisteren. Het was ook interessant om te zien hoe Timothy Kirkhope op zijn stoel zat te draaien, omdat de Tories met hun standpunten inzake Europa toch wel heel dicht bij die van deze vreemde partij zitten. Ik hoop van harte dat dit niet zo zal blijven.

We hebben gezien dat het Europese integratieproces democratische ondersteuning uit Ierland krijgt. Hebben we wel genoeg democratie in Europa? Is de democratie in Europa volmaakt? Beslist niet, maar het was wel een goede dag voor de democratie in Europa.

Nu zijn er mensen die hun beklag doen over het feit dat Ierland onder druk gezet zou zijn. Collega De Rossa zei heel duidelijk dat het een soevereine Ierse beslissing was om opnieuw een referendum te houden. Wie herinnert zich niet hoe de Europese Unie haar best deed om Oostenrijk te boycotten toen Jörg Haider aan de macht kwam. Zoiets werkt niet. We kunnen onze lidstaten niet onder druk zetten. In dit soort zaken zijn onze lidstaten soeverein.

Anderen beweren dat Ierland alleen heeft ingestemd vanwege de crisis. In deze crisis heeft Ierland Europese solidariteit ervaren. Dat is toch een goede zaak! Wij verwachten toch ook Europese solidariteit als huizen en woningen in Bulgarije of Hongarije koud blijven omdat Rusland en de Oekraïne elkaar weer eens in de haren zitten over het gas. Europese solidariteit is een goede zaak. Als dit het resultaat is, ben ik er erg blij mee.

Het Verdrag biedt nieuwe kansen. Hier gaat het om een paar beleidsvelden – het begrotingsbeleid, het justitieel beleid, het intern beleid –, maar het belangrijkste voor mij is het extern beleid. Ook al zegt collega Swoboda dat we geen institutionele debatten mogen voeren, over de Europese dienst voor extern optreden moeten we wel een serieuze discussie voeren. We moeten met één stem spreken! Dit Parlement – en ik zeg dat duidelijk tegen de Commissie en ook tegen de Raad – wil een sterke hoge vertegenwoordiger en een efficiënte Europese Dienst voor extern optreden. Wij willen een sterke EDEO met vergaande bevoegdheden, wij willen een EDEO die nauw samenwerkt met de Commissie, en wij willen dat de EDEO toegang heeft tot alle diensten, ook tot die van het secretariaat van de Raad. Dat wordt de cruciale toetssteen, ook in de hoorzittingen van de Commissie. En dat we met één stem kunnen spreken wordt ook de cruciale toetssteen voor de toekomst van het Europees extern beleid van de eenentwintigste eeuw.

VOORZITTER: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Ondervoorzitter

Hélène Flautre (Verts/ALE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, met de ratificatie van het Verdrag van Lissabon gaat iets zeer eenvoudigs gebeuren voor ons Europees Parlement: we krijgen achttien afgevaardigden meer uit twaalf lidstaten van de Europese Unie.

Wij hebben een vooruitziende blik gehad omdat het Europees Parlement in maart van dit jaar alle lidstaten heeft gevraagd te anticiperen op dit resultaat door ten aanzien van de benoemingsprocedure te verklaren dat de verkiezingen van 7 juni de democratische basis zouden vormen om deze achttien extra parlementsleden af te vaardigen.

Sommige lidstaten, zoals Spanje en uw land, mevrouw de fungerend voorzitter van de Raad, hebben dit al gedaan. Andere landen, die weliswaar verklaren dat zij – net als ik – zeer tevreden zijn over de uitslag van het Ierse referendum en het Verdrag van Lissabon snel ten uitvoer gelegd willen zien, hebben nog steeds niet gedaan wat hun plicht is en wat onder hun eigen wil valt: hun benoemingsprocedure bekend maken.

Kunnen wij erop rekenen, mevrouw de fungerend voorzitter van de Raad, dat u tijdens de Europese Raad van 29 en 30 oktober elke lidstaat zult vragen de benoemingsprocedure bekend te maken voor deze extra afgevaardigden overeenkomstig het Verdrag van Lissabon?

De tweede zaak waardoor ik werkelijk ben geschokt, is dat iedereen de mond vol heeft van de grote ambities van het Verdrag van Lissabon, maar niet beseft dat dit Verdrag ons een verplichting oplegt voor een zeer eenvoudige zaak: voor gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Dit is een dwingende doelstelling van het aan

het Verdrag van Lissabon gehecht Handvest van de grondrechten. Ik heb begrepen dat er slechts namen van mannen de ronde doen voor de twee nieuwe posten die nog bezet moeten worden, namelijk die van hoge vertegenwoordiger en tevens vicevoorzitter van de Commissie, en die van de voorzitter van de Raad.

Uw land, Zweden, heeft een voorbeeldfunctie op dit gebied. Ik verwacht van u dat u die uitermate serieus neemt. Het is voor ons ondenkbaar dat slechts mannen de vier verantwoordelijke functies in Europa bekleden. Dat is het Verdrag van Lissabon onwaardig, dat is Europa onwaardig. Ik reken erop dat u ervoor zorgt dat de gelijkheid tussen mannen en vrouwen ook op dit niveau in acht wordt genomen.

Peter van Dalen (ECR). - Voorzitter, de Nederlandse voetballegende Johan Crujff zei het al: elk voordeel heeft zijn nadeel. Het voordeel van het Verdrag van Lissabon is dat de lidstaten iets meer te zeggen krijgen en de nationale parlementen meer invloed krijgen. Het nadeel is dat het zwaartepunt van de macht meer opschuift naar Europa. Dat nadeel, mijnheer de Voorzitter, moet juist in dit Parlement niet worden onderschat. In de afgelopen dertig jaar hebben we immers gezien dat de toename van macht in Europa omgekeerd evenredig is geweest met de opkomst van onze burgers bij de Europese verkiezingen. Meer macht naar Brussel ging gepaard met een lagere opkomst bij de Europese verkiezingen. Als Lissabon van kracht wordt, moet dit de les zijn voor Europa: laat de Unie pragmatisch opereren en telkens opnieuw zijn toegevoegde waarde bewijzen. Alleen dan kunnen we de steun van de kiezers in Europa winnen.

Joe Higgins (GUE/NGL). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik keer mij vanuit een links en socialistisch perspectief tegen het Verdrag van Lissabon en verwerp de inmenging van xenofobe, rechtse krachten. Wat er bij het referendum in Ierland is gebeurd, was geen overwinning voor de democratie. Het Ierse volk is bang gemaakt door een machtig bondgenootschap – het politieke establishment, het grootkapitaal, het merendeel van de kapitalistische pers en de Europese Commissie – omdat het te horen kreeg dat het zich door een nee-stem zou isoleren, dat het door de Europese Unie gestraft zou worden, dat er een kapitaalvlucht en een investeringsstop zouden komen. Omgekeerd werd de Ieren te verstaan gegeven dat ze aan een 'ja' banen, investeringen en economisch herstel over zouden houden. Allemaal leugens.

De Ierse regering toonde haar onbetrouwbaarheid door de directie van Aer Lingus te vragen om tot vandaag, ná het referendum, te wachten met de mededeling dat er botweg zeventienhonderd banen bij Aer Lingus geschrapt worden. De Europese Commissie intervenieerde voortdurend en beïnvloedde de gang van zaken. De drie voorzitters zijn niet aanwezig, maar ik wil graag dat hun vertegenwoordigers hen om een reactie op het volgende schandaal vragen. De heer Tajani, Europees commissaris voor transport, reisde een dag lang heel Ierland door in een toestel van Ryanair, samen met een directielid van die multinational, om campagne te voeren voor het Verdrag. En dat is iemand die de transportsector reguleert, die geacht wordt voor consumenten en werknemers op te komen. Hij heeft zich volkomen onmogelijk gemaakt door zich overal te vertonen in het gezelschap van een directielid van een van de grootste bedrijven in die transportsector. Wat zegt u daarvan?

Tot slot nog de speculaties als zou de heer Blair de nieuwe voorzitter van de Europese Raad worden. Laat er geen misverstand bestaan: Tony Blair is een oorlogsmisdadiger. Onder geen beding kan hij –

(Spreker wordt door de Voorzitter verzocht af te ronden, aangezien zijn spreektijd verstreken is)

Ik werd onnodig in de rede gevallen, mijnheer de Voorzitter. Het lijkt mij dat u de vergadering voorziet, niet de geachte collega.

Het punt waarmee ik wilde afronden was dat mijnheer Blair niet tot president van de EU benoemd mag worden.

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

De Voorzitter. – Ik zie een blauwe kaart. Ik wil bij deze duidelijk maken aan de afgevaardigde die de blauwe kaart opsteekt dat iedere keer als u deze kaart toont, u een andere afgevaardigde wiens naam op de sprekerslijst staat verhinderd te spreken. Tijdens de vergadering van het Bureau zal ik aandringen op een wijziging van deze bepaling, want wij mogen niet toestaan dat leden die op de sprekerslijst staan niet aan het woord komen omdat anderen interrumperen om vragen te stellen. Momenteel mag dat nog.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zou de heer Higgins willen vragen onder welke omstandigheden hij het Verdrag wel zou kunnen steunen.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het Verdrag van Lissabon maakt de weg vrij voor een verscherpt neoliberal economisch beleid, dat in heel Europa al op een ramp en op 21 miljoen werklozen

is uitgelopen, voor nog meer militarisering, ten gunste van de wapenindustrie, en voor een hogere privatiseringsdruk. In het Verdrag staat in dat opzicht niets wat de goedkeuring van een geëngageerd socialist kan wegdragen.

Wij zullen onze steun geven aan initiatieven die echt bedoeld zijn om de werknemersrechten in Europa te beschermen, maar hoe kunnen we in hemelsnaam het Verdrag van Lissabon en het Handvest van de grondrechten steunen, als daarmee de arresten van het Hof van Justitie worden geïnstitutionaliseerd waarmee de rechters zich uitspreken voor uitbuiting van arbeidsmigranten door internationaal opererende ondernemers?

Timo Soini (EFD). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, ik bracht mijn kindertijd en jeugd door naast een communistische dictatuur, de Sovjet-Unie, en er heerste altijd angst. Het kleine Finland lag er direct naast. Toch redden wij het: wij waren onafhankelijk. Nu sta ik perplex over het feit dat er in de Europese Unie slechts één eindresultaat wordt toegestaan. Je mag je mening uiten, je mag het zelfs ergens niet mee eens zijn, je mag zelfs een euroscepticus zijn, maar het eindresultaat moet hetzelfde zijn.

Als je wint door vals te spelen, dan heb je al verloren. Denk op voetbalgebied eens aan het doelpunt van Diego Maradona door handsbal. Wie herinnert zich niet die wedstrijd Argentinië-Engeland en wat het eindresultaat was? Iedereen weet nog dat er door vals spel werd gewonnen. Kijk maar waar Maradona nu staat, hij die won door vals te spelen.

Tot slot wil ik het Zweedse voorzitterschap zeggen dat u het besluit van het Zweedse volk, dat tegen de euro stemde, blijft respecteren. U nam die kwestie niet na een jaar, niet na twee jaar en zelfs niet na vijf jaar opnieuw in behandeling. In dit geval gebeurde het slechts een jaar later. Dit is EU-democratie en het zal ooit zijn verdiende loon krijgen.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, ook ik woonde en woon nog steeds in een klein land. Ik wil de heer Soini vragen of hij niet vindt dat dit nu juist een geval is waarin Ierland de grote kracht van een klein land heeft getoond door bijna heel Europa op de knieën te krijgen. Nu, na een lang debat, heeft Ierland, net als Finland een klein land, bescherming gezocht in de Europese Unie en wil het op zijn beurt de Europese Unie versterken. Gaat het bij de Europese Unie en het Verdrag van Lissabon niet vooral om de bescherming van kleine landen?

Timo Soini (EFD). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, dit is voor kleine landen een slecht verdrag. Het verzwakt de stem van Ierland, Denemarken en Finland in de Raad. De macht van de grote landen neemt toe.

Ik houd van Ierland: ik ben er twintig keer geweest. Ik heb mij in Ierland tot het katholicisme bekeerd. Daar gaat het nu niet om maar ik vind het wel jammer dat daar een dergelijk grote ommekeer heeft plaatsgevonden. Eerst was 53 procent tegen en 47 procent voor. Deze keer was het resultaat 67 procent voor en 33 procent tegen. Wat is er gebeurd en waarom? Ik beweer dat angst een rol speelde. Ik wens Ierland en de Ieren het allerbeste en Gods zegen.

(Liisa Jaakonsaari reageert zonder microfoon)

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Dames en heren, allereerst wil ik graag de Ieren, de 600 000 dappere Ieren bedanken die nee hebben gezegd tegen het dictatoriale Verdrag van Lissabon en op de bres zijn gesprongen voor democratie in Europa. Wie blij is met dit opnieuw gehouden referendum, is blij met de ondergang van de democratie en met de dictatuur van de globalisering. Europese politici zouden niet de dictatuur van de globalisering moeten dienen, maar zich bezig moeten houden met de echte problemen. Zij moeten werkloosheid tegengaan, massa-immigratie een halt toeroepen en de discriminerende, mensonterende Beneš-decreten en de Slowaakse taalwet laten herroepen. Ik vraag al mijn collega's, alle Parlementsleden, om het streven naar autonomie van de grootste rechteloze minderheid van Europa, de Hongaren buiten de grenzen van Hongarije, te steunen. De Parlementsleden van de partij Jobbik kunnen alleen een Europese Unie steunen die is gebaseerd op nationale tradities. Dank u zeer.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Wij zijn blij met de duidelijke overwinning van de voorstanders van het Verdrag van Lissabon tijdens het referendum in Ierland. Wij moeten hen die zich hebben ingezet voor een positief resultaat in Ierland zowel feliciteren als bedanken.

De Ierse burgers hebben met hun stem besloten dat het ontwikkelingsproces van de Europese Unie kan doorgaan. Dankzij hen kunnen we aan een toekomst denken waarin op een gegeven moment de Europese Unie een krachtige stem zal zijn in de discussie met de grootmachten van de wereld, een stem die zal spreken namens de zevenentwintig of meer lidstaten.

De discussies over een nieuw Verdrag zijn begonnen in 2002. Afgelopen vrijdag is het proces voor de aanneming van het nieuwe Verdrag afgerond. Ik zeg dat het is afgerond, omdat ik van mening ben dat de Europese burgers hun standpunt duidelijk hebben gemaakt, direct of indirect. Polen heeft aangekondigd dat het direct tot ratificering zal overgaan. Er is slechts nog één persoon die van mening is dat hij de ratificering van dit Verdrag moet blokkeren, ofschoon het parlement van het door hem geleide land het Verdrag heeft geratificeerd. Ik hoop dat deze president rekening houdt met de wens van de burgers uit alle zevenentwintig lidstaten, inclusief de Republiek Tsjechië, en de ratificering van het Verdrag zal ondertekenen.

Geachte collega's, de komende inwerkingtreding van het Verdrag geeft het Europees Parlement nieuwe verantwoordelijkheden. Het Parlement moet zich voorbereiden en ervoor zorgen dat het deze verantwoordelijkheden zo snel mogelijk kan waarnemen, zonder dat het wetgevingsproces vertraging oploopt. Het voorbeeld van vandaag, waarbij de twee verslagen over het Solidariteitsfonds in verband met de aardbeving in Italië van de agenda zijn gehaald, is een duidelijk voorbeeld. Zelfs het probleem met de blauwe kaarten vandaag is een voorbeeld in deze zin.

Ik hoop dat de diensten van de administratie aan dit aspect minstens zoveel aandacht zullen geven als aan het Statuut van de Leden.

De Voorzitter. – Dames en heren, ik wil u hierbij in de eerste plaats nogmaals duidelijk maken dat de Voorzitter volgens het Reglement “het woord kan verlenen” aan een spreker. Dit betekent dus dat de Voorzitter het woord wel of niet kan verlenen. Deze Voorzitter geeft liever het woord aan de leden die op de sprekerslijst staan, in plaats van aan de afgevaardigden die het woord nemen en daarmee het woord ontnemen aan de leden die op de lijst staan op basis van de spreektijd die iedere fractie toegewezen heeft gekregen. Ten tweede staat in het Reglement dat de blauwe kaart opgestoken moet worden tijdens de interventie waarover men een vraag wil stellen en niet daarna.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats spreek ik hierbij mijn zorgen uit over dit debat. Wat een feestdag zou moeten zijn voor Europa, mondt uit in een debat waarin vraagtekens worden geplaatst bij de interventie van de Voorzitter van het Parlement omdat hij zich gelukkig prijst met de uitslag.

Er zijn al meer dan tien interventies geweest waarin de spreker niet alleen openlijk tegen Europa was – wat uiteraard legitiem is – maar zelfs tegen de democratische uitslag van het Ierse referendum.

Ik denk dat het tijd is om in dit Parlement, waar de soevereine Europese burgers zijn vertegenwoordigd, duidelijk te zeggen dat negen van de tien burgers die hier worden vertegenwoordigd, voor Europa zijn en dat er een pro-Europese onderstroom is in de grote democratische Europese partijen. Ik wil er bovendien op wijzen, geachte aanwezigen, dat het Verdrag van Lissabon een vereiste is om meer Europa te maken, om Europa sterker en saamhoriger te maken, ook al is dat op zichzelf helaas niet genoeg.

Ik wil alle aanwezigen laten weten dat de grondleggers zestig jaar geleden waarschijnlijk vonden dat Europa noodzakelijk was om een gemeenschappelijke ruimte van vrede te scheppen, na de tragedie van de oorlog en na de pogingen van sommigen om anderen politieke ideeën en hegemonieën op te leggen, maar dat we Europa nu op een andere manier rechtvaardigen. Vandaag staan wij aan het begin van een mondiale governance, en we zijn er bij of we zijn er niet bij. Het debat van vandaag heeft een shakesperiaans thema: er zijn of er niet zijn voor Europa.

Enkele dagen geleden had ik de mogelijkheid om met mensen te spreken die in Pittsburgh waren geweest. De gedachte die ze bij mij achterlieten, was dat de wereld niet naar Europa, maar naar Azië kijkt. Europa moet dus verenigd en sterk zijn om zich te kunnen laten gelden aan de tafels waar de wereld geregeerd wordt. En als we daar niet ons mannetje staan, dan tellen we niet mee en hebben we geen invloed. Lissabon is dus een weg, maar wel een weg die we moeten afleggen.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, we zouden de heer Farage eerlijk gezegd moeten bedanken voor zijn bijdrage aan de Ierse campagne. De unieke manier waarop hij zijn postkoloniaal chauvinisme uit, zal er stellig toe bijgedragen hebben om diverse Ierse republikeinen voor het pro-Lissabon-kamp te winnen.

Maar wat nog meer verbazing wekt, is dat in de campagne elk geluid van de Britse Tories ontbrak, die zich verscholen achter de rokken van Declan Ganley en president Klaus. Feit is dat de *Conservative Party* wijd en zijd de enige partij met uitzicht op regeringsdeelname is die zich nog steeds keert tegen deze grote kwalitatieve stap voorwaarts in de Europese integratie.

Het absurde aan het standpunt van de eurosceptici is dat het afwijzen van Lissabon neerkomt op het vasthouden aan het lopende Verdrag van Nice en een tamelijk onbeholpen, ondoorzichtige – en maar al te vaak inefficiënte – Unie, die niet opgewassen is tegen de maatschappelijke verwachtingen en geopolitieke uitdagingen. Groot-Brittannië verdient beter dan de conservatieve partij, die voor Europa al helemaal tekort schiet.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, net zoals velen sprekers voor mij, ben ik blij met het Ierse 'ja', en ik wil iedereen gelukwensen die hiervoor heeft gestreden, met name ook de Ierse Groenen, *Comhaontas Glas*. Maar als het klopt dat dit een feestdag is, dan is het wel een zwaar bevochten feestdag. Het zou verkeerd zijn als we nu tevreden en voldaan weer terug zouden keren tot de gewone routine van de institutionele processen, alsof er eigenlijk niet veel was gebeurd.

De Voorzitter van dit Parlement heeft er in zijn eerste toespraak op gewezen dat we ook goed moeten luisteren naar de tegenstemmers. Ik wil hieraan toevoegen dat we ook moeten luisteren naar de nauwelijks hoorbare stemmen van degenen die het in juni niet nodig vonden om mee te doen aan de Europese verkiezingen en dit proces zodoende hebben bevorderd. Wat ik bedoel is dat we moeten accepteren dat een geëngageerde stap naar voren alleen succesvol zal zijn als we serieuzer dan tot dusver ons best doen om de burgers erbij te betrekken.

We hebben zeker tijd verloren; we hebben jaren verloren. Internationaal gezien heeft Europa een stapje terug moeten doen. We hoeven alleen maar naar de G20 te kijken om dit te constateren. Meer dynamiek krijgt Europa echter alleen met meer engagement van de burgers. Ik vind niet dat we vanwege de weerbarstige houding van de Tsjechische president het Tsjechische volk onder druk mogen zetten met de aankondiging dat ze anders geen commissaris krijgen!

Maar wat nog belangrijker is: het zou een grote fout zijn om achter gesloten deuren Tony Blair of iemand anders tot mogelijke kandidaat voor het voorzitterschap van de Raad voor te dragen. Daarover moet open met de Europese burgers gediscussieerd worden. Ik stel voor dat wij hier in het Parlement een hoorzitting organiseren met alle kandidaten voor deze functie.

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken.)

Ashley Fox (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in juni ben ik gekozen als vertegenwoordiger van het zuidwesten van Engeland en Gibraltar en tijdens het campagnevoeren bekwam ik een gevoel van teleurstelling wegens het grote aantal mensen dat niet langer voorstander is van het EU-lidmaatschap van Groot-Brittannië. Het stemde mij verdrietig omdat ik ervan overtuigd ben dat de EU tot de positieve krachten in de wereldpolitiek behoort. De Unie heeft zich ingezet voor vrede en verzoening tussen de volkeren van Europa en ik hoop dat zij daarmee doorgaat. De gemeenschappelijke markt bevordert handel en welvaart. Bedrijven uit de wereldtop, zoals Airbus in mijn kiesdistrict, hebben laten zien waartoe we in staat zijn als we onze industriële krachten bundelen.

Tijdens mijn studie woonde ik twaalf maanden in Frankrijk, en ik keerde als francofiel huiswaarts. Ik zou willen dat Groot-Brittannië warme en vriendschappelijke banden met al zijn Europese burens onderhield. Mijn zorg is dat de huidige ontwikkeling richting politieke eenwording zonder steun van de volkeren van Europa het goede dreigt te ondermijnen dat de EU tot stand heeft gebracht. Ik eerbiedig de stem van het Ierse volk, dat zich nu voor het Verdrag van Lissabon heeft uitgesproken, hoewel ik het beschamend vind dat de Ieren tot een tweede referendum geprest werden door landen die zelf geen enkel referendum gehouden hebben. Bijzonder laakbaar is het gedrag van Gordon Brown. Wat hij Groot-Brittannië nalaat, is niet alleen een failliete boedel, maar ook het feit dat het Britse volk een stem onthouden werd over de meest recente overdracht van bevoegdheden van Westminster aan Brussel. Met het breken van zijn belofte om een referendum te houden dreigt hij de Britse steun voor de EU te ondergraven, en dat betreurt ik ten zeerste. Ik kan er met mijn verstand niet bij dat de voorstanders van politieke eenwording zo vastbesloten lijken om die op de slechtst denkbare fundamenteën op te bouwen. Beseffen ze dan niet dat een politieke unie die zonder steun van het volk tot stand komt, gedoemd is te mislukken?

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Geachte collega's, van de gezichten in de zaal en uit de toespraken straalt mij tevredenheid toe, en in sommige gevallen zelfs blijheid, met de uitkomst van het hernieuwde Ierse referendum. Aangezien het ratificatieproces van het Verdrag van Lissabon nog niet is beëindigd, zou ik u op het hart willen drukken om pas uiting te geven aan tevredenheid en blijdschap wanneer de Europese burgers bijvoorbeeld tijdens de volgende verkiezingen voor het Europees Parlement hebben bevestigd dat het Verdrag van Lissabon eerst en vooral voor hun voordelig was, hun levensomstandigheden heeft verbeterd, de dreiging van gewapende conflicten heeft verminderd en verregaand heeft bijgedragen tot een modern en democratisch

Europa. Ik moet bekennen dat de uitslag van het nieuwe Ierse referendum voor mij geenszins als een verrassing kwam. We zijn allemaal getuige geweest van de nadrukkelijke, aan druk op Ierland grenzende belangstelling van de kant van de Europese structuren, van een belangstelling die dienovereenkomstig werd ondersteund met de nodige financiële middelen.

Ik ben een federalist in hart en nieren. Dat was ik al in de tijd dat de Tsjechen en Slowaken nog in één land woonden. En ik ben en blijf federalist in de beste zin des woords. Wat mij echter tegen de borst stuit – en daarin sta ik niet alleen – is dat niet elke Europees burger, in elke Europese lidstaat, zich in een referendum over een dergelijk belangrijk document heeft kunnen uitspreken. Ik zie het als een groter misser dat er nu een verdrag doorheen gedrukt wordt waarmee het met name mogelijk wordt om zonder oog voor het sociale Europa de rol van de financiële instellingen te versterken. Het voor de tweede maal gehouden Ierse referendum beschouw ik als een voor de toekomst van de hele Europese Gemeenschap gevaarlijk precedent. De tijd zal het uitwijzen, maar ik denk nu al te kunnen voorspellen dat de uitslag van het tweede Ierse referendum een pyrrusoverwinning zal blijken te zijn geweest. Ook zou ik willen vragen om de grondwet van de Tsjechische Republiek te respecteren en geen druk uit te oefenen op Tsjechische organen bij hun besluitvorming, en dan met name op de president....

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

De Voorzitter. – Neemt u mij niet kwalijk, dames en heren, niet alleen de liften werken niet, maar de knop van de Voorzitter waarmee hij een spreker het woord kan ontnemen als hij of zij te lang spreekt en aldus collega's op de sprekerslijst niet aan de beurt laat komen, werkt evenmin. Zou u dus willen stoppen met spreken als ik het u vraag, omdat we niet beschikken over de knop waarmee de microfoon uitgezet kan worden. Anders kan de helft van de collega's die op de sprekerslijst staat niet aan het woord komen in zo'n belangrijk debat. Dit lijkt me erg oncollegiaal.

Fiorello Provera (EFD). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik zal proberen mij aan de tijd te houden. De Lega Nord, de partij die ik vertegenwoordig, heeft in het Italiaanse parlement vóór het Verdrag gestemd en ik was daar rapporteur voor. Wat het referendum betreft, hebben wij met veel respect het verzet van de Ieren tegen het Verdrag geaccepteerd, maar accepteren wij met evenveel respect hun positieve stem met 67 procent, een flink percentage. De tijdens een referendum tot uiting gebrachte wil van een volk is een rechtstreekse en onmiskenbare wilsuiting.

Ik was blij met de interventie van vanochtend van de Voorzitter van het Parlement, die zei dat “we ook moeten luisteren naar de redenen waarom men tegen heeft gestemd” en vooral dat “we ons moeten afvragen waarom zoveel mensen helemaal niet hebben gestemd”. Ik vind dat een intelligente en belangrijke opmerking, aangezien democratie in Europa niet tot stand komt door middel van beslissingen van bovenaf, maar op basis van een politiek bewustzijn en door de groei van het politieke bewustzijn van de Europese bevolking.

Ik denk dat de volkeren meer democratie willen ...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, in alle debatten die we de afgelopen jaren hebben gevoerd over het Verdrag van Lissabon viel zelfs van voorstanders steeds weer te beluisteren dat dit Verdrag niet optimaal is, dat het heel veel tekortkomingen heeft en dat het eigenlijk geen zeer geslaagd compromis is.

Nu zijn de voorstanders blij, aangezien dit Verdrag op het punt staat verwezenlijkt te worden, en dat is legitiem. Als we deze voorstanders nu horen zeggen dat de democratische meerderheid heeft gesproken en de minderheid zich daar maar mooi bij neer moet leggen, dan hebben ze weliswaar gelijk, maar dan hadden ze eigenlijk hetzelfde moeten zeggen na het eerste Ierse referendum. Want één ding is duidelijk: wij weten niet of dit Verdrag een zegen zal blijken voor de Europese Unie of eerder fataal, wat volgens mij het geval zal zijn. Ik geloof dat het zal leiden tot een centralistische superstaat.

Maar één ding is duidelijk: dit Europa kan alleen een goed Europa zijn als het een democratisch Europa is. Een democratie waarin zo vaak wordt gestemd totdat de gevestigde orde het gewenste resultaat heeft gekregen, is geen democratie. Daarom hoop ik dat nu niet wordt gepoogd druk uit te oefenen op de Tsjechische president om het gewenste resultaat zo snel mogelijk te bereiken.

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Elmar Brok (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de voorzitter van de Raad, mevrouw de vicevoorzitter van de Commissie, ik vind het vreselijk jammer maar degenen die tijdens de campagne voor het eerste Ierse referendum leugens verspreidden moeten nu constateren dat de parlementen van zesentwintig landen het Verdrag hebben geratificeerd, dat Ierland het Verdrag via een referendum heeft geratificeerd en dat tot dusver alle uitspraken van constitutionele hoven positief uitvielen voor het Verdrag van Lissabon. Dit feit kan hier niet zomaar van tafel worden geveegd.

Bovendien moet gezegd worden dat het Verdrag van Lissabon, vergeleken met het Verdrag van Nice, een Verdrag van de parlementen en burgers is, en zodoende een Verdrag voor meer democratie.

Verder wil ik mijn Ierse collega's, het Ierse volk en ook de oppositieleider Enda Kenny bedanken, die ook op de genoemde lijst vermeld moet worden.

Tot slot wil ik nog zeggen dat ik ervan overtuigd ben dat het ratificatieproces door zal gaan, want alle parlementen hebben het Verdrag geratificeerd. Ik geloof niet dat de Tsjechische president eerder zal afgaan op de brief van een oppositieleider van een land dat het Verdrag al heeft geratificeerd dan op de opvattingen van het eigen parlement en het eigen constitutionele hof. Stelt u zich voor dat de Franse oppositieleider de Britse koningin een brief zou schrijven met een verzoek om een wet van het Lagerhuis niet te ondertekenen!

Nog een opmerking: ik wil u, mevrouw Malmström, verzoeken de opvattingen die wij gisteren over de Europese dienst voor extern optreden hebben geuit in de Parlementaire commissies, serieus te nemen. De stukken die ik tot dusver ...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Libor Rouček (S&D). - (CS) Dames en heren, ik zou graag allereerst de Ieren, het Ierse volk, willen gelukwensen met de succesvolle uitkomst van het referendum over het Verdrag van Lissabon. Het duidelijke Ierse 'ja' is een goed bericht voor Ierland en een goed bericht voor heel Europa. De Europese Unie heeft voor haar historische uitbreiding een nieuwe, versterkte verdragsgrondslag nodig. Want alleen zo zal Europa in staat zijn om in deze tijden van wereldwijde economische crisis en wereldwijde concurrentie succesvol het hoofd te bieden aan de uitdagingen en de valkuilen van de eenentwintigste eeuw. Ook de Tsjechen hebben 'ja' gezegd tegen het Verdrag van Lissabon. Beide kamers van het Tsjechisch parlement hebben zich met een duidelijke grondwettelijke meerderheid achter het Verdrag van Lissabon geschaard.

Het Tsjechische publiek is vóór het Verdrag van Lissabon, net zoals het reeds eerder, in 2003, tijdens een referendum met grote meerderheid 'ja' heeft gezegd tegen de toetreding tot de Europese Unie. De Tsjechen zijn er zich zeer wel van bewust dat een land van 10 miljoen zielen, net als Europa in zijn geheel, slechts genieten kan van vrijheid, onafhankelijkheid, veiligheid en economische en sociale welvaart indien er een democratische, sterke en efficiënte Europese Unie is. De Tsjechische Republiek is een parlementaire democratie. De bevoegdheden van de president van het land zijn ondergeschikt aan de wil van het parlement. De Tsjechische president is geen absolute monarch, noch de allerhoogste vertegenwoordiger zoals in het politieke systeem van de voormalige Sovjet-Unie.

Daarom wil ik Václav Klaus ertoe oproepen de wil van het Tsjechische volk te respecteren en om - nadat er duidelijkheid is gekomen in de situatie rond het Tsjechisch Grondwettelijk Hof - zonder enig dralen het Verdrag van Lissabon te ondertekenen. Het vertragen en plegen van obstructie kan toch moeilijk gezien worden als iets dat een president waardig is.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw de commissaris, voor de overgrote meerderheid van de pro-Europeanen was het resultaat in Ierland verheugend nieuws. We krijgen nu, zoals zo velen al hebben gezegd, een democratischere en transparantere EU. De Ieren hebben nu hun deel gedaan om de EU uit de constitutionele crisis te halen. Nu is de rest van ons aan de beurt.

Ik denk dat er meerdere elementen waren die deze keer in het voordeel van de EU pleitten. Alleen sta je niet sterk als er stormen woeden in de wereld. Ik denk dat we het daar allemaal over eens kunnen zijn. De twijfels over het Verdrag zijn uit de weg geruimd, maar ik denk dat ook een oud, historisch argument een rol heeft gespeeld. Ierland wil niet geassocieerd worden met de Britse eurosceptis. Dublin is Londen niet.

Sommigen hebben gezegd dat een referendum maar één keer mag worden gehouden. Volgens die logica zou je ook moeten zeggen dat verkiezingen maar één keer mogen worden gehouden. Voor de meesten van ons hier is het een goede zaak dat mensen – misschien zelfs een aantal van de Parlementsleden hier – van mening kunnen veranderen als de omstandigheden veranderen. Daarom hebben we democratie en gaan we meermaals naar de stembus.

Nu is het de beurt aan Polen en Tsjechië om het Verdrag te ratificeren. Polen vormt waarschijnlijk geen probleem. Met de heer Klaus in Praag zou het wel eens wat moeilijker kunnen zijn – hij maakt een koppige indruk. In het voorjaar heeft hij zijn wantrouwen tegen het Verdrag van Lissabon in vurige zo niet vernietigende bewoordingen geuit in dit Parlement.

We weten nu dat deze kwestie erg gevoelig ligt in Groot-Brittannië. Als er in de lente van volgend jaar een regeringswisseling komt in Londen – en veel wijst in die richting – en als de procedure in Tsjechië langer duurt of als men een nieuw referendum wil, bestaat het risico dat de EU opnieuw met problemen geconfronteerd zal worden met betrekking tot de ratificatie van het Verdrag.

Nu had ik mij tot de Zweedse premier willen richten, maar hij is er niet. Hij heeft goede betrekkingen met de heer Cameron. Ik hoop dat hij die betrekkingen gebruikt om ervoor te zorgen dat we niet alleen in Europa maar ook in Groot-Brittannië een beter debat over de EU krijgen. We hebben nood aan een sterk...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken.)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, met het dubbele referendum in Ierland over het Verdrag van Lissabon is een gevaarlijk precedent geschapen. Er zijn immers signalen afgegeven dat, als de Ieren het document ditmaal niet zouden aanvaarden, ze over de tekst zouden moeten blijven stemmen tot het beoogde resultaat zou worden bereikt. Tijdens de campagne is een arsenaal aan drukmiddelen ingezet, gaande van concessies, zoals garanties dat de Europese Unie zich niet zal bemoeien met de Ierse nationale wetgeving inzake ethiek, godsdienst en economie, tot dreigementen, met onder meer met het verlies van hun commissaris, en chantage met het feit dat Ierland op een zijspoor zou worden gezet en uit de EU-structuren zou worden gegooid.

Al deze maatregelen hebben, samen met de angst die door de crisis nog is aangewakkerd, tot het bekende resultaat geleid. Veel pro-Europese onruststokers, die over enorme financiële middelen beschikten, hebben zelfs banen beloofd in ruil voor de goedkeuring van het Verdrag en hebben zich niet op de cruciale aspecten geconcentreerd. Politieke commentatoren hebben de aandacht gevestigd op de ondemocratische methoden en de arrogantie van de politieke elite in de Europese Unie. Aangezien er met twee maten is gemeten, roep ik op om in Ierland een derde referendum te organiseren en om de nationale parlementen in de lidstaten van de Unie de mogelijkheid te geven om opnieuw over het document te stemmen.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, een van de sprekers voor mij beschuldigde collega Farage ervan de Ierse democratie niet te respecteren. Ik kan die spreker verzekeren dat hij dat wel degelijk doet. Waar hij geen respect voor heeft, is de oneerlijke en bevooroordeelde manier waarop de referendumcampagne gevoerd is. Het respect dat hij en onze partij voor democratie hebben is zelfs zo groot, dat we graag referenda zagen in de zesentwintig landen die er tot nu toe geen mochten houden.

Een andere spreker zei dat het niet de eerste ja-stem was en dat Luxemburg en Spanje voor gestemd hebben, maar daar ging het toch om de Grondwet en niet om het Verdrag van Lissabon? Naar men zegt verschilt Lissabon van de Grondwet, dus over welke van de twee hebben we het dan? Is er in zes landen een en hetzelfde referendum gehouden, of ging het in vier landen om de Grondwet en in twee landen om Lissabon? In het eerste geval is de stand gelijk met drie tegen drie, in het tweede geval staat het 2-2 over het een en 1-1 over het ander. Bepaald geen klinkende overwinning voor het Verdrag van Lissabon.

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken.)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, het is een schande voor de democratie dat gevestigde politici hun eigen burgers een referendum willen ontzeggen in hun lidstaten, maar tegelijkertijd in Ierland twee referendums eisen. Het is tevens een schandaal dat deze politici zich in feite niet hebben neergelegd bij de uitslag van het eerste referendum, maar nu wel van ons verwachten dat wij ons neerleggen bij de uitslag van het tweede referendum.

We hebben een nieuw basisverdrag nodig, ongeacht of dit Hervormingsverdrag van Lissabon in werking treedt of niet. Dit nieuwe basisverdrag moet voorzien in een echte scheiding der machten, in een echt onafhankelijk hof van justitie voor subsidiariteitskwesties, in volledige transparantie en zuinigheid en met name in bindende referendums. Zo kunnen we nog ontkomen aan de valstrik-Europa. Daarop moeten al onze inspanningen gericht zijn.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, er bestaat geen enkele twijfel: de overwinning van het 'ja' bij het referendum over het Verdrag van Lissabon in Ierland is extreem positief voor de heropleving van de Unie, evenals voor de zeer belangrijke politieke en institutionele hervormingen waarin het Verdrag voorziet.

Ik ben samen met de Ierse burgers verheugd over het feit dat ze hun verantwoordelijkheid hebben genomen en 'ja' hebben gezegd, en daarmee een volledige verlamming van het Europese project hebben voorkomen. Ik hoop dat ook de presidenten Klaus en Kaczynski overtuigd zullen raken, want het zou fijn zijn als de Ierse goedkeuring via het referendum bijdraagt aan de verdere inspanningen om inwerkingtreding van het Verdrag per 1 januari 2010 mogelijk te maken.

Het Ierse 'ja' laat echter zien dat een verenigd Europa het enige geloofwaardige politieke project is dat voordelen met zich meebrengt voor de lidstaten en met name voor de burgers. Geen enkele Ierse politicus, of welke Europese politicus dan ook, zou nu een ontwikkelingsstrategie van het eigen land voorstellen zonder de Europese Unie, of via een beperktere deelname aan de Unie.

We moeten nu vaart maken en de Commissie moet meer moed tonen middels gedurfde proefprojecten op verschillende vlakken. Zij moet bijvoorbeeld meer durf tonen voor de lancering van Euro-obligaties, meer durf voor het gemeenschappelijke beheer van het immigratieprobleem en meer durf op het gebied van energiekwesties. Maar bovenal moeten we leren van de ernstige fouten die we in de afgelopen jaren hebben begaan. De involutie van het politieke project dat wij "verenigd Europa" noemen, is terug te voeren op een zeer specifieke factor: deze begon toen wij pretendeerden dat dit geen project meer was waar de volkeren gevoelsmatig bij betrokken waren, maar slechts een initiatief van de bureaucraten.

Daarom heb ik het over "meer durf". Daarmee bedoel ik in de eerste plaats dat de leiders van de Commissie meer moed moeten tonen, zodat we de doelstellingen die we ons hebben gesteld ook kunnen verwezenlijken.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de Ierse bevolking heeft 'ja' gezegd tegen de Europese Unie. Nu is het tijd om een einde te maken aan de twee grootste hindernissen in Europa die door de Ieren eigenlijk al in diskrediet zijn gebracht. Ik richt het woord tot de president van Polen en de Tsjechische Republiek: het moet gedaan zijn met uw minachting voor de Europeanen! Laat ons de beperkte tijd waarover we beschikken niet verspillen. We hebben immers nog heel wat werk voor de boeg. Ik zou de heer Tusk, de premier van Polen, willen oproepen om het Handvest van de grondrechten in ons land aan te nemen. De redenen hiervoor spreken voor zich.

Wij, politici, hebben tot op heden altijd gezegd dat er onvoldoende instrumenten en wetgeving voorhanden waren om ons in staat te stellen te handelen. Vandaag wacht ons, Parlementsleden, een belangrijke taak. We zullen binnen afzienbare termijn een nieuw verdrag ter beschikking hebben. We moeten de Europese Unie op de rails zetten om een gemeenschappelijke en snelle uitweg uit de crisis te vinden, om maatregelen te nemen die in het belang zijn van de burgers en om de positie van de Europese Unie in de wereld te versterken. We moeten het probleem van ongelijke beloning aanpakken en streven naar een betere en gelijke toegang tot onderwijs, cultuur en gezondheidszorg. Nieuwe wetgeving moet ons helpen de diversiteit in de Europese Unie in stand te houden. Tegelijkertijd moeten we zorgen voor meer gelijkheid, aangezien de burgers van de Europese Unie hier zo sterk naar verlangen. Bovendien zou het ons streefdoel moeten zijn om al diegenen die tegen het Verdrag van Lissabon hebben gestemd, te bewijzen dat we ook voor hen kunnen werken en dat hun 'nee' voor ons een grotere motivatie was en is om onze ambities te verwezenlijken.

Dames en heren, ik ben 35 jaar oud en ik verwacht dat wij voortaan dynamischer uit de hoek komen. Ik verwacht dat wij sneller overeenstemming bereiken met de Europese Commissie en de Europese Raad, niet alleen over procedures en personen maar ook over de fundamentele kwesties. Wij staan op het punt om grote Europese projecten voor te stellen. Daarnaast wil ik de Voorzitter van het Europees Parlement, de Conferentie van voorzitters en de fractievoorzitters vragen in welk stadium onze voorbereidingen zich bevinden. Zullen we klaar zijn om het Verdrag van Lissabon ten uitvoer te leggen en, zo ja, wanneer?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het resultaat van het Ierse referendum was duidelijk en een uitstekend signaal voor zowel Europa als Ierland. De Ieren moeten om verschillende redenen met dit resultaat worden gefeliciteerd. Ik ben er zelf echter vooral blij mee dat het Ierse referendum ervoor heeft gezorgd dat de Europese Unie en haar toekomst weer eens de krantenkoppen hebben gehaald. Wij hebben een echt debat nodig, omdat er de afgelopen jaren zeer weinig concrete visies waren op de toekomst van de Europese Unie.

Wij moeten ook beseffen dat het Verdrag van Lissabon een compromis is over de voorafgaande ontwerpgrondwet van de Europese Unie. Als het Verdrag nu door de Ieren was afgewezen, dan hadden wij ernstig moeten overwegen en bespreken welke richting wij als Europese Unie eigenlijk uitgaan. Wij hadden dan moeten nadenken over de vraag of wij de afgelopen jaren misschien iets te snel en onbeheerst vooruit zijn gegaan.

Naar mijn mening blijkt uit de problemen die tijdens het ratificatieproces aan het licht zijn gekomen, dat men de Europese Unie beschouwt als iets wat nogal ver weg staat en moeilijk te controleren is. Daarvoor moet een oplossing worden gevonden en daarom hoop ik dat het debat over de toekomst van de Europese Unie hier niet stopt, maar dat met het Hervormingsverdrag het debat transparant blijft.

Wij moeten een verenigd Europa creëren en kunnen niet de redenen negeren die ertoe hebben geleid dat dit Verdrag in eerste instantie werd verworpen. In dit opzicht denk ik dat het Verdrag van Lissabon en de tenuitvoerlegging ervan een grote en juiste stap zijn in de richting van een democratische Europese Unie met meer solidariteit. Daartoe is het echter nodig dat wij voortdurend een open dialoog voeren.

Ik ben ook blij dat het Verdrag van Lissabon voor meer samenwerking tussen de nationale parlementen en Brussel zorgt. Het wordt nu tijd onze aandacht te verleggen van Ierland naar Tsjechië. Ik hoop dat Europa niet langer zijn adem hoeft in te houden. Het is belangrijk dat het Verdrag van Lissabon snel in praktijk wordt gebracht en dat wij...

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

James Nicholson (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de beslissing is gevallen. Ik betreur weliswaar dat de eerste beslissing niet werd gerespecteerd, maar nu kunnen wij niets anders doen dan afwachten en zien wat de gevolgen van deze beslissing zullen zijn. Het is nu aan anderen om te beslissen en ik hoop dat zij de ruimte krijgen om die beslissing te nemen. Ik hoop alleen dat het hoge percentage Ieren dat voor gestemd heeft daar op de lange termijn geen spijt van hoeft te hebben. Meer wil ik er niet over zeggen.

Er ligt nu een zeer zware last en verantwoordelijkheid op de schouders van degenen die de centralisatie in de besluitvorming hier in Brussel zelfs nog verder door wensen te voeren. Ik bezweer hen niet zo ver voor de mensen uit te lopen, dat die mensen geen idee meer hebben welke kant het uitgaat en wat hun uiteindelijke bestemming zou kunnen zijn. Ik ben niet anti-Europees, maar ik wil wel een Europa dat genoeg zelfvertrouwen heeft om andersdenkenden het recht te gunnen een afwijkende mening te uiten, iets wat in dit Parlement niet altijd meer mogelijk is.

Philip Claey's (NI). - Elke euforie over het tweede referendum in Ierland is totaal misplaatst. De overwinning van het ja-kamp is een gestolen overwinning, want het oorspronkelijke referendum is perfect legaal en volgens de regels verlopen. Bij de meerderheid van de kiezers die in 2008 neen hebben gestemd, leefde het begrijpelijke gevoel dat het officiële Europa toch nooit rekening zou houden met hun oordeel, indien dat niet in de kraam van de EU paste. Veel van die kiezers zijn dus thuis gebleven. De EU-democratie werkt maar in één richting. Er was geen eerlijke campagne. De overmacht van het ja-kamp in de media werd nog vergroot door een katern van 16 bladzijden van de Europese Commissie in alle zondagskranten, een illegale besteding van belastinggeld waarover het laatste woord nog niet gezegd is. Men heeft de kiezers bang gemaakt. Men heeft de economische crisis als hefboom gebruikt om de mensen tot een ja-stem te dwingen. Ik voorspel u, dames en heren van de Europese Commissie, dat uw hocus-pocus-propaganda u vroeg of laat als een boemerang in het gezicht terugslaat.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, stelt u zich eens voor dat we vanavond, na dit eindeloze debat, vertrekken en dat we elkaar met zevenentwintig collega's beneden treffen en unaniem moeten beslissen naar welk restaurant we gaan. En stelt u zich eens voor dat als we dit obstakel omzeild hebben we allemaal hetzelfde gerecht moeten bestellen, en dat we alle zevenentwintig wel of geen wijn moeten drinken.

Voorzitter, deze metafoor – die van iemand is die aan de lijn doet – is een duidelijke illustratie van de huidige situatie van de Europese Unie, en laat zien wat de rol is van het Verdrag van Lissabon: het belangrijkste van dit Verdrag is naar mijn mening dat unanimitéit wordt afgeschaft.

Als al degenen die hier gesproken hebben, willen dat de Europese Unie functioneert, dat ze effectief is en een meerwaarde heeft voor de burgers, dan is het eerste dat moet gebeuren het vervangen van de vereiste van eenparigheid van stemmen door de vereiste van gekwalificeerde meerderheid. Dit is het belangrijkste punt van het Verdrag van Lissabon.

Wie tegen het Verdrag van Lissabon is, wil dat Europa niet goed functioneert en geen belangrijke rol speelt in de wereld.

Ik begrijp niet, mijnheer de Voorzitter – en dit vind ik erg jammer – dat collega's die vrijwillig tot dit Parlement zijn toegetreden, meer vertrouwen hebben in de Raad dan in het Europees Parlement. Het gaat bovendien

om mensen die nooit tot de Raad zullen behoren. Waarom denken dat ze hun belangen beter kunnen verdedigen vanuit de Raad dan vanuit het Parlement, waarin zij zelf zitten en waarin ze kunnen stemmen?

Ook begrijp ik niet, mijnheer de Voorzitter, waarom sommige collega's gezegd hebben dat ze hun land uit de Europese Unie willen terugtrekken – wat overigens een legitiem idee is. In dat geval, dames en heren is het noodzakelijk om voor het Verdrag van Lissabon te zijn omdat in het Verdrag van Lissabon voor het eerst een uittredingsclausule is opgenomen. In werkelijkheid betekent dit – en dat zou ik wel eens willen zien – dat je het lef en de ambitie moet hebben om je volk te vertellen dat het noodzakelijk is om uit de Europese Unie te stappen.

Kortom, mijnheer de Voorzitter, ik denk dat we met de uitslag van het Ierse referendum het proces afronden.

Mijnheer de Voorzitter, ik zou graag willen zeggen tegen de heer Rouček en de heer Brok – die zich zorgen maken over de houding van de president van de Tsjechische republiek – dat ik hierover geen enkele twijfel heb. Ik twijfel hier helemaal niet over, omdat iemand die weigert te ondertekenen wat door het parlement – dat hem heeft gekozen – is ondertekend, hetzelfde is als een koningin van Engeland die geen wet van Westminster ondertekent. Dat is dus onmogelijk. Ik ben er bovendien zeker van dat iemand die zo vaderlandslievend is als de heer Klaus, zijn land niet in een interne constitutionele crisis wil doen belanden.

Ik ben daarom van mening, mijnheer de Voorzitter, dat dit het moment is om onze krachten te bundelen. We moeten ons realiseren dat de wereld niet op ons Europeanen wacht. Daarom is het noodzakelijk dat we ons verenigen en een constructieve houding aannemen ten aanzien van de problemen die onze burgers te wachten staan, of Europa zal als grootmacht van de kaart verdwijnen.

Daarom denk ik, mijnheer de Voorzitter, dat wij Europeanen en dit Parlement dit samen moeten doen.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de collega's uit Ierland gelukwensen met het fantastische resultaat. In Groot-Brittannië hebben UKIP en Tories, zo als u allen weet, er bij de Ieren op aangedrongen om tegen te stemmen. Van de UKIP horen we almaar dat we ons niet in nationale aangelegenheden horen te mengen, maar zelf hebben ze zich wel degelijk met het Ierse referendum bemoeid; dat staat buiten kijf. Ik bedank de heer Farage. Volgens mij heeft hij uitstekend werk gedaan, omdat zijn inmenging naar ik begrijp de campagne vóór het Verdrag juist geholpen heeft. Dat is wat je noemt onbedoelde gevolgen, maar aan onze erkentelijkheid doet dat niets af.

De Tories daarentegen zijn totaal ontredderd. Ze zijn verdeeld over Europa en dat overschaduwde het partijcongres dat ze deze week in Manchester houden. Het standpunt van David Cameron over het Verdrag van Lissabon is volstrekt onhoudbaar. Hij blijft maar beloven dat hij, als hij de parlementsverkiezingen wint, een referendum zal houden als het Verdrag nog niet door zevenentwintig lidstaten geratificeerd is. Op z'n best zou je hem voor weifelaar uit kunnen maken. Op z'n slechtst zou je hem ervan kunnen beschuldigen het Britse volk te misleiden, want ik zie geen mogelijkheid hoe hij zo'n toezegging waar kan maken.

En juist nu de voornaamste kwesties in de actualiteit vragen om meer samenwerking in plaats van minder – kwesties als klimaatverandering, de aanpak van de financiële crisis en de stijgende werkloosheid – kiezen de Tories ervoor Groot-Brittannië te isoleren en naar de zijlijn van de EU te manoeuvreren. Ze zien ons liever als toeschouwers dan als spelers.

Deze week kregen we te horen wat hun plannen zijn: snijden in overheidsdiensten en verhoging van de pensioenleeftijd, plannen om de rijken met verlaging van de successierechten bij te springen. Ze gedragen zich ten aanzien van Europa weer eens als een kat in het nauw. Ze beweren zich veranderd te hebben, maar dat is overduidelijk niet het geval. Nee, het zijn nog steeds de oude Tories, die enkele geprivilegieerden helpen op kosten van de overgrote meerderheid en die nog steeds dogma's boven de belangen van het Britse volk stellen.

Het Ierse volk heeft zich duidelijk uitgesproken voor een democratischere, doelmatigere en dynamischere EU en de EU is nu dan ook beter toegerust voor de beproevingen van deze tijd. De Britse Tories moeten kleur bekennen en ons zeggen of ze van plan zijn de toekomst van het Britse volk binnen de EU op het spel te zetten, met alle ingrijpende gevolgen van dien voor de werkgelegenheid en de welvaart. Dus, mijnheer Cameron, draai er niet langer omheen en vertel ons wat u echt vindt.

VOORZITTER: STAVROS LAMBRINIDIS*Ondervoorzitter*

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw Malmström, mevrouw Wallström, in plaats van superlatieven te gebruiken – ik heb de indruk dat er in het Europees Parlement sprake is van een inflatie van superlatieven – moeten wij ons afvragen waarom de Ierse bevolking 'ja' heeft gezegd, terwijl ze vorig jaar nog 'nee' heeft gestemd.

Ik ben van mening dat degenen die zeggen dat de crisis de Ieren in de armen van het Verdrag van Lissabon heeft gedreven, de zaken veel te eenvoudig voorstellen. De belangrijkste reden waarom de Ieren, de bewoners van het Groene Eiland, voor het Verdrag hebben gesteund, is wellicht het feit dat ze intussen heel wat bij de Europese Unie hebben gewonnen. Ierland heeft ervoor gezorgd dat het niet alleen zelf een eigen nationale commissaris zal hebben, maar dat dit voor alle EU-lidstaten het geval is. We zouden Ierland daarvoor moeten bedanken.

De Europese Unie heeft ook verzekerd dat ze zich niet zal mengen in fiscale aangelegenheden in Ierland. Dat hebben we aan Dublin te danken. Laten we hopen dat dit de allerlaatste Duitse en Franse poging was om het belastingstelsel in de Europese Unie te harmoniseren.

Ten slotte heeft Brussel beloofd dat het zich niet zal bemoeien met de wetgeving van de Ierse Republiek in verband met zeden en sociale normen, onder meer de bescherming van het leven van ongeboren kinderen. We zouden de Ierse regering en het Ierse volk moeten gelukwensen omdat ze hun belangen tijdens de onderhandelingen zo doeltreffend hebben verdedigd.

Het is overigens vermakelijk om te zien hoe blij bepaalde Parlementsleden zijn met de uitslag van het referendum in Ierland. In veel gevallen gaat het immers net om die personen die zich in eigen land tegen het organiseren van een referendum hebben verzet.

Diane Dodds (NI). – (EN) Zoals ik bij een eerdere gelegenheid in dit Parlement als eens gezegd heb, treed sta ik hier als uitgesproken voorstandster van een Europa van samenwerkende staten. Ik heb mij consequent uitgesproken tegen het federalistische karakter van het Verdrag van Lissabon en de overdracht van bevoegdheden door natiestaten. De uitkomst van het tweede referendum in de Ierse Republiek over het Verdrag van Lissabon verandert niets voor het Verenigd Koninkrijk. Een tekst die op 2 oktober 2009 Britse belangen schaadt, doet dat op 2 oktober 2010 nog evenzeer. Ratificatie in Polen doet daar niets aan af, evenmin als ratificatie in de Tsjechische Republiek. En ook de datum van parlementsverkiezingen in het Verenigd Koninkrijk zal daar niets aan af doen. Daarom wil ik van de gelegenheid in dit Parlement gebruik maken om voor het Britse volk het recht op een referendum te vragen, dat elk van de Europese staten zou moeten houden - over de volledige tekst van het Verdrag van Lissabon.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wens hier mijn enorme voldoening uit te spreken over het resultaat van het Ierse referendum, niet alleen namens de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten), zoals hier al vele afgevaardigden vóór mij hebben gedaan, maar in het bijzonder namens de Portugese leden van de EVP-Fractie.

Ik ben van oordeel dat deze uitkomst de vooruitzichten op ontwikkeling en groei van de Europese Unie aanzienlijk versterkt en de voorwaarden voor een nieuwe fase schept. Uiteraard willen wij onze felicitaties overbrengen aan al degenen die hebben bijgedragen aan het Verdrag van Lissabon, met name aan de Commissie en de hier aanwezige commissaris, en natuurlijk ook aan het Portugese voorzitterschap van de Europese Unie, dat een uitermate belangrijke rol heeft gespeeld. Daarom stel ik met genoegen vast dat de Portugezen, ondanks de moeilijkheden en het nog ongekende standpunt van de Tsjechische Republiek waarnaar wij vol verwachting uitkijken, de naam van hun hoofdstad, tot hun grote blijdschap, gekoppeld zullen zien aan een beslissende stap in de ontwikkeling van de Europese Unie. In dit verband zij erop gewezen dat we nog een ander vaandel zullen zwaaien dat te allen tijde een vaandel van de Portugese afgevaardigden van de EVP-Fractie is, namelijk dat van de nationale parlementen.

Ik ben van oordeel dat het Verdrag van Lissabon een essentiële stap voorwaarts betekent op weg naar de aanwezigheid van de nationale parlementen in de Europese democratie. De belangrijkste dimensie van de democratie is de vertegenwoordiging, niet het referendum zoals we hier meer dan eens in het Parlement hebben gehoord. De fundamentele en essentiële waarde van de democratie is gelegen in de vertegenwoordiging, niet in de directe stem. Het Verdrag van Lissabon draagt op aanzienlijke wijze bij aan de versterking van de deelname van de nationale representatieve democratieën aan het Europese proces. Daarom zijn wij bijzonder ingenomen met de beslissing van de Ierse bevolking.

Stéphane Le Foll (S&D). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zal vast en zeker dingen herhalen die reeds zijn gezegd, en wil in ieder geval mijn tevredenheid uitdrukken over de uitslag van het Ierse referendum over het Verdrag van Lissabon.

Ik wil enkel en alleen de nog aanwezige afgevaardigden wijzen op de redenen voor de verandering. We zijn nu immers tevreden over het 'ja' terwijl er een jaar geleden sprake was van een 'nee'. Wat is er veranderd? De tekst? Nauwelijks. De context? Zeer. Daar gaat het om. Wij kunnen hier discussiëren over institutionele kwesties, maar de burgers verwachten politieke antwoorden van Europa.

Dat is naar mijn mening de analyse die wij moeten maken van deze twee referenda. Er is niet slechts sprake van één uitslag, maar van twee. Eerst 'nee' en vervolgens 'ja'. De Ieren hebben gezegd dat ze Europa nodig hebben in deze crisis, en dat moet op een zeer nadrukkelijke wijze worden onderstreept. Zij vragen Europa immers om hen te beschermen, en dat is belangrijk.

Ik wil herhalen hetgeen meerdere afgevaardigden hebben gezegd. Ik denk dat wij nu snel voort moeten maken. Daarom wenden wij ons tot het Zweedse voorzitterschap van de Raad en tot de Commissie. Indien wij willen antwoorden op de vraag van het Ierse volk, moeten wij concrete antwoorden geven.

De economische crisis: is Europa in staat de groei op Europees niveau te stimuleren? De sociale crisis: is Europa in staat een werkgelegenheidsbeleid te voeren? Voor mij staan deze onderwerpen centraal in het debat. Ik ben tevreden over een andere zaak die het Verdrag van Lissabon heeft opgeleverd: het Parlement krijgt meer macht en zal mijns inziens in het politieke debat een essentiële rol moeten vervullen. Het moet namelijk laten zien dat er meerdere opties zijn en het moet over die opties debatteren.

Indien dit echter een democratisch debat moet worden en indien Europa erin moet slagen antwoorden te geven, moeten we snel een Commissie benoemen en ervoor zorgen dat de Tsjechen zo snel mogelijk overgaan tot ratificatie, zodat Europa het pad van de groei en de hoop terugvindt.

Simon Busuttil (PPE). - (MT) Ook ik ben zeer verheugd over de uitkomst van het Ierse referendum. Staat u mij toe hierbij een opmerking te maken. Degenen die ons thuis volgen, vragen zich waarschijnlijk af hoe deze uitkomst hen zal beïnvloeden. Ik wil graag enkele concrete voorbeelden geven van hoe deze uitslag deze burgers zal beïnvloeden, voorbeelden die verband houden met mijn werkterrein, namelijk justitie en binnenlandse zaken.

Het Handvest van de grondrechten is iets waar wij trots op mogen zijn, niet slechts als burgers van onze afzonderlijke landen, maar als burgers van de Europese Unie. De burgerrechten die we genieten als burgers zullen door dit Verdrag worden versterkt. Hierbij gaat het onder andere om het gebied van de gegevensbescherming. Ook zal de veiligheid toenemen, want de Europese Unie is van plan om de strijd tegen terrorisme en criminaliteit op te voeren, dankzij het Verdrag. Onze rechten zullen worden versterkt, onder andere in rechtszaken waarin het gaat om internationale adoptie of om alimentatiekwesties met internationale implicaties. Vervolgens zullen bij de aanpak van het concept inzake wijdverspreide solidariteit onze belangen op het bijzonder gevoelige gebied van de immigratie geconsolideerd worden.

Dit betekent dat het Verdrag een heel concreet effect heeft op de burger. Hoe komt dat? Dat komt doordat de regeringen dit Parlement meer bevoegdheden gaan verlenen en dit Parlement ervoor zal zorgen dat deze bevoegdheden op een verantwoordelijke en tegelijkertijd enthousiaste manier worden uitgeoefend en een positieve uitwerking hebben op de burger. Als vertegenwoordigers van de burgers moeten we te allen tijde aan hun zijde staan.

Adrian Severin (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de overweldigende meerderheid van ja-stemmen in Ierland is niet alleen te danken aan een beter begrip van het Verdrag van Lissabon, maar ook aan het besef dat waarachtig respect van twee kanten komt en op inlevingsvermogen berust. Bovendien beseften onze Ierse medeburgers dat de Europese trein niet eindeloos kan wachten op degenen die hun afspraak met de geschiedenis dreigen te missen.

In Tsjechië liggen de zaken anders. Het Tsjechische volk betuigde op gepaste wijze steun aan een politieker en socialer, efficiënter en democratischer Europa. De regering sprak zich ook uit voor ratificatie van het Verdrag en het parlement ondertekende het. Het is daarom niet aan ons om respect te tonen voor het Tsjechische volk, maar het is aan de president van de Tsjechische Republiek om respect te tonen voor zijn landgenoten en hun volksvertegenwoordiging.

Voor ons is het zaak om een goed onderscheid te maken tussen recht en misbruik en om tot een opstelling te komen die duidelijk maakt dat voor ons recht precies daar ophoudt waar misbruik begint. We kunnen

ons niet laten gijzelen door dwarsliggers. Laten we onszelf voorhouden dat het Verdrag van Lissabon op correcte wijze door alle lidstaten bekrachtigd is en laten we beginnen onze instellingen op dat fundament op te bouwen – een proces waar het Parlement volledig bij betrokken dient te worden.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, mij is verteld dat ik ook drie minuten had, maar ik zal proberen het tot twee minuten te beperken. Ik deel de blijdschap die al door vele collega's is geuit, en ik denk dat nu het moment is aangebroken om het Verdrag van Lissabon in werking te laten treden, zodra alle ratificaties van het Verdrag binnen zijn, hetgeen naar wij hopen spoedig het geval zal zijn.

De commissie die ik voorzit spant zich daarvoor al geruime tijd tot het uiterste in, maar het is vooral van belang dat het Parlement zich bewust wordt van zijn nieuwe verantwoordelijkheid. Het moet er namelijk voor zorgen dat niet in het minst wordt getornd aan haar ruime wetgevende rol.

Ik wil één element graag benadrukken, dat volgens mij nog niet aan de orde is gekomen. Er waren vele redenen waarom het Ierse volk eerder 'nee' had gezegd tegen het Verdrag. Één hiervan was de angst van sommige kiezers dat de Europese rechtsorde in Ierland bepaalde fundamentele waarden op het vlak van het recht op leven en het begrip 'gezin' zou kunnen schenden.

Deze angsten zijn weggenomen door middel van de verklaringen die door de Europese Raad van december 2008 en die van juni 2009 zijn aangenomen. Dit lijkt mij van belang voor heel Europa, niet alleen voor Ierland. Er is namelijk duidelijk gesteld dat het *acquis communautaire* niet van toepassing is op het recht op leven, noch op het gezin. Dit is een verduidelijking die niet alleen voor Ierland geldt, maar voor alle lidstaten. In principe was deze verduidelijking niet nodig, omdat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in verschillende beslissingen met betrekking tot Frankrijk, Engeland en Polen al had vastgesteld dat de lidstaten op deze gebieden – het leven, de waarde van en het respect voor het leven en het gezin – de mogelijkheid moeten hebben besluiten te nemen op basis van hun eigen geschiedenis, tradities en cultuur.

Maar het Ierse bezwaar heeft voor een formele verduidelijking van dit punt gezorgd, die nu dus voor de hele Europese Unie geldt. Dit lijkt mij een positieve zaak en heeft het nut van een dubbel referendum aangetoond. Uiteraard weten wij heel goed dat de Europese cultuur bestaat uit de som van de culturen van alle lidstaten, en wij willen allemaal dat Europa niet alleen een economische ruimte is, maar ook en vooral een waardengemeenschap. Ik denk dan ook dat wij samen uiting moeten geven aan onze blijdschap en Ierland moeten bedanken voor de bijdrage die het met zijn geschiedenis en idealen levert aan Europa.

Europa had Ierland nodig, niet alleen om technische redenen, die inherent zijn aan de mechanismen en de organisatiestructuur van Europa, maar ook vanwege de bijdrage die Ierland levert aan datgene waar wij allemaal naar zoeken: de essentie van Europa.

Edite Estrela (S&D). – (PT) De Ierse ja-stem is goed nieuws voor Europa en voor mij als Portugese en overtuigd Europeaan. Het is de triomf van het gezond verstand en de rede over de demagogie en de manipulatie. De Ieren hebben duidelijk te verstaan gegeven dat zij vertrouwen stellen in het Europees project. Met deze ja-stem is het voornaamste obstakel voor de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon overwonnen.

Nu heeft president Klaus geen excuus meer en moet hij respect opbrengen voor de democratie en voor het parlement dat hem gekozen heeft en het Verdrag van Lissabon reeds heeft goedgekeurd. Het Verdrag van Lissabon luidt een nieuwe fase in. De Europese Unie zal efficiënter beslissingen kunnen nemen en doeltreffender kunnen optreden op het gebied van de externe betrekkingen. Ze zal democratischer en transparanter zijn, dichter bij de burger staan en minder afhankelijk zijn van de regeringen. Dankzij het nieuwe Verdrag zal de Europese Unie beter in staat zijn om de klimaatverandering aan te pakken en een antwoord te bieden op de uitdagingen van de globalisering.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het was een lang maar niet erg dramatisch debat. Stelt u zich eens voor dat 'nee' de uitkomst was geworden – dit Parlement zou bol staan van emotie. Mij dunkt dat het feit dat het 'ja' geworden is en dat we daar in de Europese Unie in alle kalmte op reageren, boekdelen spreekt. Natuurlijk ben ik verheugd over de uitslag van het referendum in Ierland, net als de collega's van de Fine Gael hier in het Parlement. Ik heb heel hard gewerkt voor een 'ja' en het lijkt mij dat het Ierse volk zich over nationale problemen en binnenlandse kwesties heen gezet heeft en zich heeft laten leiden door Europese overwegingen, door het Verdrag van Lissabon, zijn voorgeschiedenis en onze banden met de Europese Unie, en daarom volmondig 'ja' gezegd heeft tegen de Europese Unie, wat een fantastisch resultaat is.

Niettemin zal commissaris Wallström, die zo vriendelijk was meermaals naar Ierland te komen, een sterke onderstroom gewaar geworden zijn, die volgens mij in alle lidstaten aanwezig is en gevormd wordt door mensen die geen voeling hebben met waar het in de Europese Unie om gaat. Ik denk dat ieder van ons daar schuldig aan is. Ik denk dat we te weinig praten over het project, over de Europese Unie, over solidariteit, over wat dat werkelijk betekent. We hebben het meer over wat Europa ons oplevert of wat we eraan kwijt zijn, over wat er niet deugt aan een richtlijn of verkeerd is aan een bepaalde verordening. Daarom denk ik dat we in de politieke praktijk ons maar eens over een aantal van die fixaties heen moeten zetten, want als het op een referendum aankomt, zoals we nu meegemaakt hebben, is het zaak om aan de mensen op straat, in de winkels en op scholen uit te leggen wat Europa is, hoe het werkt, wat mijn werk is, wat het werk van de Commissie is en dat is een bijzonder leerzame ervaring. Het is echt een zeer nuttige oefening om rechtstreeks met gewone mensen over de Europese Unie te praten. De mensen in Ierland weten nu meer van de Unie dan de vorige keer, omdat we zo intensief met hen in contact getreden zijn.

Ik dring er daarom bij iedereen in dit Parlement op aan om, eenmaal terug in eigen land, dit vaker te doen, en om niet op de Europese Unie af te geven als daar geen reden toe is. Wees vooral vrij in uw kritiek als dat nodig is, en tegen mensen als de heer Farage, die zich er zorgen over maakten dat de Ieren geïntimideerd waren, zou ik willen zeggen dat wij Ieren ons niet zo makkelijk laten intimideren. Er was ook geen sprake van intimidatie en dat zal er ook nooit zijn. Mijnheer de commissaris, dat ik niet tot het eind van dit debat blijf, heeft niets te maken met gebrek aan respect voor u, voor de voorzitter van de Raad of het voorzitterschap, maar enkel met andere verplichtingen. Ik dank u voor alle steun die u de laatste tijd hebt geboden.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dames en heren, als lid van het Europees Parlement uit Hongarije, het land dat als eerste het Verdrag van Lissabon heeft geratificeerd, verwelkom ik het resultaat van het Ierse referendum. Ik zou echter graag het ratificatieproces achter de rug hebben, zodat we kunnen praten over hoe we het Verdrag van Lissabon kunnen implementeren. Het is namelijk een enorme stap voorwaarts naar een politieke unie en een belangengemeenschap, aangezien de sociale rechten in grote mate worden uitgebreid, terwijl met het Handvest van de Grondrechten taalkundige- en culturele verscheidenheid juridisch bindende bescherming wordt geboden en tot Europese norm wordt verheven. Maar het Verdrag van Lissabon bevat een zeer belangrijke nieuwe bepaling.

Voor het eerst in de geschiedenis van de Europese Unie wordt er gesproken over mensen die deel uitmaken van een minderheid. Nationale-, etnische- en immigrantenminderheden vormen 15 procent van de EU-bevolking. Eindelijk kunnen we aanvangen met de vorming van een Europees stelsel voor de bescherming van minderheden. Ik dank u voor uw aandacht.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de goedkeuring van het Verdrag van Lissabon maakt een einde aan het historische proces van de grote uitbreiding van de Europese Unie met tien nieuwe lidstaten. Dit proces begon in de jaren negentig van de vorige eeuw en eindigt met een akkoord over de institutionele veranderingen waarmee de Europese Unie zich aan deze nieuwe werkelijkheid zal aanpassen.

De goedkeuring van het Verdrag luidt niet alleen een nieuwe fase in, maar biedt de Europese Unie ook de gelegenheid om een stap voorwaarts te zetten. De instellingen die we in het leven zullen kunnen roepen, zijn niet meer dan een kans. Het hangt van onszelf af of we deze kans ten volle zullen benutten. Dit is eveneens een uitgelezen moment om aan de burgers die sceptisch staan tegenover het Europese project duidelijk te maken dat de Europese Unie leeft, dat ze voortdurend in verandering is en in de eerste plaats een antwoord geeft op de problemen van de mensen. Het lijkt bijgevolg van essentieel belang om een nieuw beleid voor te stellen dat een oplossing biedt voor de uitdagingen die we moeten aangaan. De vrees bestaat echter dat we ons niet op dit aspect zullen kunnen concentreren omdat de discussie over formele aangelegenheden en personen steeds de overhand zal nemen: wie moet voor welke functie worden verkozen? We mogen nu in geen geval toelaten dat nationaal egoïsme, dat in tijden van crisis opnieuw sterker de kop kan opsteken, deze kans voor de Europese Unie in gevaar brengt. We moeten de burgers er in de eerste plaats van overtuigen dat de Europese Unie niet alleen een elitair project is met hoge functies en overdreven bureaucratie, maar ook synoniem is met nieuwe en efficiëntere manieren om hun problemen op te lossen.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, er staat vandaag een trots Iers parlamentslid voor u. Dit historische ja-woord vergde bloed, zweet en tranen van politici, sporters, zakenlieden, boeren en vakbondsleden. Het vervult mij ook met trots dat ik vrijdag in mijn graafschap Tipperary het nieuws over deze verpletterende overwinning mocht zien binnenkomen, wat mij bevestigde in iets waarin ik altijd geloofd heb, namelijk dat Ierland een groot voorstander van Europa is en dat we ook in de toekomst daaraan ons steentje zullen bijdragen.

Nu merk ik dat de kabouterijtjes van de UKIP, die na het vorige referendum in dit Parlement opdoken, verdwenen zijn. Het zal velen van u een genoegen zijn te weten dat ik er vast van overtuigd ben dat het Ierse volk ze voor eens en voor altijd van hier verdreven heeft. De uitspraak over het Verdrag van Lissabon was een overwinning van de waarheid op de vermaledijde leugens en mythen die in sommige gevallen door extremisten uit het nee-kamp verspreid zijn in een poging misbruik te maken van de gerechtvaardigde zorgen onder het volk. Die extremisten hebben afgelopen vrijdag hun meerdere gevonden.

Toch moeten we lering uit het gebeurde trekken. Wij allen die een progressieve politiek en een progressief Europa voorstaan, dienen samen de burger meer te stimuleren om zich met onze Europese instellingen verbonden te voelen. Die verbondenheid mogen we nooit voetstoots aannemen.

Damien Abad (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het Ierse volk heeft er duidelijk voor gekozen zich in het hart van Europa te nestelen door het Verdrag van Lissabon met een zeer grote meerderheid goed te keuren. Als benjamin van de Franse leden van het Europees Parlement juich ik deze keuze toe, die ons eindelijk in staat stelt ons bezig te houden met de specifieke zorgen van onze burgers.

Ik wil echter twee opmerkingen maken. Ten eerste mag niemand voorbij gaan aan het feit dat de Ieren voornamelijk door de crisis eurofiel zijn geworden en dat uit dit Ierse 'ja' derhalve een echte behoefte aan Europa spreekt, aan een politiek Europa dat bescherming biedt en voorstellen doet, behoefte aan een Europa dat in staat is het hoofd te bieden aan de crises en dat ervoor zorgt dat zijn burgers de veiligheid krijgen waarom zij vragen.

Ten tweede moet de mislukking van het eerste referendum in Ierland ons tot voorbeeld en lering dienen. Wij mogen niet, telkens wanneer wij Europa vooruitgang willen laten boeken, overgeleverd zijn aan de gratie van procedures die in het Europa met zevenentwintig lidstaten ongeschikt zijn. Met het huidige systeem is het soms uiteindelijk meer in het belang van een lidstaat 'nee' te zeggen tegen een verdrag dan 'ja'. Die premie voor een 'nee' moet ons ertoe aanzetten een echte procedure op communautair niveau in te voeren om een nationalisering van de debatten te voorkomen.

De Europese dynamiek is thans opnieuw in beweging, en wij, leden van het Europees Parlement, krijgen eindelijk zeggenschap over gevoelige kwesties als de crisis in de melksector of de gascrisis van afgelopen winter. Ik wil het Parlement wijzen op het enige belangrijke punt van de communautaire begroting voor 2010, namelijk de financiering van de tweede tranche van het Europese herstelplan ten bedrage van maar liefst twee miljard euro. Ik behoor tot degenen die denken dat wij ervoor moeten zorgen dat dit plan niet uitsluitend wordt gefinancierd met landbouwfondsen, omdat dit in een tijd van crisis een slecht signaal zou zijn naar onze landbouwers toe en tevens een risico zou vormen voor de toekomst van onze voedselveiligheid en van onze landen.

Tot slot wil ik onze Ierse vrienden nogmaals bedanken en hun mijn oprechte en allerhartelijkste gelukwensen aanbieden voor hun duidelijk Europese keuze. Ik doe thans een beroep op onze Poolse en Tsjechische vrienden actie te ondernemen opdat Europa de beschikking krijgt over een instrumentarium waarmee het de uitdagingen van de globalisering in de komende decennia het hoofd kan bieden.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik heb drie boodschappen, in telegramstijl.

Ten eerste, wil ik, net als vele sprekers voor mij, mijn blijdschap uitdrukken over het overtuigende 'ja' dat in het Ierse referendum is uitgesproken.

Ten tweede, als voorzitter van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken wil ik benadrukken dat de waarschijnlijke inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon van groot belang is voor het versterken van de legitimiteit van de Europese opbouw. Dit heeft namelijk te maken met burgerschap, rechten, vrijheden en de mogelijkheid om gezamenlijk te strijden tegen georganiseerde misdaad en terrorisme en, op het gebied van de Overeenkomst van Schengen, met een efficiëntere behandeling van delicate zaken als asielbeleid, immigratie, status van buitenlanders en bewaking van de buitengrenzen van de Europese Unie.

Ten derde wil ik, zoals andere sprekers voor mij, er aan herinneren dat dit niet het einde van het verhaal is, niet alleen omdat Tsjechië het Verdrag nog moet ratificeren, maar ook omdat we lering moeten trekken uit de problemen die we hebben ondervonden in het proces tot ratificering van het Verdrag van Lissabon. Het was niet gemakkelijk; er zijn tien jaren van debatteren aan voorafgegaan en daardoor zullen we, niet alleen tegenover onszelf maar ook bij toekomstige uitbreidingen, veel veeleisender zijn en van al degenen die de

nieuwe regels onderschrijven die van kracht zullen zijn vanaf het moment dat het Verdrag van Lissabon in werking treedt, trouw, samenwerking en verantwoordelijkheid vragen.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, daags na de positieve uitslag van het referendum in Ierland, kunnen wij mijns inziens zeggen dat we nu meer Europeaan zijn dan voorheen. Dat vervult mij met vreugde, met een waarlijke, wonderlijke, waarachtige vreugde. Helaas zijn wij in feite nog steeds afhankelijk van het besluit van het Tsjechische constitutionele hof, maar ook van de luimen van de Tsjechische president.

We moeten een duidelijk signaal afgeven aan de mensen die de toekomst van dit Verdrag in handen hebben, van een Verdrag dat zo belangrijk is voor de Unie, voor onze instellingen en voor de 500 miljoen Europeanen die wij vertegenwoordigen. Wij kunnen ons niet meer in het nauw laten drijven door een klein aantal mensen, mensen die enkel en alleen tot doel hebben het algemeen Europees belang te dwarsbomen. Het is legitiem dat sommigen niet verder wensen te gaan met de Europese integratie, en het is legitiem dat zij hun voorbehouden wereldkundig maken, maar dan is het ook legitiem dat degenen die dat wel willen, vooruit kunnen gaan.

Algemeen gesproken neemt het ratificatieproces van de Europese verdragen te vaak de vorm aan van een pyrrusoverwinning. Zijn we ertoe veroordeeld om ons continu in allerlei bochten te wringen om een verdrag en de bijbehorende institutionele hervormingen te kunnen realiseren?

Wij moeten lessen trekken uit dit chaotische ratificatieproces evenals natuurlijk uit de onderhandelingen die op gang werden gebracht om een tweede referendum in Ierland te organiseren, alsof het de gewoonste zaak van de wereld is om een volk dat zich reeds op een soevereine manier heeft uitgesproken, opnieuw naar de stembus te laten gaan, en alsof het de normaalste zaak van de wereld is dat de goedkeuring van een verdrag een vorm van wisselgeld is. De institutionele samenhang en het institutionele evenwicht van het Europese avontuur staan op het spel.

De ratificatie van een verdrag is wel het minste wat qua loyaliteit en cohesie mag worden verwacht van landen die ervoor kiezen tot de Europese Unie toe te treden. We willen een sterk signaal aan de burgers afgeven, waarmee we hopen te bereiken dat het Verdrag voor de Europese verkiezingen van juni 2009 zal zijn geratificeerd. Hoe denkt volgens u de Europese burger nu over het Verdrag van Lissabon, en afgezien daarvan over onze interne samenhang en onze legitimiteit?

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Het ondubbelzinnige 'ja' van de Ieren op het Verdrag van Lissabon is een belangrijke stap in de richting van een verenigd Europa en voor Eurosceptici een kleine tegenslag.

Dit besluit is juist zo belangrijk omdat het een besluit is van een volk dat in een referendum heeft gestemd, en van een natie die een jaar de tijd heeft gekregen om te overwegen of haar oorspronkelijke 'nee' wel echt ten goede zou komen aan Ierland.

De aandacht zal nu, afgezien van Tsjechië, gericht zijn op de geloofwaardigheid van het Verenigd Koninkrijk, een EU-lidstaat waarvan de oppositieleider, de heer David Cameron, beloofd heeft om een referendum te houden over het Verdrag, als hij de verkiezingen van 2010 wint. Hij heeft dat beloofd, ongeacht het feit dat beide kamers van het Britse parlement het Verdrag van Lissabon in de zomer van 2008 hebben geratificeerd.

Wat blijft er over van de geloofwaardigheid van de besluiten en internationale verbintenissen van het Verenigd Koninkrijk, een van onze lidstaten, dat het Verdrag weliswaar reeds heeft geratificeerd maar nu zijn besluiten en verbintenissen twee jaar later dreigt in te trekken?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dames en heren, toen bijna 84 procent van de Hongaren in de lente van 2003 de toetreding van ons land tot de Europese Unie steunde, hadden ze het gevoel terug te keren naar de gemeenschappelijke familie van Europese volkeren waartoe ze altijd al hadden behoord en waaruit de meer dan veertig jaar durende communistische dictatuur ze had verstoten. De Hongaren zagen de Europese Unie dus niet alleen als een op rechtsregels gebaseerde vorm van economische samenwerking, maar als een op waarden gebaseerde gemeenschap. De Ierse goedkeuring van het Verdrag van Lissabon vervult ons met vreugde, want daardoor krijgen onze waarden hun verdiende plaats in het oprichtingsverdrag, en onder deze waarden zal ook expliciet de erkenning van de rechten van leden van minderheden worden opgenomen.

Daarom heb ik, mijnheer de Voorzitter, zojuist de blauwe kaart omhoog gestoken, toen de heer Szegedi met zijn opmerkingen kwam. Ik had hem willen vragen of hij het Verdrag van Lissabon wel heeft gelezen, want als dat het geval was geweest, had hij het door mij geciteerde artikel over de minderheden wel gekend. De Hongaarse burgers vertrouwen erop dat de Europese Unie vanaf het moment dat het Verdrag van kracht wordt, gevoeliger wordt voor problemen in verband met minderheden en dat gevallen zoals de Slowaakse

taalwet eens en voor altijd onacceptabel zullen worden. Niet alleen omdat het zo in de wet staat maar omdat het gaat om het gedachtegoed van de Europese Unie, moet iedereen voelen dat het de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid is van alle Europese burgers dat minderheden zich vrijelijk en zonder beperkingen kunnen bedienen van hun moedertaal en zich thuis kunnen voelen in hun geboorteland.

Ik ben ervan overtuigd dat het Verdrag van Lissabon ons ook kan helpen om de Europese instellingen beter te laten begrijpen dat onze waarden ook binnen de Europese Unie moeten worden beschermd en dat er bij schending daarvan automatisch moet worden opgetreden. We mogen geen dubbele maatstaven hanteren, beste collega's van de socialistische en liberale fracties en van de niet-ingeschrevenen en mogen ons niet beroepen op onze waarden als dat in ons belang is, maar deze waarden vergeten ze als ons dat beter uitkomt. Dit is niet het Europa dat de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten) voor ogen heeft.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Mijnheer de Voorzitter, ik was vorige week in Ierland om mijn vrienden in de Ierse Labour Party te steunen. Ik ben blij dat Ierland duidelijk 'ja' heeft gestemd, want dit is een heel belangrijke beslissing voor zowel Ierland als de Europese Unie. Als landbouwer ben ik in het bijzonder verheugd dat Ierse boeren de referendumcampagne deze keer vanaf het begin hebben ondersteund. Dat was heel verstandig, want als het Verdrag van kracht wordt, krijgt het Europees Parlement op het gebied van landbouw dezelfde bevoegdheden als de Raad. Daaronder valt ook de medebeslissingsprocedure op het gebied van het gemeenschappelijke landbouwbeleid, hetgeen voor Europese burgers alleen maar goed nieuws betekent.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Mijnheer de Voorzitter, als nieuwgekozen Parlements lid wil ik graag zeggen dat ik trots ben op de positieve uitslag van het referendum over het Verdrag van Lissabon afgelopen vrijdag in Ierland. Ik ben ook trots op het levendige debat dat hier vandaag is ontstaan.

(EN) Veel mensen vragen zich af waarom Ierland van gedachten is veranderd. Vier factoren zouden daar een rol bij gespeeld kunnen hebben. De eerste is volgens mij dat we een Europese commissaris hebben gekregen. De tweede zijn de garanties. De derde dat er, anders dan vorige keer, nu een fatsoenlijk debat heeft plaats gevonden en de mensen behoorlijk geïnformeerd waren. Ook de economische crisis speelde een rol, maar de voornaamste factor was dat de campagne om vóór te stemmen dit keer wel op gang kwam, wat de vorige keer niet zo was. Groepen burgers en politici vonden elkaar en het was bij mijn weten voor het eerst dat politieke partijen, de grote partijen van het politieke midden, hun geschillen opzij zetten en campagne voerden in het belang van Ierland. En dat heeft het Ierse volk opgepakt.

Ook de nee-campagne was goed georganiseerd en iedereen is aan het woord gekomen, ook de *United Kingdom Independence Party*, die ervoor zorgde dat een zekere tekst met de titel "De waarheid over het Verdrag: stop de EU-bulldozer" wijd verspreid raakte in Ierland. Afijn, het Ierse volk heeft besloten dat het toch veel liever op de EU-trein dan op de UKIP-bulldozer zit.

Afgelopen weekeinde was een overwinning voor de communicatie. Er is vaak over een gebrekkige communicatie geklaagd, maar dit was een overwinning voor de communicatie en als we voortgaan op deze weg brengen we Europa dichterbij de mensen.

Nu is het aan de Tsjechische president om de overeenkomst te ondertekenen en rechtsgeldig te maken. Als hij dat niet doet, begaat hij in mijn ogen een dictatoriale daad zoals de wereld nog niet eerder gezien heeft, en die een volkomen ontkenning zou zijn van de democratische grondbeginselen.

Ik dank u zeer voor al uw steun en wij Ieren zien ernaar uit om ons tot in lengte van dagen positief gestemde Europeanen te kunnen tonen.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, na acht jaar debatteren en onderhandelen is de kans groot dat het Hervormingsverdrag in werking zal treden, mede dankzij het vele werk van talloze leden van dit Parlement, die zich van het begin tot het einde in de Conventie en later ook in de Intergouvernementele Conferenties hebben ingezet voor dit project.

Ik geloof dat het Parlement een goede rol heeft gespeeld in het Hervormingsverdrag. Ik ben van mening dat president Klaus geen juridische reden meer heeft om de EU nog langer te blokkeren, als het Tsjechische constitutionele hof met een positieve uitspraak komt. Ook de andere constitutionele organen in de Tsjechische Republiek zullen middelen vinden om een dergelijke onwettige blokkade te voorkomen.

We horen intussen dat uit Groot-Brittannië nieuwe tegenspoed dreigt te komen. Mocht een Britse regering echter een referendum willen houden, dan zal het daarbij niet kunnen gaan over het Verdrag van Lissabon maar over de vraag of de Britten voor of tegen de EU zijn en er al dan niet willen uitstappen. Daarom moet het dan gaan, maar niet om een reeds geratificeerd Verdrag. Dat zou volstrekt ontoelaatbaar zijn. Ik ben van

mening dat we hier een les uit moeten trekken, namelijk dat de burgers meer informatie nodig hebben. Daarom hoop ik dat we in de nieuwe Commissie ook een vicevoorzitter voor communicatie en informatie krijgen, wellicht zelfs een commissaris voor het burgerschap van de Unie. Dat zou hét antwoord zijn op al dat geruzie over het Europees beleid.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, dankzij het Verdrag van Lissabon kan Europa uitdagingen aangaan die de interne problemen van de EU-lidstaten ver overschrijden. Zal Europa bereid zijn om dat te doen? Dat is nog steeds moeilijk te zeggen. Zeker is dat het antwoord op deze vraag in grote mate door de Europese burgers zal worden bepaald.

De Europese Unie moet, afgezien van het Verdrag van Lissabon, echter ook de wil hebben om te handelen en een rol te spelen op het internationale toneel. Ze moet zich verantwoordelijk voelen voor de stabiliteit in de wereld en de ontwikkeling van onze planeet. Van deze factoren hangen immers ook haar eigen veiligheid en ontwikkeling af. Wij moeten ons verzetten tegen de vaak gebruikte metafoor van Europa als een veilig, welvarend en democratisch land dat de mensenrechten hoog in het vaandel heeft, maar dat uitsluitend oog heeft voor de eigen interne problemen en de rest van de wereld de rug toekleert.

Het Verdrag van Lissabon dwingt ons een beter inzicht te verwerven in de uitdagingen die we het hoofd moeten bieden. Na het Ierse 'ja' zijn de ogen van het verenigde Europa nu op Polen en de Tsjechische Republiek gericht. Ik twijfel er niet aan dat het Verdrag van Lissabon zeer binnenkort in werking zal treden. In afwachting van de ondertekening van het Verdrag door president Kaczyński en president Klaus zouden we echter moeten nadenken over de manier waarop het debat in het kader van de huidige hervorming is gevoerd. We zouden er goed aan doen om conclusies te trekken uit de gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan. We moeten ons voorbereiden op de toekomst. We dienen ons voor te bereiden op nieuwe hervormingen, want het schitterende project dat we vormgeven – de Europese Unie – is een concept dat nog niet is voltooid. Tot slot zou ik nog een ding willen zeggen: Ierland, bedankt!

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, 2 oktober jongstleden was een grote dag voor Europa, dankzij het 'ja' van de Ieren tegen het Verdrag van Lissabon. Met name voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid zal de invoering van de medebeslissingsprocedure een echte democratische revolutie betekenen: het Parlement zal eindelijk besluitvormingsbevoegdheden hebben die gelijk zijn aan die van de Raad van ministers van Landbouw, en dit dankzij de instemming van de Ieren en de positieve stemmingsresultaten in de nationale parlementen, waaronder het Tsjechische parlement.

Ieder uitstel zou een probleem zijn voor de landbouwers in alle lidstaten. Voor de landbouwsector is dit namelijk een van de zwaarste en moeilijkste momenten van de afgelopen jaren, met prijsdalingen bij het gros van de producten, en niet alleen zuivelproducten, zoals we de afgelopen dagen hebben kunnen zien.

In afwachting van de formele inwerkingtreding van het Verdrag verwachten wij, mijnheer de Voorzitter, dat de Raad en de Commissie vanaf vandaag ook op landbouwgebied rekening houdt met de besluiten van dit Parlement – dat democratisch door alle Europese burgers is gekozen –, om te beginnen met de maatregelen voor de aanpak van de crisis in de zuivelsector.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Mijnheer de President, geachte collega's, ik ben eveneens zeer tevreden met het feit dat de Ieren uiteindelijk het Verdrag van Lissabon hebben goedgekeurd. Ik ben namelijk overtuigd van het belang van dit document voor de opbouw van Europa.

Wij hebben een nieuw verdrag nodig dat de Europese Unie moderne instrumenten en optimale werkmethoden geeft om op efficiënte wijze de uitdagingen van de moderne wereld het hoofd te bieden. Dit Verdrag is in de eerste plaats een stap voorwaarts in de democratisering van het besluitvormingsproces op het niveau van de Unie, en wij in het Europees Parlement horen bij de eersten die van de positieve veranderingen in het kader van dit Verdrag zullen profiteren.

Door uitbreiding van de medebeslissingsprocedure komt het Europees Parlement als wetgever op voet van gelijkheid te staan met de Raad voor 95 procent van de communautaire wetgeving. In de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken waar ik actief in ben, zullen we bijvoorbeeld de medebeslissingsprocedure uitbreiden van 40 naar 80 bevoegdheidsgebieden, hetgeen een uitbreiding betekent van de democratische legitimiteit van de Europese wetgeving.

Ik ben van mening dat de nieuwe rechtsgrondslag zal bijdragen aan het versnellen van de economische ontwikkeling en aan de aanpassing van de juridische systemen in de lidstaten. Ik ben er eveneens van overtuigd

dat wij op deze wijze eenvoudiger een van de hoofddoelen van de Europese Unie zullen realiseren, te weten de economische, sociale en territoriale cohesie.

Ik wacht met veel belangstelling de afronding van het ratificatieproces af, en hoop dat we spoedig met de implementatie ervan kunnen beginnen.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Dames en heren, geachte afgevaardigden, ik ben blij met het overtuigende 'ja' dat het Ierse volk vorige zondag in het referendum over het Verdrag van Lissabon heeft uitgesproken. Laat ons hopen dat de lange lijdensweg van de ratificaties van het Verdrag hiermee eindelijk is afgelopen.

Ik ben ervan overtuigd dat ook de Tsjechische Republiek het Verdrag van Lissabon zal ratificeren. Het zou onbegrijpelijk en onaanvaardbaar zijn als de toekomst van Europa gegijzeld of, erger nog, geblokkeerd zou worden door een persoonlijke opinie die niet alleen geen eerbied opbrengt voor de meerderheid van het nationale parlement, maar er zelfs regelrecht mee in strijd is. Wij willen allemaal dat er voorgoed een eind komt aan de institutionele impasse waarin wij ons al bijna tien jaar lang bevinden.

Dank dus aan het Ierse volk, want de wil die de Ieren hebben uitgesproken, biedt ons hoop op een sterker, welvarender en meer solidair Europa en versterkt tegelijkertijd de verantwoordelijkheid en de plicht van alle Europese instellingen om ervoor te zorgen dat hun optreden deze wil niet verraadt, een wil die overigens wordt gedeeld door de overgrote meerderheid van de Europese burgers.

Ik hoop van harte dat wij allen berekend zijn op onze taak en zullen bijdragen aan een Europa dat steeds vaker het voortouw neemt, meer samenhang tot stand brengt, zich sterker maakt voor de democratische waarden, de sociale en fundamentele rechten en de economische groei, en tegelijkertijd ook het milieubehoud bevordert.

Mário David (PPE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw de commissaris, dames en heren, ik neem hier kort het woord om het historische en overweldigende resultaat van het Ierse referendum toe te juichen en de beslissende rol van Fine Gael en zijn leider Enda Kenny, de aankomende premier van Ierland, te onderstrepen, want zij hebben dit proces geleid. Uit dit proces is gebleken dat de Europese Unie veel dichterbij de burger moet worden gebracht. De burgers, wij allemaal, zijn de voornaamste doelgroep van alle activiteiten van de Unie. Het is fundamenteel dat de burgers zich bewust zijn van de gevolgen en de voordelen die Europa meebrengt voor hun dagelijkse leven.

Europa is onze leefruimte. Wat goed is voor Europa is goed voor alle lidstaten en dus ook voor hun burgers. Dat is zeker het geval met het Verdrag van Lissabon. Met dit Verdrag blijkt veel duidelijker dat het mogelijk is om tegelijkertijd een trots en overtuigd nationaal burger en een vurig verdediger van het Europese project te zijn. En nu het veel te lange debat over de organisatie en de werking van de Europese Unie eindelijk is afgerond, kan de Europese Unie zich meer en met nieuwe en meer doeltreffende instrumenten richten op de echte problemen waarmee de Europeanen te kampen hebben: concurrentie, groei en werkgelegenheid.

Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de minister, tot slot nog een voorstel voor de toekomstige generaties. Gelet op het gebrek aan informatie over de waarden, de bevoegdheden, de doelstellingen en de werkwijze van de Europese Unie zou het Europees Parlement moeten suggereren om aan het eind van het verplichte onderwijs in elke lidstaat verplicht een nieuw vak Europese studies in te voeren. Dan zullen de jonge Europeanen op een objectieve, reële en concrete manier werkelijk inzicht krijgen in onze beginselen en leren wie we zijn, wat we doen en wat we willen bereiken.

Dankzij de kennis die ze op jeugdige leeftijd opdoen, zullen ze zich gedurende hun gehele leven bewust zijn van het potentieel en het enorme nut van de Europese identiteit die wordt gecreëerd door dit unieke project, waarbij de soevereiniteit over het gehele continent vrijwillig wordt gedeeld.

David Casa (PPE). – (MT) Dit is inderdaad een historisch moment, niet alleen omdat de Ieren het Verdrag met een grote meerderheid hebben goedgekeurd, maar omdat Polen vandaag heeft verklaard het Verdrag te zullen ratificeren.

Dit Verdrag heeft een lange geschiedenis. Ik ben hier nog maar vijf jaar, maar er zijn afgevaardigden die al heel lang naar dit historische moment hebben toe gewerkt. Een van hen is mijn collega Méndez de Vigo. Deze gewichtige gebeurtenis zal grotere verantwoordelijkheden op onze schouders als politici leggen en dit geldt eveneens voor de president van Tsjechië. Zijn persoonlijke mening telt wel degelijk mee, maar hij kan niet een heel land, of de hele Europese Unie, gijzelen om een persoonlijke politieke mening.

Als politici dragen we een grote verantwoordelijkheid. We moeten antwoorden geven en we moeten alleen tegenover de burgers van de Europese Unie verantwoording afleggen, omdat we hen uiteindelijk vertegenwoordigen. Europa wacht veel moeilijke uitdagingen met betrekking tot kwesties als de financiële crisis, de klimaatverandering, de immigratieproblemen en het scheppen van meer banen in Europa. Daarom kan de mening van de Tsjechische president Europa er niet van weerhouden de normen te bereiken die we onszelf hebben gesteld. Ik ben het eens met de vorige spreker die zei dat de Commissie zou moeten worden benoemd. We hebben een voorzitter en daarom zie ik geen reden waarom we de uitspraak van het constitutionele hof van Tsjechië zouden moeten afwachten alvorens een Commissie te kunnen benoemen. Er moet veel werk worden verzet en de Commissie moet direct hard aan de slag om de uitvoering van dit werk te verzekeren.

Iuliu Winkler (PPE). – (HU) Ik sluit me aan bij de lange rij sprekers voor mij die de beslissing van de Ieren om voor het Verdrag van Lissabon te stemmen, hebben verwelkomd. Daarmee kunnen we vol optimisme de afronding van het ratificatieproces tegemoet zien. Dit is echter niets anders dan een eerste stap op het pad waarop we mijns inziens drie doelen moeten zien te bereiken. We moeten de integratie van de nieuwe lidstaten intensiveren, de barrières uit de weg ruimen die tot een Europa van twee snelheden hebben geleid en het uitbreidingsproces van de Europese Unie voortzetten richting de Balkan.

Het Verdrag van Lissabon is gebaseerd op Europese solidariteit en ik hoop dat de solidariteit daadwerkelijk zal werken en het niet slechts bij een intentieverklaring blijft die op de forums van de verschillende Europese instellingen tot uitdrukking werd gebracht. Ik ben van mening dat ook de economische crisis laat zien dat we alleen met solidariteit de uitdagingen het hoofd kunnen bieden en dat we met een sterke Europese Unie stuk voor stuk belangrijke spelers op het wereldtoneel kunnen zijn.

We hebben een lange en vermoeiende weg achter ons liggen. We kunnen het ons niet veroorloven om nu de fundamenteën van het Europese bouwwerk te laten verzwakken. Ik ben er heilig van overtuigd dat de realiteit de eurosceptici laat zien dat we samen sterker zijn en dat we er niets mee opschieten als we terugkeren naar de geopolitieke situatie van het begin van de twintigste eeuw.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw de commissaris, na het resultaat van vorige vrijdag hoop ik dat Europa definitief in staat zal zijn de crisis rond de Verdragen te overwinnen, zodat we over een stabiele institutionele corpus kunnen beschikken dat is aangepast aan een organisatie van zevenentwintig lidstaten en sterk verschilt van dat van het Verdrag van Nice.

Mijnheer de Voorzitter, een verdrag is geen kunstwerk, geen rechtsdocument dat alleen maar bedoeld is om bewonderd te worden. Het moet nuttig zijn en effect sorteren. Hoe relevant het vanuit politiek oogpunt ook is om bijvoorbeeld van gedachten te wisselen over wie tot voorzitter van de Raad zal worden gekozen, toch is het nog veel relevanter om het ratificatieproces tot een goed einde te brengen en het Verdrag effectief in werking te laten treden, niet in de laatste plaats omdat uit het Ierse resultaat is gebleken dat Europa niet tegen de wil van de volkeren kan worden opgebouwd. De onderlinge toenadering is reëel, of ze nu via de weg van de volksvertegenwoordiging of via een referendum tot stand komt.

Er zij tevens op gewezen dat een nee-stem even democratisch is als een ja-stem. Voor sommigen lijkt dat niet helemaal duidelijk te zijn. Ik hoop dat met de ratificatie door Ierland, de Tsjechische Republiek en Polen echte solidariteit tussen de lidstaten ontstaat. Ik hoop ook dat we hiermee de weg inslaan naar een situatie waarin deze grote stap plaatsvindt in de geest van het Europa van Schuman, van een Europa dat met kleine stappen, dag in dag uit en vooral via de bevordering van de Europese idealen wordt opgebouwd.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, het succes van het Ierse referendum is het succes van de Europese gedachte. Waaraan is dat te danken? Ten eerste hebben de Ieren een garantie gekregen, dat wil zeggen de meerderheid heeft de wens van de minderheid in aanmerking genomen. Echte democratie is niet alleen dat er vóór de mening van de meerderheid wordt gestemd, maar ook dat de wensen van de minderheid in acht worden genomen. Dit zou ook nodig zijn in het belang van de bescherming van de minderheden in Europa.

De andere reden voor het succes is dat het ja-kamp een betere campagne heeft gevoerd dan de vorige keer, toen er tegen het referendum werd gestemd. En *last but not least*: bij de succesvolle stemming heeft ook de economische crisis een rol gespeeld. Ierland zou het lot van IJsland, dat geen EU-lidstaat is, beschoren zijn. Ten tijde van een crisis blijkt dat we samen sterker zijn en dat samenwerking en solidariteit beter zijn dan gespannen verhoudingen.

Ioan Mircea Paşcu (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de nieuwe Ierse stem, dit keer ten gunste van het Verdrag van Lissabon, is inderdaad erg goed nieuws. Toch zijn er tenminste twee aspecten die tot voorzichtigheid manen. Ten eerste ontbreekt onder het Verdrag nog altijd de handtekening van president Klaus, die we verbitterd hebben met onze reactie op het openlijke scepticisme en de anti-Europese gezindheid waar hij hier dit voorjaar uiting aan gaf. Ik had graag gezien dat we toen wijzer geweest waren.

Het tweede aspect waar we omzichtig mee om moeten gaan, betreft de hoge verwachtingen die we hebben van het opnieuw oppakken van het integratieproces, met inbegrip van uitbreiding, als het Verdrag van Lissabon eenmaal in werking is getreden. De waarheid is dat vertraging van dit proces niets te maken heeft met het ontbreken van het Verdrag van Lissabon – wat niet meer dan een alibi is – maar een gevolg is van de huidige economische crisis, die aanzet tot renationalisering van bepaalde communautaire beleidsterreinen en tot versterking van centrifugale tendensen binnen de Unie. Die zullen stuk voor stuk adequaat aangepakt moeten worden, willen we een Verdrag van Lissabon krijgen dat aan onze verwachtingen voldoet.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat een van de uitkomsten van dit debat is dat als zaken nader verklaard worden, als er met mensen gesproken wordt, als er gecommuniceerd wordt, als onwaarheden worden weerlegd, er een betere participatie en een grotere bijval voor het Europese project wordt bereikt.

Daarom waag ik het om, in de lijn van veel andere sprekers, een positieve en constructieve bijdrage te leveren. Ik verzoek de Europese Commissie goed na te denken over de samenstelling van de nieuwe Commissie. De taken van de commissaris voor mensenrechten mogen geen onderdeel zijn van een ruimere portefeuille, zoals de commissaris voor burgerschap, waaraan communicatie wordt toegevoegd. Dat is absoluut noodzakelijk om goed te kunnen communiceren, goed uit te kunnen leggen en een echte dialoog op gang te kunnen brengen over het Europese project.

John Bufton (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de uitkomst van het referendum over het Verdrag van Lissabon dat dit weekend in Ierland is gehouden, is een overduidelijk bewijs van het feit dat dit Parlement niet democratisch, eerlijk of controleerbaar is. Maar wie maakt zich daar hier nu echt druk om? Nou, ik wel. Het feit dat de Ieren werden gedwongen twee keer te stemmen, bewijst dat de EU nu een dictatuur is geworden. Als de stemming iets anders oplevert dan de EU-dictators willen, dan wordt er gewoon nog eens gestemd, en nog eens, net zo lang tot het gewenste resultaat is bereikt.

Dit is niet eerlijk en het is naar mijn mening zelfs moreel verwerpelijk. De Lissabonfanatici in dit Parlement zullen nu proberen zo snel mogelijk een nieuwe Europese superstaat van 500 miljoen mensen te creëren. Het is schrijnend dat de mensen in mijn land, het Verenigd Koninkrijk, een referendum was beloofd, maar dat zij het niet kregen. Het is ironisch dat er volgens het Verdrag van Lissabon een vaste president komt. Dat zou best eens Tony Blair kunnen worden. De nieuwe president van de EU wordt staatshoofd.

Je kunt geen twee staatshoofden hebben en, aangezien de EU vóór de nationale organen komt, zal de EU-president – misschien wel Tony Blair – belangrijker worden dan onze koningin. Het volk in mijn land zal niet accepteren dat een niet gekozen mislukkeling of wie dan ook belangrijker wordt dan onze koningin. Leve onze koningin!

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Zoals u weet verkeert Roemenië momenteel in een weergaloze crisis, die bovenop de economische en sociale crisis komt. Op dit moment wordt er een grote verkiezingsfraude voorbereid. Het gaat om de presidentsverkiezingen in Roemenië die zullen plaatsvinden op 22 november. Bij alle verkiezingen in Roemenië is gefraudeerd, maar de diefstal die nu op touw wordt gezet is onvoorstelbaar.

Ik wil niemand in het bijzonder beschuldigen maar er zijn absoluut schandalige fraudemechanismen gecreëerd en geperfectioneerd: leugenachtige opiniepeilingen, electoraal toerisme, extra lijsten, ongeldig verklaarde stemmen van levende mensen en geldige stemmen van dode mensen, immense geldbedragen en producten voor omkoping van arme burgers, het omkopen van ouders via de schoolkinderen, computerfraude en vele andere illegale zaken. Red Roemenië! SOS voor het Roemeense volk!

De organen van de Europese Raad en in de eerste plaats het Europees Parlement hebben een morele schuld jegens een lidstaat in te lossen, opdat het niet wegdrijft uit de beschaving. Laat de Balkanmafia het grote project van de Europese Unie niet tot ontploffing brengen. Ik trek aan de alarmbel omdat de instellingen van de Europese Unie de laatste hoop zijn voor het Roemeense volk.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) De voorstanders van het Verdrag van Lissabon viëren niet zomaar een overwinning, maar de overwinning van de democratie, onder het voorwendsel dat er nu tijdens een geforceerd

referendum vóór is gestemd. Het resultaat is echter 3-1 voor de tegenstanders. We mogen namelijk niet vergeten dat het Franse en het Nederlandse volk 'nee' hebben gezegd tegen de Europese Grondwet die inhoudelijk identiek is. Toen ontstond het volgende creatieve, maar cynische idee: als de Europeanen deze grondwet niet aanvaardden, noemen we het gewoon hervormingsverdrag en dan krijgt de politieke elite in de parlementen het er wel door. Helaas was het Hongaarse parlement de eerste die deze stap heeft gezet.

Ik geloof best dat veel mensen van mening zijn dat het Verdrag van Lissabon de weg naar succes is voor de volkeren van Europa, maar ze hebben geen enkele rechtsgrond om te zeggen dat dit de wil van de Europese volkeren was.

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Ik neem slechts het woord om de heer Vadim Tudor eraan te herinneren dat het onderwerp van discussie het referendum in Ierland is en dat de geheel onware zaken die hij verklaard heeft geen enkel verband houden met het onderwerp. Daarnaast wil ik de overwinning van het pro-Europa-kamp in Ierland toejuichen.

Cecilia Malmström, fungerend voorzitter van de Raad. - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik merk dat het debat uit het Ierse referendum nog sterk leeft in deze plenaire vergadering, en er valt veel te zeggen over democratie. Is het democratisch om het Ierse volk opnieuw te laten stemmen? Ja, dat is het inderdaad. Het is heel democratisch. Als je naar de mensen luistert en ze vraagt waarom ze 'nee' hebben gestemd, dan ontdek je de redenen. Je verduidelijkt deze zaken door het Ierse volk wettelijke garanties te geven op het punt van belastingen, neutraliteit, bepaalde ethische kwesties en ook door te garanderen dat alle landen, met inbegrip van Ierland, met de inwerkingtreding van het nieuwe Verdrag een commissaris krijgen. Met deze toelichting hou je dan een nieuw referendum. Het volk heeft nu 'ja' gestemd met een tweederde meerderheid en met een hogere opkomst dan de vorige keer. Dit is democratisch, en ik denk dat we ons daarover moeten verheugen en het Ierse volk ermee moeten feliciteren.

Ik zie ook dat hier een duidelijk binnenlands debat met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk wordt gevoerd. Het is verleidelijk om daarop in te gaan, maar dat zal ik niet doen. Ik wil alleen dit zeggen: wie er volgend jaar ook in Downing Street woont, Groot-Brittannië heeft Europa nodig en Europa heeft zeker ook Groot-Brittannië nodig.

Ik voel hier nu ook een zekere frustratie over het tijdschema. Ik begrijp dat en ik deel die frustratie, maar ik wil het Parlement verzekeren dat wij zo snel werken als we maar kunnen. Wij hebben garanties of beloftes gekregen dat de Poolse president binnen enkele dagen zal ondertekenen. Het tijdschema in Praag is nog wat onduidelijk. Ik ga daar vanavond naar toe, als ik het vliegtuig tenminste haal, en ik zal daar morgen met veel mensen praten om een beter beeld te krijgen van de verschillende scenario's, de verschillende tijdschema's die we kunnen verwachten. Wij hebben een paar dagen nodig om de situatie in het constitutioneel hof te begrijpen en te beoordelen. Het Verdrag ligt bij het Constitutioneel Hof en zolang dat zo is, kan de president niet ondertekenen. Ik ben heel optimistisch. Ik denk dat dit binnenkort geregeld zal zijn, maar we moeten nog een paar dagen op de uitkomst wachten.

Intussen werkt het voorzitterschap uiteraard gewoon door. Er zijn een heleboel werkgroepen bezig met de voorbereiding van de volledige tenuitvoerlegging van het Verdrag. Er worden gesprekken gevoerd met het Europees Parlement en met de Commissie, zodat alles wat gedaan moet worden, klaar is, zodat het Verdrag heel snel in werking kan treden.

Ik kreeg een vraag van mevrouw Flautre over de extra Parlementsleden. Dat vraagstuk moeten wij oplossen zodra het Verdrag in werking treedt. Ik wil haar verzekeren – als zij nu luistert – dat wij er alles aan doen om ervoor te zorgen dat hier zo snel mogelijk een besluit over kan worden genomen. Ik dank het Parlement voor zijn besluit om deze Parlementsleden, zodra het Verdrag is goedgekeurd, een waarnemersstatus te geven, in afwachting van de formele afhandeling. Zij noemde ook een heleboel mannen wier namen worden genoemd voor topfuncties, maar dat zijn mannen die in de media en in de pers worden genoemd. De Raad heeft nog geen officiële kandidaten voorgedragen. Die komen er wel, maar alle namen die zij noemt, zijn namen die in de media circuleren. Ik zou het bijzonder toejuichen als een van die topfuncties naar een vrouw ging. Ik kan u niet garanderen dat wij daarin zullen slagen, omdat een voorzitterschap naar alle regeringen moet luisteren en kandidaten moet vinden over wie alle zevenentwintig lidstaten het eens kunnen worden, maar ik ben erg voor een vrouwelijke kandidaat. Dat zou Europa veel representatiever maken dan het nu is.

Ik merk ook, mijnheer de Voorzitter, dat in dit Parlement heel sterk de wil aanwezig is om ervoor te zorgen dat Europa een sterkere, grotere speler wordt in de wereld en vastberaden is op het punt van de economie, de strijd tegen de werkloosheid en het vinden van oplossingen voor de uitdagingen van de globalisering en het klimaatprobleem. Dat moeten we zeker doen. Het Verdrag van Lissabon is daar een belangrijk instrument

voor, maar we moeten ook vooruit, ongeacht welk verdrag we hebben. We moeten concrete en tastbare resultaten boeken. Alleen als we dat doen, als we daadwerkelijk doen wat de burgers van ons verwachten – en dit geldt voor de Raad, de Commissie en het Europees Parlement – zullen we legitimiteit verwerven en het vertrouwen van onze burgers winnen. Ik kan u verzekeren dat het voorzitterschap alles doet wat in zijn vermogen ligt om de processen op al deze terreinen te stimuleren, met hulp van het Europees Parlement. Ik dank u zeer voor dit interessante debat, mijnheer de Voorzitter.

VOORZITTER: LIBOR ROUČEK

Ondervoorzitter

Margot Wallström, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit was een interessant debat, dat ongetwijfeld, tot op zekere hoogte, een herhaling was van de discussies die in Ierland en elders zijn gevoerd.

Ik wil graag beginnen met een paar feiten. Het zijn de regeringen van de lidstaten die beslissen over de manier waarop zij willen ratificeren. De Europese instellingen kunnen de lidstaten op geen enkele wijze dwingen tot een keuze voor hetzij een referendum hetzij een parlementaire ratificatie. Het is mijns inziens heel belangrijk om dit te zeggen. Het is interessant dat de uitsproken voorstanders van onafhankelijke natiestaten ook degenen zijn die aan alle andere lidstaten een referendum zouden willen opleggen. Ik vind dit een beetje vreemd.

Ierland heeft dus besloten een tweede referendum te houden. Laten we heel eerlijk zijn, dit houdt altijd een politiek risico in, maar het was de Ierse regering die besloot dat zij dit wilde doen. En waarom deed zij dat?

Overigens is het niet ongebruikelijk om referenda nogmaals te houden. Het is eerder gedaan over binnenlandse vraagstukken, en in bepaalde lidstaten kun je ook meer dan eens terugkomen op een binnenlandse kwestie. Dus laten we verstandig en eerlijk zijn over deze hele procedure.

Mijns inziens hebben wij een heel goede analyse gehoord van de Ierse leden van dit Parlement zelf, van de heer Kelly, van mevrouw MacDonald en van de heer De Rossa. Zij hebben uitgelegd hoe het kwam dat er een verandering had plaatsgevonden onder de Ierse bevolking en waarom de publieke opinie naar een 'ja' was opgeschoven. Volgens mij hebben wij goede antwoorden gekregen.

Volgens mij hebben sommige leden van dit Parlement een heel vreemde kijk op de democratie, die zij zien als heel statisch en onveranderlijk. Misschien vergeten zij maar liever dat dit een discussie over hervorming is. Dit proces, dat vele jaren geleden is begonnen in Laken en waarbij in de loop der jaren verschillende democratische organen betrokken zijn geweest, heeft in de loop der jaren tot veel discussies geleid in een poging een gemeenschappelijke manier te vinden om op een modernere, democratischer en doeltreffender manier besluiten te nemen. De lidstaten en hun leiders hebben uiteraard veel tijd en energie in deze procedure gestoken, en die is dan ook niet statisch. Je kunt die niet vergelijken met een voetbalwedstrijd. Het spijt me, maar je kunt hierbij niet alleen maar de punten tellen zoals bij een voetbalwedstrijd, want we moeten ook naar elkaar luisteren.

En dat hebben we gedaan. We hebben geluisterd naar de zorgen van het Ierse volk, en in Ierland zelf hebben ze dat ook gedaan. Wat moeten wij daar nog over zeggen? De Ieren zelf hebben in hun nationale parlement, in een subcommissie, gedebatteerd over de redenen voor de 'nee'-uitslag, omdat die voor velen van hen als een verrassing kwam. Daarom hebben ze de redenen onderzocht.

Ik ben daar zelf geweest. Ik was op de modebeurs in Dublin, ik was op de vismarkt in Cork, ik was bij het openbare debat in Donegal, en wat veel mensen als eerste zeiden, was: Tja, eigenlijk hebben we niet de volledige tekst van het Verdrag gelezen, het is een heel ingewikkelde juridische tekst en het is moeilijk om precies te begrijpen wat dit allemaal inhoudt.

Sommigen zeiden dat ze heel bang waren dat wat er op de posters stond waar was, namelijk dat de EU zal besluiten een minimumloon van 1,48 euro in te voeren: kan dat echt? Of is het waar dat de EU een dienstplicht zal invoeren voor een Europees leger en met dat leger heel jonge mensen naar Afghanistan zal sturen: kan dat echt? Wat voor beweringen zijn dat? Moet ik ze geloven? Er waren dus een heleboel dingen waar mensen zich zorgen over maakten, en veel daarvan waren ook heel reëel. Daarnaast was er vooral ook een groot gebrek aan informatie en een behoefte om in die zorgen serieus te worden genomen.

En dat hebben wij gedaan. Ook de maatschappelijke organisaties zijn erin gesprongen, zoals de heer Kelly volgens mij heel duidelijk heeft uitgelegd. Ik schaam mij er niet voor dat wij een samenvatting van het Verdrag

van Lissabon hebben gemaakt voor de burgers, die vervolgens in de grote kranten is gepubliceerd – overigens zonder dat iemand daartegen heeft geprotesteerd – zodat de burgers zelf een samenvatting van het volledige Verdrag konden lezen in begrijpelijke taal en zelf konden beoordelen wat erin stond, en wat er wel of niet waar was.

Ik denk dat de wettelijke garanties hebben geholpen, omdat daarmee aan de Ieren duidelijk is gemaakt dat zij niet hoefden in te zitten over neutraliteit of abortus of een van hun andere zorgen. Dit werd dus opgehelderd, en zij kregen wettelijke garanties en zij kregen een commissaris - en dankzij de Ieren komt er overigens vanaf nu ook een Zweedse commissaris, en een Duitse, en een uit Griekenland, enzovoort. Dus ik denk dat wij de Ieren wel dankbaar mogen zijn dat zij dat voor elkaar hebben gekregen.

Natuurlijk bespreken wij deze zaken niet in een politiek vacuüm. Ons denken over deze vraagstukken wordt mede bepaald door de realiteit, en daar is niets mis mee. Maar ik denk dat wij in de analyse na een referendum steeds heel goed rekening moeten houden met eventuele angstfactoren aan beide kanten. Angst is immers een heel sterke emotie, en daar kan misbruik van worden gemaakt. De discussie die na dit referendum in Ierland zal worden gevoerd, moet zich dus mijns inziens ook richten op de vraag hoe wij gebruik en misbruik van eventuele angstfactoren kunnen vermijden. De realiteit heeft echter laten zien dat de Ieren ervan overtuigd zijn dat zij in het centrum van Europa thuishoren, en dat zij erop vertrouwen dat zij zullen worden geholpen, doordat zij volwaardig meedoen in Europa en dat er niet aan wordt getwijfeld of dit waar is of niet.

Ik hoop ook dat de Commissie deze rol als leverancier van feitelijke, objectieve informatie kan blijven vervullen. De discussie zal echter doorgaan, want vergeet niet dat de positieve kant van een referendum is dat we met de burgers in gesprek moeten blijven. We moeten informatie verstrekken en het debat en de discussie aangaan. De keerzijde is dat het ook tot verdeeldheid onder de bevolking leidt. Men wordt gedwongen 'ja' of 'nee' te zeggen, en dat kan ook in de harten en hoofden van de Ieren lang blijven hangen. Wij hebben de taak, de democratische plicht, om ook de zorgen van het 'nee'-kamp serieus te nemen, het debat voort te zetten en ervoor te zorgen dat de EU-vraagstukken vanaf nu deel gaan uitmaken van het gewone politieke debat, ook in het maatschappelijk middenveld in Ierland, en in de rest van Europa. Dit verklaart voor een deel de lage opkomst van de kiezers: Europa maakt geen deel uit van de dagelijkse discussies over politiek in de afzonderlijke lidstaten.

Dat moet wel gebeuren, en ik hoop dat er met de inwerkingtreding van het nieuwe Verdrag van Lissabon, een commissaris zal komen die verantwoordelijk zal zijn voor zowel burgerschap als communicatie.

De Voorzitter. – Ik wil u, mevrouw de commissaris, en allen die hebben deelgenomen aan dit uiterst belangrijke debat over de uitkomst van het Ierse referendum, hartelijk bedanken.

Het debat is gesloten.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), schriftelijk. – (RO) De Ierse stem is een definitieve stem voor Europa. De inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon zal de impasse doorbreken waarin Europa zich sinds een aantal jaar bevindt.

Er is veel gesproken over het gebrek aan democratie waaraan Europa lijdt, over de afstand tussen de Europese Unie en haar burgers. Een aantal leden sprak ook over het onvermogen van de Europese instellingen om het hoofd te bieden aan een Europa van zevenentwintig lidstaten, aan een heterogeen Europa waarin vele nieuwe lidstaten een ander ontwikkelingsniveau en een andersoortige economie hebben.

De ontoereikendheid van het institutionele communautaire systeem, de noodzaak van een grotere legitimiteit van de Unie ten opzichte van haar burgers en de behoefte aan specifieke instrumenten waarmee de Unie haar mondiale verantwoordelijkheid kan dragen in een moeilijke economische context, zijn een rechtvaardiging voor de vastbeslotenheid van de lidstaten om de overgang naar een democratischer Europa te steunen.

De inwerkingtreding van het Verdrag zal de weg openen naar een hervorming van de Europese Unie en de instellingen het vermogen geven om op te treden. Echter, het aangaan van deze uitdagingen is afhankelijk van politieke wil. Daarom blijft implementatie een essentieel aspect van het Verdrag van Lissabon.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), schriftelijk. – (RO) De Europese Unie nadert met snelle pas het moment waarop zij de meest belangrijke hervormingen uit haar geschiedenis moet doorvoeren: de inwerkingtreding

van het Verdrag van Lissabon. Ierland heeft 'ja' gezegd, zestien maanden na het luide 'nee' dat de Europese regeringen in gelijke mate grote zorgen heeft gebaard.

De Unie is nu in afwachting van een snelle ratificering door de president van Polen, zoals hij heeft beloofd, en van ratificering door het constitutionele hof van Tsjechië, aangezien de president dat weigert te doen. De Unie zal soepeler worden en sneller kunnen reageren, maar het Verdrag zal bovendien de aspiraties van de landen die lid van de Unie willen worden, nieuw leven in blazen. De staten van de westelijke Balkan hebben de ratificatie van het Verdrag door Ierland enthousiast begroet.

De stem van de Unie zal op het internationale vlak krachtiger worden zodra haar instellingen zijn hervormd. De Unie zal niet meer slechts een gemeenschappelijke markt zijn, maar een macht op het gebied van de internationale betrekkingen. Die macht is afkomstig van de zevenentwintig lidstaten, en dat aantal kan in de niet ver verwijderde toekomst nog groter worden. 2010 – wanneer naar wij hopen het Verdrag in werking zal treden – zou weleens een renaissancejaar kunnen worden voor de Unie, die zich in haar geschiedenis steeds opnieuw heeft weten uit te vinden.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), schriftelijk. – (PT) Het resultaat van het Ierse referendum over het Verdrag van Lissabon is een belangrijke stap op weg naar de Europese eenwording en de versterking van de rol van Europa. Het Verdrag van Lissabon stelt de Europese Unie in de gelegenheid de rol van Europa op het gebied van het beleid inzake energie, klimaatverandering, wetenschap en samenwerking met de ontwikkelingslanden te intensiveren.

Met het Verdrag van Lissabon groeit de strijd tegen klimaatverandering uit tot een specifieke doelstelling van het milieubeleid van de Europese Unie en wordt het wereldwijde leiderschap van de Unie in die strijd erkend.

Voor de eerste keer zal een energiehoofdstuk worden opgenomen waarmee aan het EU-beleid een reeks energiedoelstellingen worden toegekend, namelijk het waarborgen van energiezekerheid, het bevorderen van energie-efficiëntie en het ontwikkelen van hernieuwbare energiebronnen.

Het Verdrag van Lissabon legt de grondslag voor de totstandbrenging van een Europese onderzoeksruimte en versterkt op die manier het Europese optreden op een gebied dat van fundamenteel belang is voor de economische groei en de werkgelegenheid.

Het Verdrag zal tevens voor de eerste maal een specifieke rechtsgrondslag voor humanitaire hulp omvatten en roept de vermindering en uitroeiing van armoede in de ontwikkelingslanden uit tot hoofddoelstelling van het Europese beleid voor ontwikkelingssamenwerking.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Het resultaat van het tweede Ierse referendum over het Verdrag van Lissabon doet geen afbreuk aan het antidemocratische karakter van een proces waarin van meet af aan geen rekening is gehouden met de wil van de volkeren. Wij zullen niet toestaan dat het 'nee' van de Fransen en de Nederlanders tegen het 'grondwettelijk verdrag' en de bedrieglijke omzetting daarvan in het Verdrag van Lissabon vergeten worden.

Ook het gebrek aan respect voor het 'nee' van het Ierse volk in het eerste referendum en de daaropvolgende onaanvaardbare chantage en inmenging, die zijn uitgemond in een kolossale campagne waarbij op schandelijke wijze middelen van de Ierse staat en de Europese Unie zijn ingezet, staan voor altijd in de geschiedenis gegrift. Noch het ratificatieproces noch de inhoud van dit Verdrag rechtvaardigen de voortzetting van de beleidsmaatregelen die ten grondslag liggen aan de ernstige economische en sociale crisis die de Europese Unie, en met name Portugal, thans doormaken en die door het Verdrag nog zal worden verergerd.

Wij van onze kant zullen de strijd tegen het neoliberalisme, het federalisme en het militarisme in de Europese Unie met onwrikbare overtuiging voorzetten. Wij blijven vol vertrouwen strijden voor een ander Europa, voor een Europa van de werknemers en de volkeren, en verzetten ons tegen de nieuwe bedreigingen waarmee wij worden geconfronteerd op het gebied van de sociale en arbeidsrechten, de democratie, de soevereiniteit, de vrede en de samenwerking.

Bruno Gollnisch (NI), schriftelijk. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, wie houden we hier nu voor de gek? De nogal geringschattende voldoening die hier tentoon wordt gespreid om het 'ja' dat aan de Ieren is ontfutseld na maanden van intimidatie, inwerken op schuldgevoelens, leugens en halve waarheden, is een schande voor de democratie en een belediging voor de wil der volkeren. In de rechtspraak zijn bekentenissen die onder dwang worden afgelegd van nul en generlei waarde; waarschijnlijk geldt hetzelfde voor dit soort schijnratificaties waar maar één antwoord mogelijk is en waar men bereid is de burgers *ad nauseam* te laten stemmen en herstemmen om dat antwoord maar te krijgen, als men die burgers ten minste

niet grofweg “wegzapt” door voor de parlementaire weg te kiezen. Vandaag rest ons alleen nog de Tsjechische president Vaclav Klaus, die poogt verzet te bieden tegen deze vrijheidsberovende tekst van het Verdrag van Lissabon. Alle patriotten van Europa, iedereen die voor de Europese superstaat bedankt, iedereen die van mening is dat de volkeren over hun eigen toekomst moeten kunnen beslissen, moeten hem nu hun steun betuigen en hem helpen de druk te weerstaan die op hem wordt uitgeoefend en die in de nabije toekomst alleen nog maar zwaarder zal worden.

Livia Járóka (PPE), schriftelijk. – (HU) Bij dezen wil ik graag het resultaat van het Ierse referendum verwelkomen, dat de weg vrij maakt voor het van kracht worden van het Verdrag van Lissabon, waarmee de Europese Unie democratischer en meer solidair wordt. Ik wil graag benadrukken dat het Verdrag aan de ene kant de nationale parlementen meer invloed geeft en aan de andere kant is gebaseerd op het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, waarmee de bindende kracht van het document waarin de rechten van mensen en minderheden zijn vastgelegd, wordt gehandhaafd en geconsolideerd. Dit is bij uitstek van belang voor Hongarije, aangezien het verbod op discriminatie van personen die tot een nationale minderheid behoren, zoals is vastgelegd in het Handvest, zowel vanuit het oogpunt van de Hongaren buiten de landsgrenzen als voor de minderheden in Hongarije zelf, een zeer belangrijk signaal afgeeft. Vooral ten tijde van de wereldwijde economische recessie is het belangrijk in te zien dat voor een middelgroot land, zoals Ierland of Hongarije, daadkrachtige en effectieve Europese samenwerking een uitweg uit de crisis kan betekenen.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), schriftelijk. – (RO) De inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon zal de wetgevende procedures sterk vereenvoudigen. De belangrijkste vooruitgang in dit opzicht is de uitbreiding van de gebieden waarop de besluitvorming in de Raad geschiedt bij gekwalificeerde meerderheid (in plaats van met eenparigheid), en de uitbreiding van de gebieden waarop het Europees Parlement de rol van medewetgever krijgt, naast de Raad. Deze vernieuwingen zullen het veel eenvoudiger maken om beslissingen op Europees niveau te nemen, met name op terreinen als de structuur- en cohesiefondsen, die zeer belangrijk zijn voor Roemenië. Roemenië heeft deze gelden nodig om zich verder te ontwikkelen. Daarnaast – en dit is een zeer gunstig feit – heeft het Europees Parlement grotere bevoegdheden gekregen voor bijvoorbeeld de landbouwfondsen, een sector die sterk is getroffen door de huidige economische crisis en waarin concrete, snelwerkende maatregelen nodig zijn om het leven van de boeren te verbeteren en de voedselvoorziening van onze burgers zeker te stellen.

Joanna Senyszyn (S&D), schriftelijk. – (PL) Ondanks de publieke belofte die hij eerder heeft gedaan, heeft president Kaczyński het Verdrag van Lissabon nog steeds niet ondertekend. Hij stelt dit nu al meer dan anderhalf jaar uit. Zijn houding is ongerechtvaardigd, laakbaar en zelfs onwettig.

Het Poolse parlement heeft president Kaczyński op 1 april 2008 gemachtigd om het Verdrag van Lissabon te ratificeren. Uit hoofde van de Poolse grondwet is de president verplicht is om dit document te ondertekenen. Het is geen kwestie van goede wil of persoonlijke voorkeur – het is eenvoudigweg zijn plicht. Als hij deze verplichting niet nakomt, overtreedt hij de wet. Door de ondertekening van het Verdrag afhankelijk te maken van de beslissing van de burgers van een ander land, heeft president Kaczyński Polen in de positie geplaatst van een land dat niet in staat is om een soeverein besluit te nemen. Bovendien heeft hij de vaderlandslievende Polen tegen de schenen geschopt. In Ierland zijn de voorvechters van een sterke en verenigde Europese Unie als winnaars uit de bus gekomen. In Polen staat de president, die de steun van de bevolking bijna volledig heeft verloren, de overwinning in de weg.

Aarzelt hij misschien om persoonlijke redenen, uit angst om een onverzettelijk, anti-Europees electoraat te verliezen dat onder andere verbonden is met Radio Maryja? Als het antwoord op deze vraag bevestigend is, is het de hoogste tijd om de impeachment-procedure op te starten. De Poolse grondwet voorziet in twee mogelijkheden: een beslissing van de Hoge Raad of de toepassing van artikel 131, lid 2, punt 4 van de Poolse grondwet (“verklaring van de Nationale Vergadering over de permanente onbekwaamheid van de president om zijn functie uit te oefenen vanwege zijn gezondheidstoestand”). De Poolse burgers willen de ontwikkeling van de Europese Unie niet belemmeren. Integendeel, ze willen positieve veranderingen tot stand brengen in Europa. President Kaczyński heeft het recht niet om dat te verhinderen.

Czesław Adam Siekierski (PPE), schriftelijk. – (PL) Ondanks het feit dat de Europese Unie en haar instellingen in het dagelijks leven efficiënt functioneren zonder het Verdrag van Lissabon, zou het mislukken van de ratificatieprocedure het beeld creëren van een Gemeenschap die niet in staat is om overeenstemming te bereiken en belangrijke besluiten te nemen. Met het Verdrag van Lissabon worden nieuwe stemregels ingevoerd waarbij het gewicht van een land duidelijk afhankelijk is van zijn inwonertal. In vergelijking met de huidige stemprocedure volgens het Verdrag van Nice is dit nieuwe systeem in het voordeel van grote landen als

Duitsland, terwijl middelgrote landen als Polen er slechter af zijn. De stemverdeling volgens Nice was voor Polen immers bijzonder gunstig. Er is angst ontstaan over de verdeling van de bevoegdheden naar aanleiding van de invoering van een nieuwe instelling, de Voorzitter van de Europese Raad, die algemeen bekend is als de President van de Europese Unie. Laten we niet vergeten dat de Unie al over een voorzitter van de Europese Commissie en een Voorzitter van het Parlement beschikt en dat een belangrijke rol is weggelegd voor de leider van het land dat aan het hoofd van de Europese Unie staat of het zogenaamde voorzitterschap bekleedt. Daarnaast zal weldra een hoge vertegenwoordiger voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid worden benoemd. Afgezien van de invoering van de functie van hoge vertegenwoordiger, die ook wel Europese minister van Buitenlandse Zaken wordt genoemd, versterkt het Verdrag van Lissabon het buitenlands beleid van de Unie door de instelling van een gemeenschappelijke diplomatie. Daarenboven voorziet het Verdrag in de mogelijkheid om uit de Unie te treden en om een Europees burgerinitiatief te organiseren. Er is tevens sprake van de noodzaak om een Europees energiebeleid te ontwikkelen, hetgeen van cruciaal belang is voor de toekomst van Europa. Wij kijken hoopvol uit naar de laatste ratificaties van het Verdrag!

Silvia-Adriana Țicău (S&D), schriftelijk. – (RO) Door het Verdrag van Lissabon kunnen de nationale parlementen Europese onderwerpen op de nationale agenda zetten. In feite wordt ieder wetsvoorstel van de Europese Commissie bestudeerd door de nationale parlementen om na te gaan of het subsidiariteitsbeginsel wordt nageleefd. Als een derde van de nationale parlementen constateert dat de Commissie dit beginsel schendt, is de Commissie verplicht om het voorstel te herzien. Als de helft van de nationale parlementen van mening is dat de subsidiariteit wordt geschonden, zijn het Europees Parlement en de Raad verplicht een verklaring af te leggen over de vraag of dit beginsel al dan niet is nageleefd. Na aanneming van Europese regelgeving kunnen de nationale parlementen binnen twee maanden na publicatie nietigverklaring ervan vragen bij het Europees Hof van Justitie. Gezien de duur van het wetgevend proces op Europees niveau kunnen de lidstaten door Europese onderwerpen op de nationale agenda te plaatsen op tijd de signalen en richtsnoeren ontvangen en gelijktijdig met de EU hun eigen richtsnoeren uitwerken. Het Verdrag van Lissabon bevestigt opnieuw dat de Europese economie een sociale markteconomie is, en geeft nieuwe bevoegdheden aan de Unie op terreinen zoals klimaatverandering en energiebeleid. Deze bevoegdheden zullen uitzonderlijk belangrijk worden, met name tegen de achtergrond van het feit dat de EU afhankelijk is van energieleverantie door derde landen.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), schriftelijk. – (EN) Het Ierse 'ja' tegen het Verdrag van Lissabon is goed nieuws voor Europa. Het Verdrag zal zonder enige twijfel gunstig zijn voor de Europese Unie, omdat daarmee het besluitvormingsproces wordt vereenvoudigd en Europa dus doeltreffender wordt. In tegenstelling tot wat de tegenstanders zeggen, betekent het Verdrag geen grote revolutie. Nooit eerder heeft echter zoveel afgehangen van de uitvoering ervan. Het venijn zit in de details. Met de in het Verdrag opgenomen vernieuwingen kan bijvoorbeeld de zichtbaarheid van de EU op het internationale toneel worden vergroot. Veel hangt echter af van de definitieve regelingen die het karakter van de nieuwe instrumenten zullen bepalen, zoals de Europese dienst voor extern optreden. Het is daarom van essentieel belang dat het Europees Parlement, waar mogelijk, zijn rol speelt bij de uitwerking van het nieuwe institutionele bestel overeenkomstig het Verdrag van Lissabon. Dat zal dit proces transparanter maken, de legitimiteit ervan vergroten en uiteindelijk tot een beter resultaat leiden; daar ben ik van overtuigd.

17. Situatie in Guinee (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de verklaring van de Raad over de situatie in Guinee.

Cecilia Malmström, fungerend voorzitter van de Raad. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wij gaan over naar een heel ander onderwerp. Het onderwerp dat de geachte leden aan de orde hebben gesteld en dat nu op de agenda staat is heel serieus en belangrijk.

Op maandag 28 september werden in Conakry, Guinee, meer dan 100 mensen vermoord toen leden van de Guinese veiligheidstroepen het vuur openden op een menigte demonstranten. Guinese burgers hadden zich verzameld in een stadion in de hoofdstad om te demonstreren tegen het veronderstelde voornemen van de Guinese militaire interimleider, kapitein Moussa Dadis Camara, om mee te doen aan de presidentsverkiezingen. Het uiteindelijke dodental is nog onbekend, doordat de soldaten de lijken hebben opgehaald in plaats van toe te staan dat ze werden geteld in openbare mortuaria. Op dit moment kennen we de werkelijke omvang van deze tragische gebeurtenissen nog niet. Er zouden minstens 1 200 gewonden zijn, en ooggetuigen hebben gemeld dat vrouwen werden verkracht door soldaten in de straten van Conakry.

De demonstratie werd met geweld uiteengeslagen, waarbij verschillende oppositieleiders gewond raakten en tijdelijk werden opgesloten. Het is niet bekend hoeveel demonstranten nog steeds in hechtenis zitten. De huizen van oppositieleiders werden vernield en winkels werden geplunderd door mannen in uniform. Kapitein Camara betuigde de volgende dag in een televisieverklaring zijn medeleven aan de families van de slachtoffers en hij bezocht enkele gewonden. Hij kondigde twee dagen van nationale rouw af en beloofde een onderzoek naar het geweld in te stellen. Hij distantieerde zich van de moorden door te zeggen dat hij geen greep had op de elementen binnen het leger die voor deze gruweldaden verantwoordelijk waren.

De Europese Unie heeft deze afschuwelijke en schokkende gebeurtenissen onmiddellijk in krachtige bewoordingen veroordeeld. De volgende dag werden verklaringen afgelegd door het voorzitterschap, de Hoge Vertegenwoordiger, de heer Solana, en EU-commissaris De Gucht. Wij moeten aandringen op de vrijlating van de gearresteerde gevangenen en op een grondig onderzoek naar de gebeurtenissen.

Het geweld in Guinee is wereldwijd veroordeeld. De Veiligheidsraad van de VN is afgelopen woensdag op de hoogte gebracht van de situatie in het land. De Afrikaanse Unie heeft de gebeurtenissen veroordeeld en heeft besloten een rapport op te stellen over mogelijk te nemen maatregelen. De Economische Gemeenschap van de landen van West-Afrika (ECOWAS) heeft opgeroepen tot een uitgebreid internationaal onderzoek naar de zaak. Zoals u weet, heeft het Parlement de ongrondwettelijke machtsovername veroordeeld en in zijn resolutie van 15 januari 2009 opgeroepen tot eerbiediging van de mensenrechten en tot een snel herstel van de grondwettelijke orde. De EU besloot overleg te openen op grond van artikel 96 van de Overeenkomst van Cotonou, en de ontwikkelingshulp van de EU – met uitzondering van de humanitaire hulp en de hulp bij de overgang naar democratie – werd stopgezet.

Wij stonden niet alleen. Onze internationale partners hebben op dezelfde manier gereageerd. De Afrikaanse Unie en ECOWAS besloten het lidmaatschap van Guinee op te schorten totdat het land een democratisch gekozen parlement of regering zou hebben. Er werd een internationale contactgroep voor Guinee ingesteld onder gezamenlijk voorzitterschap van de Afrikaanse Unie en ECOWAS. Ook de Europese Unie is hier lid van. In maart kwam het militaire bewind met de oppositie overeen dat er voor eind 2009 verkiezingen zouden worden gehouden. Dit versterkte de hoop op een vreedzame overgang naar democratie. Kapitein Camara gaf zijn verzekering dat geen van de coupleiders kandidaat zou zijn voor een politieke functie. Een nationale overgangsraad zou het overgangsproces begeleiden en de noodzakelijke wijziging van de grondwet voorbereiden om de verkiezingen goed te laten verlopen.

Wat kunnen wij nu doen om meer geweld te voorkomen, en hoe kunnen wij het volk van Guinee helpen bij hun gerechtvaardigde verlangen naar democratie, rechtsstaat, vrede en ontwikkeling? Wel, er zijn drie belangrijke terreinen waarop wij actie kunnen ondernemen. Allereerst moeten wij politieke druk blijven uitoefenen op het regime in Conakry, en die druk ook verder opvoeren, met name in het kader van de Internationale Contactgroep. Als kapitein Camara zou besluiten af te zien van deelname aan de presidentsverkiezingen, zou dat de rust kunnen doen terugkeren. De benoeming van de president van Burkina Faso, de heer Blaise Compaoré, tot bemiddelaar in the crisis namens ECOWAS en de Internationale Contactgroep is een heel positief signaal, en de Europese Unie heeft via het voorzitterschap deze benoeming toegejuicht. Wij hopen dat zijn bemiddeling zal bijdragen tot een veilige, vreedzame en duurzame oplossing van de situatie in Guinee.

In de tweede plaats kan de mogelijkheid van gerichte sancties tegen individuen die verantwoordelijk zijn voor geweld verder worden onderzocht. Deze aanpak zullen wij moeten afstemmen met de Afrikaanse Unie en andere internationale en bilaterale partners. De komende ministeriële trojka EU-Afrika in Addis Abeba en de vergadering over Guinee op 12 oktober in Abuja zullen in dit verband belangrijk zijn.

In de derde plaats moeten wij humanitaire hulp blijven geven aan de burgerbevolking en het democratische overgangsproces blijven steunen. Dit laatste staat of valt echter met de geloofwaardige bereidheid van de overgangsautoriteiten van Guinee om weer een vreedzame en constructieve dialoog aan te gaan, en met hun duidelijke toezegging geen geweld meer te zullen gebruiken en de mensenrechten en de politieke vrijheden van hun burgers te zullen eerbiedigen. Wij zullen ons tot het uiterste inspannen om het volk van Guinee op dit kritieke moment te helpen, en wij zijn vastbesloten om het herstel van het burgerlijk, grondwettelijk en democratisch bestuur door middel van vrije en transparante verkiezingen te steunen. Wij moedigen alle partijen in Guinee aan af te zien van geweld en een vreedzame overgang naar democratie te bewerkstelligen.

Filip Kaczmarek, namens de PPE-Fractie. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw Malmström, de crisis in Guinee is naar mijn mening symptomatisch voor een breder probleem dat helaas in tal van Afrikaanse landen aan de orde is. Dat probleem is de zwakke positie van de democratische instellingen en de ontoereikende ontwikkeling en soms zelfs het ontbreken van mechanismen die kenmerkend zijn voor een volwassen

maatschappelijk middenveld. Voor Europa is dit van groot belang niet alleen omdat wij erg gehecht zijn aan onze waarden, maar ook om louter pragmatische redenen.

Wij debatteren vrij regelmatig over de doeltreffendheid van ontwikkelingssamenwerking. Dat is niet vreemd, aangezien de Europese Unie de grootste donor van ontwikkelingshulp is en wij er bijgevolg op moeten toezien dat deze hulp doeltreffend wordt gebruikt. Wij moeten echter aanvaarden dat op het vlak van deze doeltreffendheid geen vooruitgang kan worden geboekt wanneer de landen die ontwikkelingshulp ontvangen niet in staat zijn om minimale garanties te bieden voor de goede besteding van deze hulp. Het is nu eenmaal niet eenvoudig om zulke garanties tot stand te brengen zonder democratie en zonder een maatschappelijk middenveld.

De heer Camara heeft Frankrijk er gisteren van beschuldigd de Afrikanen te hebben vernederd door de banden met Guinee te verbreken. Dit is niet correct. Frankrijk heeft de Afrikanen niet vernederd. De heer Camara heeft zijn landgenoten en de Afrikanen zelf vernederd. Hij heeft ze vernederd omdat hij heeft ingestemd met moord en verkrachting. De reactie van Frankrijk en de Franse regering was gerechtvaardigd en gepast. Ons standpunt zou even vastberaden en onverbiddelijk moeten zijn.

Het is paradoxaal, maar de situatie is vrij eenvoudig. Wij kunnen niet anders dan reageren op de wrede gebeurtenissen die zich in Guinee hebben voorgedaan. Wij moeten eisen dat er een einde komt aan het gebruik van geweld. Net als mevrouw Malmström ben ik van mening dat de missie van de president van Burkina Faso een uitstekende zaak is. Ik wens hem hierbij veel succes. Laten we hopen dat hij in zijn opzet zal slagen. We zouden ook steun moeten verlenen aan de Afrikaanse Unie, die heeft aangekondigd dat ze van plan is sancties op te leggen indien het burgerbestuur niet wordt hersteld.

We weten dat Zweden grote inspanningen levert in het kader van het democratiseringsproces. We weten dat net dit aspect een absolute prioriteit is voor het voorzitterschap op het vlak van ontwikkelingsbeleid. We weten eveneens dat de Zweedse regering veel ervaring heeft op dit gebied en in het verleden al talrijke successen heeft geboekt. Ik hoop en geloof daarom dat de inspanningen van Zweden, ook in een zo moeilijk en extreem geval als Guinee, doeltreffend zullen zijn en vruchten zullen afwerpen.

Patrice Tirolen, *namens de S&D-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, de verontrustende ontwikkelingen in de politieke en veiligheidssituatie van Guinee vragen om een krachtige reactie van de Europese Unie. Zoals u weet, hebben soldaten van de Guinese regering op 28 september 2009 een vredesbetoging van de oppositiepartijen bloedig neergeslagen, waarbij 157 doden vielen en meer dan duizend mensen gewond raakten, onder meer als gevolg van de meest afschuwwekkende verkrachtingen en verminkingen. De Republiek Guinee is een land dat sinds zijn onafhankelijkheid in 1958 slechts twee dictatoriale regimes heeft gekend. Het wordt tijd dat er een einde komt aan deze helse spiraal.

De Europese Unie, haar lidstaten en haar instellingen hebben de staatsgreep van Moussa Dadis Camara op 28 december 2008 reeds veroordeeld. Overeenkomstig de procedure heeft de Raad vervolgens artikel 96 van de Overeenkomst van Cotonou toegepast om met de Guinese autoriteiten een stappenplan op te stellen dat de overgang naar een democratie in goede banen moet leiden. Deze lijst met maatregelen voorziet met name in de organisatie van vrije, transparante verkiezingen binnen de termijn van een jaar en in de verplichting dat de leden van de CNDD, met name Moussa Dadis Camara, niet aan deze verkiezingen zouden deelnemen.

Welnu, het besluit van kapitein Camara om de organisatie van de verkiezingen naar de lente van 2010 te verschuiven en zijn weigering om de kwestie van zijn kandidatuur voor de Guinese presidentsverkiezingen aan te roeren, waren een voorbode van de escalatie waar we nu mee te maken hebben. Zo had de betoging die op 28 september in een bloedbad eindigde juist als doel om van de junta te vragen dat zij de beloften nakomen. De reactie van de machthebbers in Conakry toont hun bedoelingen maar al te duidelijk aan: iedere vorm van oppositie moet in de kiem worden gesmoord zodat zij de touwtjes in handen kunnen houden.

Als reactie daarop heeft de internationale gemeenschap deze gewelddadigheden en het Guinese bewind veroordeeld. Geschokt door dit bloedvergieten heeft de Commissie visserij van ons Parlement kort geleden terecht geweigerd een positieve stem uit te brengen inzake de visserijovereenkomst tussen de Europese Unie en Guinee.

Daarom wil het Europees Parlement, in het licht van de meest recente gebeurtenissen, weten welke besluiten de Raad in deze situatie voornemens is te nemen. Is de Raad allereerst van plan aan te dringen op de vorming van een internationale onderzoekscommissie met betrekking tot de gebeurtenissen van 28 september? Van welke middelen is de Raad van plan gebruik te maken om ervoor te zorgen dat de CNDD zijn beloften nakomt, te weten de organisatie van vrije, transparante verkiezingen op een zo kort mogelijke termijn en zonder

deelname van president Moussa Dadis Camara of een ander lid van de CNDD? En welke maatregelen is de Raad, na bestudering van artikel 96 van de Overeenkomst van Cotonou, voornemens te nemen ten opzichte van de Guineese junta? Kortom welke concrete stappen zal de Raad nemen om de verschillende initiatieven te steunen die onder leiding van de ECOWAS, de AU en de internationale contactgroep voor Guinee zijn opgezet?

Niccolò Rinaldi, namens de ALDE-Fractie. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw Malmström, dames en heren, allereerst wil ik mijn deelneming betuigen met de slachtoffers van Conakry, zowel namens de ALDE-Fractie als namens de dertig Afrikaanse parlementariërs die deel uitmaken van het liberaal-democratisch netwerk binnen de ACS-vergadering en met wie wij vorige week een bijeenkomst hebben gehad om onder meer de situatie in Guinee te bespreken. Daar was onder anderen ook de voorzitter van de liberale partij van Guinee bij aanwezig, een partij die helaas rechtstreeks door het geweld getroffen is.

Dan nu wat betreft de maatregelen die genomen moeten worden. Met betrekking tot een aantal onderwerpen, die al ter sprake zijn gebracht door het Zweedse voorzitterschap, zouden wij het volgende willen vragen. Vóór alles moeten wij, samen met de partners van de Afrikaanse Unie, aandringen op de vrijlating van de gevangenen en van de politieke leiders die nog steeds vastzitten. In de tweede plaats moet worden aangedrongen op vrije en democratische verkiezingen, zonder de deelname van leden van de Nationale Raad voor Democratie en Ontwikkeling. In de derde plaats roep ik op tot het instellen van gerichte sancties, zonder dat daarbij al te omzichtig te werk wordt gegaan. Gezien de gruwelijkheden die begaan zijn, moeten we namelijk in ieder geval een zeer helder signaal afgeven. In de vierde plaats willen ook wij het probleem van de visserijovereenkomst aankaarten. Als ALDE-Fractie hebben wij in de Commissie visserij tegengestemd en er op die manier aan bijgedragen dat de meerderheid behaald werd die noodzakelijk was om, voor zover mogelijk, de overeenkomst tegen te houden. Dit is volgens ons een ander belangrijk besluit dat de Raad moet nemen.

In de vijfde plaats moeten er programma's worden opgezet voor steun aan slachtoffers, vooral aan vrouwen die het slachtoffer zijn geworden van verkrachting en die zonder meer specifieke, doelgerichte hulp nodig hebben. Ten slotte is er de kwestie van de rechtspraak: voor ons is het niet alleen van cruciaal belang dat er een internationale onderzoekscommissie wordt ingesteld, maar ook dat het Internationaal Strafhof volledig bij de rechtspleging wordt betrokken. Wij vinden dat als de slachtoffers van Conakry überhaupt zin kunnen hebben, deze erin bestaat dat opnieuw bekrachtigd wordt dat recht moet worden gedaan en dat mensen die dit soort misdaden begaan, in Afrika of waar dan ook, daar niet mee weg kunnen komen.

Eva Joly, namens de Verts/ALE-Fractie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de minister, waarde collega's, wij mogen niet zwijgen na de dramatische gebeurtenissen die zich afgelopen week in Guinee hebben afgespeeld. Het geweld dat werd gebruikt tegen de oppositie, en met name tegen vrouwen, is weerzinwekkend en onaanvaardbaar.

Ik wil hierbij mijn steun betuigen aan de slachtoffers en hun families, die grotendeels nog zitten te wachten op de vrijgave van de stoffelijke overschotten van hun dierbaren, aangezien de junta deze in beslag heeft genomen in een poging de sporen van een vreselijk bloedbad uit te wissen.

Afgezien van het optreden van vandaag waartoe de Raad en de Commissie het initiatief hebben genomen, wordt ons door de parlementaire actualiteit de gelegenheid geboden om op deze gewelddadigheden te reageren en een sterk signaal aan de Guineese regering af te geven door het verslag over de partnerschapsovereenkomst inzake visserij met Guinee, waarover wij tijdens de volgende vergaderperiode zullen stemmen, te verwerpen.

De Commissie ontwikkelingssamenwerking heeft in september van dit jaar al unaniem een negatief advies over deze visserijovereenkomst tussen de Europese Unie en Guinee uitgebracht en haar twijfels geuit over het gebruik van de door de Europese Unie toegekende middelen. Afgezien van het feit dat het niet toepasselijk leek om middelen toe te kennen in functie van de vangsten van Europese schepen zonder rekening te houden met de visbestanden en de gevolgen voor de lokale bevolking, doen de laatste ontwikkelingen ons vrezen dat deze middelen wel eens voor militaire doeleinden tegen de Guineese bevolking gebruikt zouden kunnen worden.

Waarde collega's, het Europees Parlement kan geen positief advies over de visserijovereenkomsten met Guinee uitbrengen als de wonden van de slachtoffers nog niet eens zijn geheeld. Het zou een slecht signaal zijn aan de Guineese regering; het zou een misstap zijn die ik niet op mijn geweten zou willen hebben.

Marie-Christine Vergiat, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, collega's, als nieuw parlamentslid ben ik, net als velen andere aanwezigen hier, getroffen door de ruime plaats die de mensenrechten krijgen in de toespraken in deze zaal en met name in die van onze Voorzitter, mijnheer Buzek. Ik schaar mij daar volledig achter, want het feit dat ik hier ben en lijsttrekker was voor de Europese verkiezingen in Frankrijk, is in de eerste plaats te danken aan mijn maatschappelijk engagement en aan vooral mijn inzet voor de mensenrechten.

In dat opzicht kunnen de gebeurtenissen in Guinee me niet onverschillig laten, want het zijn de voorvechters van de mensenrechten, en meer in het algemeen de vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld die op 28 september jongstleden zijn gearresteerd, verkracht als het om vrouwen ging, en afgeslacht. Zoals mevrouw de minister al aangaf zijn er die ene dag meer dan 150 mensen doodgeschoten en meer dan 1 250 mensen gewond geraakt. De repressie duurde de daaropvolgende dagen voort en is nog steeds gaande, terwijl die mensen – ook dat is reeds gezegd – mijnheer Camara enkel vreedzaam aan zijn eigen beloften wilden herinneren. Het lijdt, blijkens de binnenstromende getuigenissen, geen enkele twijfel dat we, in tegenstelling tot wat de kapitein beweert, de geweldplegers in het centrum van de macht moeten zoeken.

In Guinee zelf is de situatie verward, maar de maatschappelijke organisaties – die zich in de Nationale Raad van Guinese maatschappelijke organisaties hebben verenigd – vragen de internationale gemeenschap om hulp. De afgelopen maanden heeft deze Nationale Raad, op een voor deze Afrikaanse landen voorbeeldige wijze, een groot proces voor de Guinese bevolking op touw gezet uitgaande van de beloften van mijnheer Camara.

De berichten die wij uit Guinee krijgen, zijn alarmerend. Wij kunnen hier in het Europees Parlement geen genoeg nemen met alleen maar een debat. Dit debat vindt plaats op ons verzoek, op verzoek van de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links, maar we moeten een stap verder gaan. Wij vragen dat het neerslaan van de manifestatie uitdrukkelijk wordt veroordeeld.

U hebt het gehad over gerichte sancties, mevrouw de minister. Kunt u ons daar wat meer over vertellen? Als het gaat om het onmiddellijk stopzetten van de vervolgingen, de vrijlating van alle arrestanten en de vorming van een internationale onderzoekscommissie inzake deze gebeurtenissen, dan denk ik, mevrouw de minister, dat we op de goede weg zijn. Maar kunt u ons daar meer over vertellen?

U hebt ook gezegd dat alle hulp bevroren is, op de humanitaire hulp en de voedselhulp na. Dat lijkt ons het minste, maar hoe kunnen we daadwerkelijk bijdragen aan de overgang naar een democratie?

Wij willen, mijnheer de Voorzitter, dat er tijdens de volgende vergadering in Straatsburg een resolutie in stemming wordt gebracht, want het Europees Parlement mag geen genoeg nemen met debatteren, maar moet daadwerkelijk een beslissing nemen, zoals het dat ook in januari van dit jaar heeft gedaan. Ik zeg het nogmaals: er is haast geboden. De organisaties ter plaatse waarschuwen ons voor de risico's van etnische conflicten. Laten we niet op een nieuw Rwanda wachten alvorens te reageren. In Afrika moet net zo hard voor de mensenrechten worden gestreden als elders in de wereld.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, mevrouw Malmström heeft de situatie in Guinee uitstekend geschetst. Sinds enkele weken is Guinee het toneel van gewelddadige conflicten, waarbij vrije burgers die de straat op gingen om hun politieke opvattingen kenbaar te maken, met ongehoord geweld zijn bejegend. De regering van Guinee vervolgt en onderdrukt iedereen die andere politieke opvattingen heeft dan zijzelf, en berooft het volk op die manier van iedere vorm van vrijheid, die zoals wij heel goed weten een onschendbaar recht is van ieder mens.

De zoveelste massamoord is aan de gang en als wij niet onmiddellijk concrete, urgente maatregelen nemen, dreigt die om te slaan in genocide. De Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU, waarvan ik ondervoorzitter ben, heeft vorige week besloten een resolutie aan te nemen waarin het gebruik van geweld door de Guinese autoriteiten wordt veroordeeld en wordt geëist dat de lokale overheid onmiddellijk de rechtsstaat eerbiedigt en de grondrechten beschermt.

Nadat er tijdens de gevechten op straat 157 mensen waren omgekomen en Moussa Dadis Camara geprobeerd had dat feit te verhullen, hebben de oppositieleiden zich, in de hoop op hulp en meer bescherming, tot de internationale gemeenschap gewend. Maar op 5 oktober verklaarde Camara tegen de aanwezigheid van een buitenlandse vredesmacht in Guinee te zijn, waarbij hij iedere buitenlandse inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van de hand wees.

Ik ben dan ook van mening dat de woorden van veroordeling kracht moet worden bijgezet met concrete en onmiddellijke maatregelen, zoals mijn collega de heer Rinaldi zojuist ook al gezegd heeft. Als wij

geconfronteerd worden met geweldplegingen en de ontkenning van het recht op leven – waarvoor vrouwen en kinderen wederom de prijs betalen – kunnen wij niet anders dan ingrijpen en eisen dat de rechtsstaat wordt hersteld. Ik richt mij daarom tot u, mijn collega's, en tot alle vertegenwoordigers van de instellingen, en hoop dat wij unaniem – en ik herhaal nadrukkelijk: unaniem – zullen besluiten onmiddellijk maatregelen te nemen die de Guineese burgers in staat zullen stellen fundamentele en onvervreembare waarden, zoals democratie en vrijheid, in hun land te herstellen. Vanzelfsprekend betuig ook ik mijn persoonlijke betrokkenheid bij alle families die door deze tragische gebeurtenissen getroffen zijn.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw Malmström, dames en heren, ik ben lid van de Commissie visserij en heb Guinee in december vorig jaar zelf bezocht. Ik heb deze kwestie dus op de voet gevolgd.

Eerst en vooral vind ik het opmerkelijk dat de Europese Unie haar visserijovereenkomst met Guinee handhaaft, aangezien de overeenkomst twee weken voor de staatsgreep met het vorige regime werd gesloten. We houden dus feitelijk vast aan een overeenkomst die we hebben gesloten met een rechtmatig regime, dat nu echter is vervangen door een militaire dictatuur. We houden daar nu al dit hele jaar aan vast.

De minister van Buitenlandse Zaken van de VS, mevrouw Clinton, riep Moussa Dadis Camara en zijn regime gisteren openlijk op om af te treden. Ik kan niet anders dan instemmen met die minimumeis, en wil er verder op wijzen dat het voor het Europees Parlement een schande zou zijn als het over twee weken voor een visserijovereenkomst met Guinee zou stemmen. Daarmee zouden we dat regime eind november voorzien van meer dan een miljoen euro. De visserijovereenkomst slaat op tonijnvisserij voor 25 Europese schepen. Ik ben van mening dat het volkomen vanzelfsprekend is dat die schepen naar andere viswateren moeten zoeken. De EU kan namelijk geen zaken doen met dictaturen die hun eigen bevolking op klaarlichte dag afslachten.

Het argument dat het geld van de visserijovereenkomst het volk ten goede zou komen – zoals de Commissie in de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Commissie visserij beweerde – snijdt helemaal geen hout. Dat blijkt uit de evaluatie van de Commissie met betrekking tot de vorige overeenkomst. We hebben geen idee waar het geld van die visserijovereenkomsten terecht komt, en toen ging het nog om het vorige regime. Dat het huidige regime het geld op een betere manier zou besteden, acht ik weinig geloofwaardig.

Ik vraag me daarom af wat de Raad van plan is te doen in verband met de visserijovereenkomst. Is de EU van plan om zich bij de VS aan te sluiten en te eisen dat het regime aftreedt?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ik wil graag naar voren brengen dat ook voor mij de gewelddadigheden in Guinee absoluut veroordeeld moeten worden. Ik zie dat de Franse minister van Buitenlandse Zaken twee uur geleden heeft verklaard dat Dadis Camara kennelijk betrokken was bij de beslissing tot de slachting, hetgeen zeer ernstig is.

Het is duidelijk dat, afgezien van de verschrikkelijke gewelddaden, de oorzaak van de spanningen ligt in het feit dat Dadis Camara Guinee leider wil blijven en zich niet wil houden aan de belofte om in geen enkel opzicht deel te nemen aan het politieke leven. Ik denk dat er in dit opzicht zeer duidelijke internationale druk moet zijn. Overigens verwelkom ik het feit dat de president van Burkina Faso, Blaise Compaoré, die ruime ervaring in onderhandelingen heeft en in het bemiddelen in Afrikaanse conflicten, het mandaat heeft gekregen om in dit geval te bemiddelen, en ik denk dat hij door onze diplomatieke inspanningen gesteund moet worden.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik moet mevrouw Joly corrigeren: de Commissie visserij heeft deze voorgestelde partnerschapsovereenkomst met Guinee namelijk niet unaniem verworpen, maar met slechts één stem verschil. Verbazingwekkend genoeg heeft de PPE-Fractie unaniem voor deze overeenkomst gestemd. Deze overeenkomst biedt het Guineese regime enkele honderdduizenden euro's zodat wij daar tonijn vandaan kunnen halen. Zoals zo vaak het geval is met dergelijke overeenkomsten, gaat het in het beste geval om een armzalige deal, die echter in de huidige omstandigheden volstrekt onaanvaardbaar is.

De minister heeft gezegd dat er mogelijk sancties komen tegen Guinee. Zal zij dit nu toevoegen aan haar lijst en ons plechtig beloven dat zij alles in het werk zal stellen om deze partnerschapsovereenkomst op te schorten?

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, als mensenrechtenadvocaat met bijna een kwart eeuw ervaring zowel op internationaal vlak als thuis in Hongarije, grijp ik iedere gelegenheid aan om te onderstrepen

hoe noodzakelijk het is dat de Europese Unie de mensenrechten verdedigt, bij voorkeur in de hele wereld. Daarbij is wel bijzonder belangrijk dat zij dit op een geloofwaardige manier doet, en daarvoor is het nodig dat wij de mensenrechten ook binnen onze eigen grenzen, binnen het EU-systeem, verdedigen.

Zoals ik in de afgelopen drie maanden meermaals heb gezegd, maakte mevrouw Kinga Göncz, lid van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, deel uit van een regering die in Hongarije bekendstaat als de 'schietgrage' regering, die op 23 oktober 2006 het vuur liet openen op mensen in de straten van Boedapest. Sindsdien is er in Hongarije sprake van een mensenrechtencrisis en deze Europese Unie doet er niets aan. We hebben een ondervoorzitter van de Commissie burgerlijke vrijheden die toentertijd deel uitmaakte van de bewuste regering. Zolang wij ons niet echt verdiepen in deze kwestie zal niemand ook maar enig optreden van ons op het gebied van de mensenrechten als geloofwaardig beschouwen.

Cecilia Malmström, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik dank nogmaals het Europees Parlement voor het feit dat het dit onderwerp op de agenda heeft geplaatst. Het is een bijzonder serieuze kwestie en zoals u hopelijk hebt kunnen opmaken uit mijn inleiding, delen wij uw bezorgdheid over de verschrikkelijke schending van de mensenrechten die heeft plaatsgevonden in Conakry. Er is bezorgdheid en ongerustheid over het feit dat er nog steeds mensen worden vastgehouden en wij hebben verzocht om een uitputtend onderzoek naar de gebeurtenissen en om de vrijlating van de gevangenen.

Ik vind dat de Europese Unie bijzonder duidelijk is geweest. De gebeurtenissen zijn veroordeeld door de heer Solana, de heer De Gucht en het voorzitterschap, en nu, als ik het wel heb, ook in een verklaring van de ACS-groep in het Europees Parlement. Het is een hele goede zaak dat de Europese Unie deze verschrikkelijke gebeurtenissen unaniem, concreet en kort maar krachtig veroordeelt. Wij werken in dezen bovendien nauw samen met andere partijen zodat de internationale gemeenschap op een uiterst samenhangende wijze haar afkeuring kan uitspreken en kan handelen. Alleen zo kunnen we echt druk uitoefenen.

Er is de Internationale Contactgroep. Verder is het heel goed dat binnen deze Contactgroep de president van Burkina Faso is aangewezen als bemiddelaar. Mevrouw Lövin, in antwoord op uw vraag wil ik zeggen dat wij samen met de Contactgroep, waarvan de EU en de VS deel uitmaken, en met de hele internationale gemeenschap hebben aangedrongen op het aftreden van kapitein Camara.

Wij zijn daarnaast bereid andere vragen te beantwoorden en te praten over sancties. Wij denken dat dit meer effect zal hebben als we dit samen met de internationale gemeenschap doen. Er zijn verschillende opties om in dezen onder andere individuen aan te pakken. Over de vraag hoe we die sancties kunnen coördineren om ze zo effectief mogelijk te maken, moeten we de komende dagen verder van gedachten wisselen met de internationale partners, waaronder de Afrikaanse Unie, de Contactgroep en de VS.

Zoals ik al zei, hebben wij ook het overleg geopend uit hoofde van artikel 96 van de Overeenkomst van Cotonou en hebben we alle EU-ontwikkelingshulp bevroren, met uitzondering van de humanitaire hulp en de steun voor het democratische overgangsproces.

Wat de visserij betreft – de vraag of deze hier al dan niet in kan worden meegenomen – is uw boodschap duidelijk. Ik kan u slechts aanmoedigen de gedachtewisselingen met de Commissie voort te zetten aangezien de Commissie verantwoordelijk is voor het visserijbeleid van de EU. Wij spreken er ook over met de Commissie en ik betreur het dat de Commissie hier nu niet is vertegenwoordigd. U kunt er echter op rekenen dat wij samen met de internationale gemeenschap druk zullen blijven uitoefenen en zullen blijven aandringen op een diepgaand onderzoek en vrije en eerlijke verkiezingen, die er hopelijk ooit zullen komen in Guinee. Ik dank u en alle Parlementsleden voor dit debat.

De Voorzitter. – Hartelijk bedankt, mevrouw Malmström. U bent zo geduldig de hele middag en een deel van de avond hier aanwezig geweest. Daaruit blijkt wel dat u tot voor kort zelf nog lid was van dit Parlement en dat u het in deze omgeving erg naar uw zin hebt!

Het debat is gesloten.

18. Opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Wij verwelkomen de ondertekening van de overeenkomst betreffende het Nabucco-project die op 13 juli in Ankara plaatsvond. Gas is echter niet de enige energiebron voor de Europese

Unie. Wij moeten dezelfde benadering hanteren bij de aanvoer van ruwe olie naar Europa door een zuidelijke corridor te bevorderen.

Er ligt een project op tafel van mogelijk hetzelfde strategische belang als Nabucco. Het gaat om de pan-Europese oliepijplijn Constanța - Triëst. Deze pijplijn zal ruwe olie transporteren van de Kaspische Zee via de Georgische terminal bij Supsa en dan verder via de haven van Constanța per pijplijn tot aan Triëst.

De energiezekerheid van onze landen en burgers kan alleen worden gewaarborgd met diversificatie van de bevoorradingsbronnen en toevoerwegen voor olie en gas. Vanuit deze gedachte is Roemenië gestart met het ontwikkelen van een haventerminal bij Constanța, die vloeibaar aardgas kan verwerken en distribueren naar de Europese consument.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik maak gebruik van deze spreekbeurt van één minuut om de aandacht te vestigen op de positieve gevolgen – zoals iedereen in deze zaal weet – van de positieve stem die de Ieren hebben uitgebracht over het Grondwettelijk Verdrag. Daardoor krijgen we met name in een commissie als de Landbouwcommissie, maar ook in het Parlement, in de plenaire vergadering, medebeslissingsbevoegdheid. Het Parlement zal dus op gelijke voet met de Raad staan, wat in democratische termen uiteraard een enorme vooruitgang betekent.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om erop te wijzen dat nu onze Ierse vrienden vandaag massaal 'ja' hebben gezegd tegen het Grondwettelijk Verdrag en de Poolse president – zoals uit de woorden van de Voorzitter van ons Parlement zojuist bleek – zich eveneens opmaakt om het Verdrag te ondertekenen, nu alleen nog de handtekening van de Tsjechische president ontbreekt. Ik wil alle collega's van de verschillende fracties dan ook oproepen om, in het kader van onze respectievelijke bevoegdheden, te proberen om aan hun Tsjechische collega's het idee over te brengen dat dit Verdrag echt moet worden ondertekend, zeker nu het Tsjechische parlement er al mee heeft ingestemd. De president hoeft het document alleen nog maar te ondertekenen waarmee hij niet alleen recht doet aan de democratie in zijn eigen land, maar ook onze democratie in Europa weer een stapje verder helpt.

Luigi de Magistris (ALDE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik wil het hebben over de tragedie in Messina, die tientallen dodelijke slachtoffers heeft geëist – de Voorzitter van het Europees Parlement heeft hier vandaag ook al naar verwezen. Opnieuw is bekendgemaakt dat zich in Italië een tragedie heeft voltrokken: de Italiaanse premier heeft zelfs bevestigd dat deze tragedie was te verwachten. Deze tragedie was te verwachten, maar er is niets gedaan om haar te voorkomen. Er is niets gedaan, omdat in dat gebied het beton regeert, de betonmaffia, de maffia van de bossen en de bosbranden

Dit Parlement moet zich echter vooral bezighouden met de vraag hoe ervoor gezorgd kan worden dat zowel publieke middelen als EU-bijdragen worden geïnvesteerd in een andere ruimtelijke ordening, en dat aldus op een correcte manier wordt gebouwd en de ernstige milieuschade wordt hersteld. Deze publieke middelen belanden maar al te vaak in de zakken van criminele clubs, corrupte politici en de maffia.

In deze zittingsperiode moet dus vooral aandacht worden besteed aan de vraag wat er gebeurt met de publieke middelen die zouden moeten worden gebruikt om de natuur te herstellen, de natuurlijke hulpbronnen te beschermen, een milieuvriendelijke economische ontwikkeling tot stand te brengen en werkgelegenheid te scheppen. Vreselijke tragedies zoals die in Messina mogen zich niet meer voordoen.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik zou van de gelegenheid gebruik willen maken om een lans te breken voor de Poolse minderheid in Litouwen die de laatste tijd geregeld wordt gediscrimineerd. Er is in dit geval sprake van een pijnlijke paradox, aangezien de Polen in Litouwen, die in bepaalde regio's zelfs de meerderheid van de burgers vormen, het voor de toetreding van dit land tot de Europese Unie beter hadden dan vandaag, nu Litouwen lid is van de Europese Unie.

Het lokale bestuur van de regio Salcininkai heeft tot 14 oktober de tijd om alle Poolse straatnaamborden te verwijderen, hetgeen in strijd is met de Europese normen en het Europees Handvest inzake lokale autonomie. In maart 2008 is uit hoofde van de Litouwse wetgeving de handelingsvrijheid van het Poolse onderwijsstelsel beperkt. In anderhalf jaar tijd hebben vier scholen met in totaal 45 klassen hun deuren moeten sluiten. Nog eens 170 klassen worden met sluiting bedreigd. Poolse familienamen worden onder druk gewijzigd, zodat ze eruitzien als Litouwse namen. Tot slot hebben veel Polen nog steeds niet de bezittingen teruggekregen die na 1939 of na 1944 door de communisten en de Sovjet-Unie in beslag zijn genomen.

Ik roep het Europees Parlement op om de Polen in Litouwen te verdedigen overeenkomstig de Europese normen inzake mensenrechten en rechten van minderheden.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, er wordt optimistisch verklaard dat het einde van de crisis in zicht is. Helaas worden deze verklaringen dag na dag tegengesproken door de realiteit. De situatie in het noorden van Portugal is daarvan een sprekend voorbeeld. In de streek van Braga alleen al hebben de laatste weken minstens tien bedrijven hun deuren gesloten en hebben meer dan driehonderd werknemers hun baan verloren. Nog vele andere bedrijven lopen het risico failliet te gaan.

Voorals de situatie in de textiel- en kledingsector is bijzonder ernstig. Het is een van de sectoren van de Europese Unie die het ergst getroffen worden door de toenemende liberalisering van de wereldhandel. Deze dramatische situatie vergt andere oplossingen dan de politieke richtsnoeren die aan de crisis ten grondslag liggen.

Er moeten dringend vrijwaringsmaatregelen worden toegepast, met name in door de lidstaten vast te stellen sectoren, teneinde de werkgelegenheid en de activiteit van de getroffen ondernemingen in stand te houden en te bevorderen. Bovendien moet voortgang worden gemaakt met de ontwikkeling van een communautair programma ter ondersteuning van de textielsector, waarover dit Parlement overigens reeds een resolutie heeft aangenomen. Daarbij moeten passende middelen worden uitgetrokken voor minder begunstigde regio's die van deze sector afhankelijk zijn.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil uw aandacht vestigen op de slinkse en ondemocratische manier waarop de gloeilamp in de hele Europese Unie in de ban is gedaan. De uitvoeringsmaatregelen vielen uit hoofde van de oorspronkelijke richtlijn onder de bevoegdheid van de Europese Commissie, hetgeen er in feite op neerkwam dat de regelgeving kon worden aangenomen zonder toestemming van deze farce van een Vergadering of van mijn echte parlement in Westminster. De ban was een een-tweetje van de politieke elite en in een vloek en een zucht ingevoerd.

De burgers zijn overgeslagen, maar daar is de Europese Unie dan ook heel goed in. Kijkt u maar naar hetgeen er is gebeurd met het Verdrag van Lissabon. Dit mocht gebeuren, helaas met de collusie van de Britse Conservatieve partij, de Jekyll en Hyde van de Britse politiek wanneer het gaat om de Europese kwestie. Deze partij zegt in Groot-Brittannië het ene en doet vervolgens hier in de commissie volstrekt het tegenovergestelde.

Aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog, tot slot, vreesde de Britse minister van Buitenlandse Zaken, Sir Edward Grey, dat in heel Europa de lichten zouden uitgaan. Hoera voor de Europese Unie, want door haar obsessie met de onwetenschappelijke cultus van kunstmatige klimaatverandering doet zij de onzalige voorspelling van Sir Edward uitkomen.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, er is vandaag veel gezegd over het Verdrag van Lissabon, over hoe het de solidariteit tussen Europeanen versterkt. Namens het Hongaarse volk vraag ik nu om uw solidariteit omdat - volgens betrouwbare informatie van mensenrechtengevoelige hooggeplaatste leden van de Hongaarse politie - deze politie op de derde verjaardag van Bloedige Maandag (23 oktober 2006) gedurende onze betogingen of herdenkingen opnieuw massaal geweld zal gebruiken tegen het Hongaarse volk.

Ik roep de Parlementsleden op ons te hulp te snellen en verzoek hen die dag naar Boedapest te komen als waarnemers van de mensenrechten. Ik hoop dat uw achterban u hetzelfde zal vragen. Doet u alstublieft op het internet onderzoek naar de schendingen van de mensenrechten en het massale politiegeweld in Hongarije en zorgt u ervoor dat deze zich nooit meer kunnen herhalen. Komt u alstublieft om hiermee de vandaag zo vaak genoemde solidariteit in praktijk te brengen.

György Schöpflin (PPE). – (HU) Ik wil even stilstaan bij de Slowaakse taalwet, die sinds haar aanneming grote ongerustheid heeft veroorzaakt. De afgelopen weken hebben we kunnen zien dat de zorgen terecht waren, want ook al zijn de in de wet voorgeschreven boetes tot nu toe niet opgelegd, overheidsmedewerkers hebben te horen gekregen dat ze uitsluitend Slowaaks mogen spreken. Dat wil dus zeggen dat Hongaarsstalige postbodes, brandweerlieden en politieagenten hun moedertaal in diensttijd niet mogen gebruiken.

Dus als ik in Slowakije in het Hongaars een agent aanspreek, is hij verplicht in het Slowaaks te antwoorden, ook al is Hongaars zijn moedertaal en ongeacht het feit dat ik zijn antwoord niet begrijp. Overigens is de situatie hetzelfde als ik Engels probeer te spreken. Ik beveel de Slowaakse toerisme-industrie de volgende slogan aan: buitenlandse toerist, we heten u van harte welkom in Slowakije, maar leert u eerst Slowaaks voordat u ons land binnenkomt. Leve Absurdistan!

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ik had meer van dit soort aanvallen op Slowakije verwacht. De ingevoerde één minuut-sprekbeurten zijn immers een ideale gelegenheid vormt voor collega's uit Hongarije of collega's van Hongaarse nationaliteit om Slowakije aan te vallen.

Ik moet zeggen dat dit me enorme zorgen baart, omdat ik van het Europees Parlement nu juist verwacht dat het de problemen van de Europese Unie ook daadwerkelijk oplost. We hebben meerdere malen als vrienden de hand gereikt aan collega's van het Parlement uit Fidesz en aan andere fracties tijdens plenaire vergaderingen hier in het Europees Parlement en aangeboden om over onopgeloste zaken of problemen te praten. Dit hebben we ook in het geval van de taalwet gedaan en ik moet zeggen dat ik erg teleurgesteld ben, mijnheer de Voorzitter, dat niemand van onze collega's-afgevaardigden uit Hongarije of van Hongaarse afkomst op ons voorstel is ingegaan. Mijn collega's van de SMK (een partij uit Slowakije) liepen liever zelfs uit zo'n vergadering weg wanneer we dit onderwerp aansneden.

Ik heb ook de website van het parlement van Slowakije bezocht, waar men de gehele wet kan nalezen, en deze wet vormt op geen enkele wijze een bedreiging voor het recht van minderheden om in hun eigen taal te spreken.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Spaanse regering heeft besloten dat de hogesnelheidslijn Barcelona-Perpignan precies onder de Sagrada Familia-kathedraal door zou moeten lopen, hetgeen een risico vormt voor dit monument dat in 1984 op de werelderfgoedlijst van de Unesco is geplaatst en vorig jaar door drie miljoen toeristen is bezocht. De aanleg van een nieuwe tunnel zo dicht bij de fundering van de Sagrada Familia kan deze kathedraal onherstelbaar beschadigen.

De Spaanse regering zegt dat er geen probleem is, maar dit jaar heeft zich een groot aantal incidenten voorgedaan met de machines die in Barcelona onder vergelijkbare geologische omstandigheden tunnels boren voor de aanleg van een nieuwe metrolijn. Een tunnelboor was enkele maanden geblokkeerd vlakbij de rivier de Llobregat zonder dat iemand een oplossing had voor deze situatie. Ik stel de Europese instellingen op de hoogte van het risico dat de Sagrada Familia instort. Om dit Europese meesterwerk van algemeen belang te beschermen, verzoek ik u deze kwestie te onderzoeken, de werkzaamheden van de Spaanse regering stil te leggen en de route van de tunnel te veranderen.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zou u graag willen wijzen op het problematische feit dat de Autonome Machinistenvakbond Europa (ALE) maar niet wordt toegelaten tot de sociale dialoog voor de spoorwegsector. Deze organisatie verenigt reeds sinds 2005 meer dan 100 000 leden binnen zestien aangesloten Europese vakorganisaties en pleit voor erkenning als volwaardig sociaal partner in de sociale dialoog voor de spoorwegsector. Ondanks langdurige onderhandelingen met de Europese Federatie van Vervoerswerknemers (ETF) – op dit moment de enige vertegenwoordigster van werknemersbelangen in dit comité – is men er niet in geslaagd om tot een dusdanig compromis te komen dat ALE zich rechtstreeks hard maken kan voor de belangen van zijn leden. Ik acht dit een buitengewoon ongelukkige gang van zaken. De sociale dialoog zoals die is goedgekeurd door het Europees Parlement zou naar mijn mening ruimte moeten bieden voor pluralisme. Een organisatie mag dan wel 80 procent van de werknemers in de Europese spoorwegsector vertegenwoordigen, maar dat geeft haar nog geen enkel recht op een monopoliepositie. Ik zou alle betrokken partijen, waaronder de Europese Commissie, dan ook willen oproepen de weg vrij te maken voor verdere onderhandelingen.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, met de richtlijnen van de Europese Unie en de wetgeving van de lidstaten inzake de achturige werkdag en met de reactionaire herstructureringen in het algemeen, worden middeleeuwse arbeidsomstandigheden gecreëerd die de werknemers in woede doen ontsteken en de straat op doen gaan. De Europese Commissie is dagelijks geconfronteerd met een golf van demonstraties van boze landbouwers en verontwaardigde werknemers.

Een typisch voorbeeld: cabinepersoneel en piloten in de luchtvaart, wier arbeidstijden zijn geregeld met Verordening (EG) nr. 1899/2006, werken langer dan 14 uur per dag, waardoor – zoals is bewezen met talrijke wetenschappelijke studies – het leven van deze werknemers en van de passagiers in gevaar wordt gebracht.

De Europese Unie weigert de wetenschappelijke studies in acht te nemen, omdat ze luistert naar de bevelen van de monopolistische ondernemingen, die niet van plan zijn ook maar één euro van hun winst op te offeren voor de gezondheid van werknemers en de veiligheid van vliegtuigen.

We willen dat de arbeidstijden van piloten en cabinepersoneel worden verkort en dat wordt voldaan aan de legitieme eisen van de werknemers. Bovendien is de Europese Commissie een verbintenis aangegaan, zowel tegenover het Europees Parlement als tegenover de werknemers.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, het gehele ratificatieproces van het Hervormingsverdrag van Lissabon was rampzalig voor de democratie, evenals voor de Europese Unie. Staat

u mij als nieuwe, jonge afgevaardigde toe te zeggen dat we voor alle burgers in de Europese Unie de historische kans hadden om via referendums het zeer elitaire tekentafelproject van Europese Unie te doen samensmelten met de mensen in Europa. U had de kans om het emotionele wrak van de Europese Unie nieuw leven in te blazen door het houden van referendums. U hebt deze kans echter niet aangegrepen. Integendeel, u zei klip en klaar 'nee' tegen meer rechtstreekse democratie, nee tegen burgerparticipatie.

Daarop kan ik alleen maar zeggen dat voor mij democratie iets anders is. Want democratie vereist scheiding der machten, een duidelijke grens tussen oppositie en regering. Daar staan wij voor, daar komen wij voor op.

László Tórkés (PPE). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen zijn de beweringen van mevrouw Beňová onjuist. Inmiddels zitten vijf Hongaarse jongemannen al vijf jaar in Servië in de gevangenis, als gevolg van een vechtpartij in een kroeg in Temerin in Noord-Servië. Ze hebben gevangenisstraffen opgelegd gekregen die varieerden van tien tot vijftien jaar. Ze zijn veroordeeld tot in totaal 61 jaar gevangenisstraf, waarbij hun geval werd gebruikt voor nationalistische verkiezingspropaganda. Zulke zware straffen zijn zelfs voor de oorlogsmisdaden in de Balkanoorlog aan niemand opgelegd. In dezelfde periode zijn ongeveer driehonderd Hongaren in elkaar geslagen in Servië zonder gerechtelijke gevolgen. De verhouding is dus 300 op 1.

In januari 2005 heeft het Europees Parlement een fact-finding-delegatie naar Servië gezonden. De behandeling van het verslag over het onderzoek naar de wrede toetakeling van de Hongaren laat in de Subcommissie mensenrechten sindsdien op zich wachten. Ik wil het Parlement en Voorzitter Jerzy Buzek vragen de jongens uit Temerin vrij te laten uit de gevangenis. De EU moet Servië als voorwaarde voor toetreding opleggen dat de rechtspraak vrij van discriminatie is en dat in plaats van tendentieuze, intimiderende vonnissen de echte schuldigen, de Servische oorlogsmisdadigers, worden gepakt.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, mijn land, Litouwen, lijkt in veel opzichten op Ierland en de ja-stem van zijn bevolking voor het Verdrag van Lissabon heeft duidelijk aangetoond dat al onze burgers een sterker en effectiever Europa wensen. Het heeft aangetoond dat wij in tijden van crisis het niet in ons eentje aankunnen en evenmin ons volk voorspoed kunnen garanderen.

De Gemeenschap moet meer dan ooit met één stem spreken en de basis hiervoor is solidariteit tussen de lidstaten. Europa beleeft moeilijke tijden en de in het Verdrag van Lissabon voorgestelde hervormingen zullen een impuls geven aan de totstandbrenging van een effectievere institutionele structuur, waardoor het ongetwijfeld op veel gebieden een coherenter beleid zal kunnen voeren. Het is echt een grote prestatie, zowel voor Europa als voor eenieder van ons.

Ik feliciteer nogmaals het Ierse volk met zijn vastberadenheid om een betere en bloeiender Unie tot stand te brengen.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, het zal niemand zijn ontgaan dat afgelopen maandag melkproducenten uit alle uithoeken van Europa opnieuw actie hebben gevoerd in Brussel om luidruchtig uiting te geven aan hun wanhoop en ontreddering over de ineenstorting van de melkprijzen, waardoor het onmogelijk voor hen is geworden om aan het werk te blijven. Het is zelfs zo dat hun toekomst in het geding is.

De roep om een nieuwe vorm van regulering wordt nu ondersteund door een grote meerderheid van de lidstaten, de G20-melk genoemd. Ik denk dat het nu noodzakelijker is dan ooit om een besluit te nemen en dat dit besluit zeker genomen moet worden tijdens de volgende – dit keer formele – Landbouwwraad, die op 19 oktober in Luxemburg zal plaatsvinden. Een dermate grote crisis kan niet eventjes naar een commissie ter bestudering worden doorgeschoven, zoals men twee dagen geleden heeft gedaan.

Heel snel twee vragen voor Voorzitter Buzek, die u, naar ik hoop, zult doorgeven. Ik heb gehoord dat hij vanochtend een ontmoeting heeft gehad met Cecilia Malmström, de Zweedse minister van Europese Zaken, en ik zou graag willen weten of zij hem heeft kunnen bevestigen dat het voorzitterschap zich inzet voor het vinden van een oplossing voor deze crisis, overeenkomstig de resolutie die wij tijdens de laatste vergaderperiode in Straatsburg hebben aangenomen.

Tot slot nog een opmerking over de groep op hoog niveau, de reflectiegroep, die ook eergisteren in het leven is geroepen. Wij weten dat ons Parlement, zodra het Verdrag van Lissabon in werking treedt en zelfs daarvoor, medebeslisser en medewetgever wordt. Ik denk dat het met het oog op die ontwikkeling logisch zou zijn om ons ook bij de werkzaamheden van die groep op hoog niveau te betrekken.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) In augustus is de 35-jarige Litouwse onderdaan, Marijus Ivanilovas, en tevens directeur van de drukkerij van het dagblad “Respublika”, dus iemand met een vaste baan en inkomen, in Wit-Rusland, niet ver van Minsk, gevangen genomen. Hij zit al twee maanden vast in een gevangenis in de Wit-Russische stad Zhodin, zonder proces of bewijs van zijn schuld. Een paar dagen geleden is de gevangenisstraf van de heer Ivanilovas verlengd, aangezien het de autoriteiten van het regime in twee maanden tijd niet is gelukt om enig bewijs van zijn schuld te vinden. Het verdient tevens aandacht dat de heer Ivanilovas als sinds zijn kindertijd lijdt aan astma bronchiale. Volgens zijn ouders zit hij vast in een cel met 26 medegevangenen met slechts zes bedden, en wordt er in de cel continu gerookt. Marijus heeft astma-aanvallen, maar mag zijn medicijnen niet innemen. Hij mag ook geen bezoek ontvangen van familie of zelfs niet van de Litouwse consul. Mijnheer de Voorzitter, dit alles speelt in een buurland. Zo wordt een burger van een EU-lidstaat, van Litouwen, behandeld! Ik verzoek u om de maatregelen te nemen die u overeenkomstig uw bevoegdheden kunt nemen, en ervoor te zorgen dat Marijus Ivanilovas onmiddellijk wordt vrijgelaten, aangezien er geen bewijs is van zijn schuld en de aanklacht ongegrond is. De heer Ivanilovas moet terug kunnen keren naar Litouwen. Hij heeft dringend medische hulp nodig.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) In december vorig jaar is de Europese Unie een historische verplichting aangegaan met betrekking tot de reductie van de koolstofemissies, en heeft daarmee zijn voortrekkersrol in het bestrijden van klimaatveranderingen bevestigd.

Wij kunnen trots zijn op de rol die het Europees Parlement heeft gespeeld door wetgeving aan te nemen die niet slechts een reductie van het vervuilingsniveau inhoudt, maar eveneens concrete maatregelen bevat om deze verplichtingen na te kunnen komen, zodat de opwarming van de aarde uiteindelijk kan worden gestabiliseerd.

Bij de onderhandelingen in Kopenhagen in december moeten wij ferme toezeggingen verkrijgen voor het terugdringen van de emissies en derde-wereldlanden financiële steun toekennen om de gevolgen van klimaatverandering op te vangen en zich daaraan aan te passen. Er zal echter in de Verenigde Staten geen wetgeving inzake klimaatveranderingen kunnen worden aangenomen vóór de conferentie in Kopenhagen. De regering-Obama zal wel zijn best doen om actief deel te nemen aan de onderhandelingen maar zij heeft daarvoor geen helder mandaat.

Het gemeenschappelijk standpunt van de Europese Unie moet niet worden weggegeven. Het is cruciaal dat wij met een stem spreken en dat we de anderen ertoe aanmoedigen om ons in het proces van het terugdringen van de emissies te volgen.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) De Hongaarse afgevaardigden misleiden de Europese publieke opinie met veel onwaarheden. Ze beweren bijvoorbeeld dat burgers een boete kunnen krijgen wanneer ze een minderheidstaal spreken, dat artsen met een Hongaarse nationaliteit alleen in de officiële Slowaakse taal mogen werken of dat religieuze diensten alleen in de officiële taal mogen worden uitgevoerd.

Vandaag hebben we Hongaarse Parlementsleden onzin horen uitkramen over politieagenten die toeristen niet in het Hongaars of het Engels zouden mogen antwoorden. Dit is allemaal niet waar. Integendeel zelfs, de gewijzigde wet biedt meer mogelijkheden om etnische minderheidstalen te gebruiken dan voorheen. Het amendement bemoeit zich niet met de persoonlijke communicatie tussen burgers en maakt het niet mogelijk om boetes op te leggen aan personen. De Europese autoriteiten op het gebied van minderheden – hoge commissaris Knut Vollebæk van de OVSE en EU-commissaris Leonard Orban – hebben bevestigd dat de gewijzigde wet voldoet aan de internationale normen. Naar mijn mening maakt de Hongaarse gemeenschap misbruik van de situatie in een poging om het groeiende extremisme en de moorden op de Roma in Hongarije te verdoezelen.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, tot mijn spijt moet ik u meedelen dat in Polen de rechten worden geschonden van mensen die de katholieke kerk verlaten. Tegen hun wil in worden de persoonlijke gegevens van de apostaten niet uit de archieven van de parochie geschrapt, maar verder gebruikt. Dit zijn de instructies met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens in het kader van de activiteit van de katholieke kerk in Polen. De instructies waarnaar ik verwijs, zijn niet gebaseerd op de geldende wetgeving inzake de bescherming van de persoonsgegevens, maar – u hoort het goed – op de bepalingen van de Codex van Canoniek Recht.

Hoe is het mogelijk dat in Polen, een land dat zichzelf een rechtsstaat noemt, het canonieke recht voorrang krijgt boven wetgeving die door het nationale parlement wordt uitgevaardigd? Waarom bepaalt de Codex van Canoniek Recht de rechten van burgers die niet katholiek zijn? Hoe is het mogelijk dat de inspecteur-generaal voor de bescherming van de persoonsgegevens geen enkele bevoegdheid heeft om de

kerkelijke archieven te controleren? Daar is maar een verklaring voor: Polen is een religieuze staat. Het Europees Parlement zou op deze situatie moeten reageren.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Het onderwerp van mijn interventie van vandaag houdt verband met de meest belangrijke gebeurtenis van de afgelopen periode in de Europese Unie, namelijk het positieve resultaat van het door Ierland georganiseerde referendum met betrekking tot ratificering van het Verdrag van Lissabon.

Ik wil me aansluiten bij mijn collega's die vandaag de kans hebben gehad het Ierse volk te feliciteren met dit zeer duidelijke signaal om een verdere Europese integratie op politiek niveau mogelijk te maken. Het Ierse volk is niet het slachtoffer geworden van het populistische discours waarmee de aandacht werd gevestigd op een aantal negatieve consequenties. Dit Verdrag zorgt namelijk overduidelijk voor meer efficiëntie en een hoger democratisch gehalte in het functioneren van de Europese instellingen.

Daarnaast ben ik van mening dat de president van Tsjechië verplicht is om de toezeggingen na te komen die gedaan zijn toen over het Verdrag werd onderhandeld, en de inwerkingtreding niet op onterechte wijze te blokkeren. Wij hebben dit Verdrag nodig om het institutionele hoofdstuk af te sluiten, tenminste voor een bepaalde tijd, en om ons meer bezig te houden met het beleid van de Unie. Ratificering door de beide landen Polen en Tsjechië moet snel gebeuren, zodat de nieuwe functies die in het Verdrag worden genoemd vervuld kunnen worden, zowel op het niveau van de Commissie als op dat van de Raad.

Edit Bauer (PPE). - (HU) Tijdens de laatste vergaderperiode en ook nu weer is er veel gerept over de Slowaakse taalwet. Dat is geen toeval. Deze wet beperkt, ondanks alle beweringen van het tegendeel, wel degelijk de mate waarin minderheden hun eigen taal kunnen gebruiken, ofschoon dit op een zeer klein terrein van het openbare leven wel is toegestaan. Het is ook niet waar dat we het debat uit de weg gaan, want als iemand tegenover tien journalisten in vijf minuten tijd overeenstemming probeert te bereiken over dit onderwerp, zal dat waarschijnlijk niet lukken. Graag maak ik u erop attent dat deze wet slecht en met verkeerde bijbedoelingen is geformuleerd en er nieuwe rechtsonzekerheid wordt gecreëerd, aangezien het Slowaakse ministerie van Cultuur binnen twee dagen bepaalde artikelen van de wet op drie verschillende manieren heeft uitgelegd.

Dit heeft de angst bij de mensen aangewakkerd. We weten nu al van een aantal gevallen waarin werkgevers van hun werknemers verlangen dat zij Slowaaks spreken. Ik betreur het ten zeerste dat we dit hier aan de orde moeten stellen. Hopelijk biedt het Verdrag van Lissabon de mogelijkheid om ons inhoudelijk bezig te houden met de mensenrechten en de rechten van minderheden.

Josefa Andrés Barea (S&D). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, piraterij is een probleem dat dit Parlement, zijn lidstaten en uiteraard Spanje zorgen baart, omdat op dit moment een Spaanse vissersboot met 36 bemanningsleden aan boord geijzeld wordt in de wateren van de Indische Oceaan.

Om te beginnen wil ik mijn solidariteit betuigen met de bemanning en hun familie, en wil ik uiteraard de Spaanse regering mijn steun geven bij het streven naar hun spoedige vrijlating.

We hebben het hier echter over een probleem waar niet alleen de Spaanse tonijnvloot mee kampt. Drie landen – Frankrijk, Italië en Spanje – die in de internationale wateren en buiten de exclusieve zone van Somalië vissen, ondervinden er last van. Daarom zijn een internationaal antwoord en gezamenlijke Europese preventie- en responsmaatregelen nodig. Dat wil zeggen, er is behoefte aan een grotere en betere Operatie Atalanta, die reeds bestaat en succesvol is geweest omdat het aantal gijzelingen in 2009 ten opzichte van 2008 is verminderd.

Tenslotte wil ik benadrukken dat we een internationale top over piraterij in Somalië moeten steunen. Wij moeten namelijk de internationale betrekkingen verbeteren om deze problemen op het land weg te kunnen werken, en bovendien is het noodzakelijk om de internationale dialoog te verbeteren.

Chris Davies (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, veel Parlementsleden hebben vandaag het Ierse volk gefeliciteerd met zijn verstandige besluit om geen gehoor te geven aan de oproepen van Nigel Farage en de *UK Independence Party* en het Verdrag van Lissabon een klinkende overwinning te bezorgen.

De Parlementsleden zouden misschien ook medelijden moeten hebben met het Britse volk, want wij zitten dagelijks opgescheept met de heer Farage. Hij noemt een tweederde meerderheid in Ierland een 'overwinning van de sterkste'. Zijn woorden zijn, vrees ik, typerend voor een man die zich bedient van feitenverdraaiing, bedrog en soms ordinaire leugens over de Europese Unie. Journalisten laten die woorden maar al te vaak gewoon passeren.

Overdrijving kan echter uitmonden in waanzin. Nu vergelijkt hij de campagne in Ierland met de afgelopen gewelddadige verkiezingen in Zimbabwe. Hij omschrijft het Verdrag - dat iedere lidstaat het recht geeft om de Unie te verlaten - als het einde van de onafhankelijkheid. Toch moeten we compassie hebben. Het Parlement heeft een medische dienst. Mijnheer de Voorzitter, ik verzoek u de mannen in witte jassen te vragen hun diensten aan te bieden aan onze collega. Hij kan dan misschien wel onzin spuien over Europa, maar zij kunnen ten minste helpen ervoor te zorgen dat hij er niet in stikt.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Ik zou hier, in het Europees Parlement, nader willen ingaan op de verklaring die Poolse en Duitse bisschoppen naar aanleiding van de zeventigste verjaardag van het begin van de Tweede Wereldoorlog hebben afgelegd. In deze specifieke periode waarin veel mensen aan deze pijnlijke gebeurtenissen terugdenken, hebben zij ons erop gewezen dat het belangrijk is om speciale aandacht te besteden aan de jonge generaties, zodat zij de waarheid over onze geschiedenis op een juiste en grondige manier leren kennen en op basis daarvan aan een gemeenschappelijke toekomst kunnen bouwen.

Ik kan in dit verband niet anders dan verwijzen naar de eerste brief van de Poolse bisschoppen aan hun Duitse collega's uit 1965, waarin een pleidooi werd gehouden voor verzoening en de totstandbrenging van partnerschappen tussen onze landen.

Net als toen zetten wij ons vandaag in voor het scheppen van vertrouwen en het bevorderen van vriendschappelijke betrekkingen tussen onze naties. Hoewel we deze gemeenschappelijke weg van verzoening nog steeds bewandelen, bevinden we ons inmiddels op een andere plaats. Laten we samen aan een gemeenschappelijk Europa bouwen, aan een Europa van samenwerking en vriendschap, aan een Europa van waarden die gebaseerd zijn op de christelijke wortels die aan de basis lagen van de oprichting van Europa door de grondleggers van de Europese Gemeenschap. Het is daarom in het belang van onze gemeenschappelijke toekomst dat we bijzondere aandacht schenken aan de waarschuwingen en aanbevelingen uit de gemeenschappelijke verklaring van de Poolse en Duitse bisschoppen.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dames en heren, vandaag hebben we al veel kunnen horen over de minderhedenproblematiek. Ik zou graag een positief voorbeeld willen noemen. In Servië is er een wet aangenomen inzake culturele autonomie die uniek is voor heel Europa en positief voor de gehele Europese Unie en heel Europa.

Dertien minderheden, waaronder Slowaken, Roemenen en Hongaren, kunnen rechtstreeks hun eigen nationale raad kiezen met financiering uit de begroting. Deze nationale raden kunnen in het kader van culturele autonomie de betreffende instellingen zelf besturen en in stand houden. Tevens valt hiervan te leren dat de minderheden zijn betrokken bij het opstellen van deze wet. Servië kan als voorbeeld dienen voor verscheidene EU-landen, zoals Frankrijk, Slowakije en anderen, omdat het laat zien hoe de rechten van minderheden bij wet kunnen worden gewaarborgd. Servië heeft daarbij een belangrijke stap gezet op weg naar Europese integratie.

Iuliu Winkler (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, als uit Roemenië afkomstig Hongaars Parlements lid zal ik het vandaag niet hebben over de Slowaakse taal, ook al vrees ik goede reden te hebben om dit wel te doen, maar iets zeggen over ons besluit van vandaag om een Bijzondere Commissie voor de economische crisis op te richten.

Dit besluit is een blijk van verantwoordelijkheid van ons Parlement bij de aanpak van de grootste uitdaging waar Europa momenteel voor staat. De Bijzondere Commissie zal niet alleen het EU-standpunt inzake het nieuwe mondiale financiële bestuur herbevestigen, maar ook zorgen voor een samenspel met de lidstaten, met als doel de optimale uitvoering van de Gemeenschapsmaatregelen voor duurzame economische groei.

Voor de nieuwe lidstaten in het centrale en oostelijke deel van Europa is het van cruciaal belang dat zij de noodzakelijke steun krijgen voor het economisch herstel. De inspanningen met het oog op dit herstel zouden efficiënter moeten worden gecoördineerd, en versterkte coördinatie valt niet alleen onder de verantwoordelijkheid van de regeringen, maar ook onder die van Brussel.

De economische vooruitzichten zijn uiterst complex en zouden gepaard kunnen gaan met grote sociale onrust. Daarom moet de Europese Unie een zo efficiënt mogelijk antwoord geven op de verslechterende situatie in dit gebied en moet ons Parlement in dezen leiderschap tonen.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, een paar dagen geleden zijn in de Indische Oceaan zesendertig mensen gegijzeld terwijl ze aan het vissen waren in de wateren van de Indische Oceaan onder bescherming van een door de Europese Commissie gesloten overeenkomst.

Op 15 september heb ik reeds mijn veroordeling uitgesproken over de gevaarlijke situatie en het gebrek aan hulp en bescherming waarmee de vissers hun werk moesten uitvoeren. Ik heb toen een aantal concrete maatregelen voorgesteld, maar er is nog altijd niets gebeurd.

Daarom moeten we het vandaag helaas hebben over mensen die gegijzeld zijn door piraten.

Ik verzoek de Europese Commissie daarom er bij de lidstaten op aan te dringen om soldaten te plaatsen op vissersschepen, en ook de Spaanse regering deze aanbeveling te doen. Gebleken is namelijk dat dit een effectieve maatregel is. Frankrijk heeft deze maatregel ook ingevoerd en het blijkt te werken.

Dit Parlement heeft in een resolutie erkend dat de visserijsector weerloos is omdat er prioriteit wordt gegeven aan de koopvaardij. De woordvoerder van de Europese Commissie stelde dit ook aan de vooravond van de gijzeling en daarom vragen wij dan ook om deze bescherming naar vissersschepen uit te breiden.

Ook wil ik de Voorzitter verzoeken solidariteit en steun te betuigen aan de gijzelaars en hun families, en de kapitein van dit vissersschip in dit Parlement uit te nodigen wanneer hij bevrijd is.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Eerder is er al veel gezegd over minderheden, maar ik maak u ook graag attent op de 50 miljoen personen met een handicap in de Europese Unie. Ik beschouw hen als de grootste minderheid. Zij worden het zwaarst getroffen door de financiële crisis en ik wil graag benadrukken dat zij het zijn wier baan altijd als eerste verloren gaat, wier loon, bestaansmogelijkheden en levensstandaard als eerste achteruit gaan, en dat ook de maatschappelijke organisaties die hen vertegenwoordigen steeds minder subsidies krijgen.

De belangrijkste les van de huidige crisis is dat het de moeite waard is om in mensen te investeren, ook individueel, zelfs als vervanging voor andere investeringen. Politieke of economische besluitvormers hebben de verantwoordelijkheid om aandacht te besteden aan mensen met een handicap. Ik wil u vragen alles in het werk te stellen om ervoor te zorgen dat ook zij op gelijke wijze worden behandeld. Ik benadruk dat omdat 50 miljoen mensen zeer veel macht kunnen hebben binnen de Europese Unie, en het is in ons belang om te zorgen voor gelijke kansen in de maatschappij.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben natuurlijk blij dat het Verdrag van Lissabon het in mijn land heeft gehaald. Vanmiddag is echter gebleken dat het debat over het Hervormingsverdrag het midden houdt tussen realiteit en afleiding en we mogen niet stilstaan in de nasleep ervan. De realiteit is dat de wereld in de afgelopen decennia fundamenteel is veranderd aangezien een veel groter deel ervan nu met ons wedijvert op een wereldmarkt.

Het is vrij simpel: Europa moet consequenter optreden, wil het gedijen. Het Verdrag verplicht nu de Europese instellingen democratischer te worden en ontvankelijker voor individuele Europeanen. Het Handvest van de grondrechten dringt hierop aan. We kunnen ons niet de luxe permitteren om alleen de belangen van onze eigen naties behartigen. We moeten de Unie die eenieder van ons vertegenwoordigt, versterken. Zoals we in ons referendum hebben gedaan, moeten we blijven vertellen wie en wat we zijn.

Iosif Matula (PPE). – (RO) De Europese fondsen zijn in de context van de huidige economische crisis essentiële elementen om de convergentiedoelstellingen te bereiken voor de minder ontwikkelde regio's in de lidstaten.

Tussen deze uitspraak en de daadwerkelijke besteding van de fondsen door de begunstigden ligt een lange en niet eenvoudige weg, die bemoeilijkt wordt door een serie Europese bureaucratische regels. In een periode waarin wij, leden van het Europees Parlement, de effecten van de economische crisis bespreken en maatregelen nemen om de fondsen sneller en eenvoudiger toegankelijk te maken, profiteren de lidstaten niet snel en volledig van deze maatregelen.

In dit verband wil ik een concreet voorbeeld geven vanuit Roemenië. De uitvoering van de met het Europees Sociaal Fonds gefinancierde projecten voor de verbetering van de arbeidsomstandigheden en de groei van het aantal werknemers van bepaalde bedrijven verloopt nog steeds moeizaam.

Ik vraag om een snellere toepassing van de maatregelen tot vereenvoudiging van de toegang tot de fondsen die het creëren van werkgelegenheid in de regio's van Europa faciliteren.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het Parlement dringend om te zorgen voor een zo snel mogelijke uitbetaling van de 14,8 miljoen euro die is beloofd aan de werknemers in het middenwesten van Ierland, in gebieden als Limerick, Kerry en Tipperary, die werkzaam waren voor Dell Computers en zijn toeleveranciers. Tijdens een recent bezoek aan Limerick heeft de Commissievoorzitter dit geld toegezegd uit hoofde van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering. Hierop kan niet worden teruggekomen

en alle protocollaire problemen en problemen met betrekking tot de wijze waarop dit Fonds wordt beheerd, moeten onmiddellijk worden opgelost. Het Parlement mag deze uitbetaling niet vertragen, want dit geld moet de regio de hoognodige economische impuls geven. Op een bepaald moment werd geschat dat van alle mensen in het middenwesten van Ierland een op de vijf werkzaam was bij Dell en zijn toeleveranciers. Dit gebied is dus zwaar getroffen.

Ik verzoek de Commissie derhalve dringend de regels inzake staatssteun te herzien. Zij zijn opgesteld in 2006, vóór de enorme schok door het verlies van Dell en de andere industrieën. Ik dring er bij de Commissie op aan bij de herziening van de staatssteunregels volgend jaar het middenwesten van Ierland aan te merken als een gebied met grote werkloosheid, zodat het in aanmerking komt voor de nu broodnodige EU-steun.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, het is de rol van het Europees Parlement – en ik citeer nu de Voorzitter – om te bemiddelen tussen twee partijen of landen die een geschil hebben, als dat nodig is. Het Parlement moet niet alleen de rol van brandweerman spelen maar ook deelnemen aan brandpreventie.

Er moet bijvoorbeeld een kaderwet worden aangenomen waarin de rechten van de minderheden worden gegarandeerd. Minderheden hebben het recht zich veilig te voelen. Een dergelijke kaderwet draagt ertoe bij dat minderheden niet zijn overgeleverd aan de genade van regeringen en extremistische organisaties en aan fenomenen zoals de Slowaakse landstaalwet, die het gebruik van andere moedertalen bestraft. Het is ontoelaatbaar dat op het grondgebied van de Europese Unie organisaties van minderheden worden verboden, tweetalige plaatsnaamborden worden overgeschilderd en extremistische organisaties provocatieve demonstraties tegen minderheden organiseren.

De rol van het Europees Parlement is onder andere het opstellen van wetten waarin mensenrechten worden beschermd, discriminatie wordt verhinderd en waarmee wordt gegarandeerd dat minderheden als volwaardige mensen in hun geboorteland kunnen leven.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, wat betreft de gijzeling van de Spaanse vissersboot *Alakrana* wil ik benadrukken dat de Spaanse regering vastberaden is om, met steun van de Europese Unie, de zesendertig bemanningleden – waarvan er zestien Spanjaarden zijn – op een veilige manier te bevrijden en de gijzelnemers aan Justitie over te dragen.

Dankzij de Europese operatie Atalanta, die in december 2008 op initiatief van Frankrijk en Spanje van start ging – en waar andere Europese landen zich bij hebben gevoegd – is er nu een aanzienlijke strijdmacht in het gebied. De bescherming reikt echter niet tot aan het gebied waar de vissers vissen. Daarom roepen we de reders op om niet buiten de beveiligde zone te komen, en verzoeken we de Europese Unie en haar lidstaten om het bereik van operatie Atalanta naar het zuiden toe uit te breiden en om meer middelen te sturen zodat de 20 000 schepen die zich in een oceaan bevinden die drie keer groter is als de Middellandse Zee, vrij kunnen varen.

Hoewel dankzij het inzetten van de strijdmacht de toegang kon worden gewaarborgd van de koopvaardischepen die 227 000 ton voedsel aan boord hadden voor Somalië, in het kader van voor het Voedselprogramma van de Verenigde Naties, moeten we er nu voor zorgen dat de tientallen Europese vissersboten in dit gebied veilig hun werk kunnen verrichten.

Tenslotte willen we er bij de lidstaten op aandringen om al hun informatie en kennis te gebruiken om de tussenpersonen die vanuit Europa opereren en die piraten tips geven en geld ontvangen voor reddingen, op te sporen en aan te houden.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, er is de afgelopen twee uur en de laatste weken in Ierland veel gesproken over gebrekkige communicatie en de noodzaak om Europa dichterbij de burgers te brengen.

Ik heb een suggestie: ik denk dat we dit in de toekomst in dit Parlement moeten bespreken, met name om van de Parlementsleden te horen hoe de Commissie en zijzelf volgens hen bij dit alles kunnen worden betrokken, aangezien de nationale regeringen zich in het verleden onwillig hebben betoond om de Europese Unie erkenning te geven voor haar prestaties en de burgers er daardoor niet van op de hoogte zijn.

Met onze grotere bevoegdheden en mogelijkheden zouden wij de gelegenheid nu moeten aangrijpen om dit onderwerp hier in het Parlement te bespreken en voorstellen te doen voor de manier waarop dit gebrek kan worden verholpen en Europa dichterbij zijn burgers kan worden gebracht. Het zou zeker de moeite waard zijn.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) De Europese Raad van juni 2009 heeft de Europese Commissie gevraagd om voor het einde van 2010 een strategie uit te werken voor de Donauregio.

De Europese Commissie en de lidstaten zouden een gemeenschappelijk Europese strategie moeten aannemen, waarin de bestaande initiatieven betreffende de Donau worden bijeengebracht en het belang van deze rivier als onderdeel van het beleid van de Europese Unie beter uit de verf komt. De strategie voor de Donauregio zou zich moeten concentreren op gemeenschappelijke doelstellingen en projecten op het terrein van transport, energie, milieu en culturele samenwerking.

Vorig jaar heeft de Commissie vervoer en toerisme van het Europees Parlement een bezoek aan de Donauregio georganiseerd, om het potentieel van deze rivier in het kader van het Europese beleid te leren kennen en te bevorderen. Een van de belangrijkste conclusies van dat bezoek was dat er in het Europees Parlement een interfractie-werkgroep gecreëerd moest worden ter bevordering van de Donau. Met de oprichting van deze werkgroep bevestigt het Europees Parlement zijn verplichting om actief deel te nemen en steun te verlenen aan het uitwerken van de strategie voor de Donauregio, evenals als aan de implementatie daarvan.

Teresa Riera Madurell (S&D). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik wil dit Parlement er graag op attenderen dat op 27 september de 30^e Werelddag voor Toerisme is georganiseerd onder het motto "Toerisme, een viering van diversiteit". Deze vond plaats op een moment waarop we allen hoopten op een spoedige inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, waarin toerisme als een nieuw actiegebied van de Europese Unie is opgenomen.

Een van de uitdagingen van deze sector is het verbeteren van het aanbod van toeristische ervaringen die voor iedereen zonder discriminatie beschikbaar moet zijn.

Zoals in de Verklaring van Montreal staat, houdt toegang tot toerisme en recreatie automatisch in dat je meedoet aan de strijd tegen ongelijkheid en tegen uitsluiting van degenen die een andere cultuur hebben, over minder economische middelen beschikken, een bepaalde lichamelijke handicap hebben of in een ontwikkelingsland leven.

Het Parlement heeft deze ambitie vertaald naar een proefproject op het gebied van sociaal toerisme dat de Commissie dit jaar zal ontwikkelen. Nog een reden voor dit proefproject is dat door sociaal toerisme het werkloosheidscijfer omlaag gaat, omdat seizoensgebonden werk – een van de grootste problemen van de toeristische sector – erdoor bestreden wordt. Ook wordt daarmee gezorgd voor meer gelijkheid, meer banen en banen van langere duur.

Dit, dames en heren, is ons doel.

María Paloma Muñiz De Urquiza (S&D). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, enkele uren geleden is in Herat (Afghanistan) Cristo Ancor Cabello om het leven gekomen. Hij was een Spaanse soldaat van de internationale vredeshandhavingsmacht, de strijdmacht onder het mandaat van de Verenigde Naties, waarin soldaten van veel verschillende nationaliteiten zijn opgenomen. Deze strijdmacht is belast met de zware taak om de levensomstandigheden en de veiligheid van de Afghaanse bevolking te verbeteren, en verdient hiervoor onze waardering.

Ik verzoek u, mijnheer de Voorzitter, om namens het Europees Parlement zijn familie te condoleren, en zijn collega's, onder wie vijf gewonden zijn gevallen, onze steun en solidariteit te betuigen.

Mijnheer de Voorzitter, ik wil hier ook graag aan toevoegen dat de Spaanse regering vastberaden blijft de veiligheid van alle troepen die zijn uitgezonden op vredesmissies in het buitenland, niet alleen in Afghanistan, maar overal ter wereld te garanderen.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). - (RO) De laatste twee uitbreidingsrondes van de Europese Unie hebben vele voordelen gebracht, zowel aan de oude als aan de nieuwe lidstaten, maar hebben ook een serie uitdagingen met zich meegebracht.

Twee jaar na toetreding tot de Europese Unie is Roemenië een van de landen met het laagste succespercentage bij het gebruik maken van de Europese fondsen. De procedure voor toegang tot de Europese gelden is vrij taai en complex. De structuur- en cohesiefondsen zijn financiële hefboomen die de economie weer op gang kunnen brengen, vooral in de huidige crisistoestand.

In deze context ben ik van mening dat we simpele regels moeten hebben voor toegang tot de structuurfondsen, zodat het Europese geld zo snel mogelijk bij de begunstigden komt. Buitengewone aandacht moet besteed

worden aan het wegnemen van al die moeilijkheden die toegang tot het gemeenschapsgeld belemmeren, en mensen ontmoedigen om Europese financiële steun te vragen.

Het is nodig om de inspanningen aan te moedigen die op Europees niveau worden ondernomen om de procedures voor toegang tot de fondsen voor Roemenië te vereenvoudigen. Zo kunnen wij de verdeling en een spoedige besteding ervan versnellen.

De Voorzitter. – Daarmee is dit punt afgehandeld.

(De vergadering wordt om 20.40 uur onderbroken en om 21.00 uur hervat)

VOORZITTER: SILVANA KOCH-MEHRIN

Ondervoorzitter

19. Samenstelling Parlement: zie notulen

20. Benoemingen in de Bijzondere Commissie financiële, economische en sociale crisis (Indieningstermijnen): zie notulen

21. Voorkomen en oplossen van jurisdictiegeschillen in strafzaken (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A7-0011/2009) van Renate Weber, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het initiatief van de Tsjechische Republiek, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek en het Koninkrijk Zweden met het oog op de aanneming van Kaderbesluit 2009/.../JBZ van de Raad over het voorkomen en oplossen van jurisdictiegeschillen in strafzaken (08535/2009 – C7-0205/2009 – 2009/0802(CNS)).

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie.* – (FR) Mevrouw de Voorzitter, aangezien het de eerste keer is dat ik in dit nieuwe Parlement het woord neem, wil ik u graag feliciteren met uw verkiezing voor het vicevoorzitterschap.

Wat het verslag van mevrouw Weber betreft, wil ik, namens vicevoorzitter Barrot, eerst de rapporteur en de leden van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken bedanken voor de uitstekende kwaliteit van hun werk. De Commissie is verheugd over het verslag en steunt een aantal van de voorgestelde amendementen. De Commissie is het grotendeels eens met het voorstel dat door vijf lidstaten is ingediend, alhoewel de tekst niet zo ambitieus is als ze had gehoopt. Om preciezer te zijn, de Commissie betreurt het feit dat de reikwijdte van het kaderbesluit beperkt is gebleven tot het geval waarin een en dezelfde persoon wordt onderworpen aan parallelle strafzaken voor hetzelfde feit. De Commissie vindt het ook jammer dat de verplichting om een zaak waarin sprake is van een jurisdictiegeschil naar Eurojust te verwijzen, beperkt is gebleven en dat de lijst met criteria waarmee rekening moet worden gehouden om de meest geschikte jurisdictie te bepalen, uit het operationele gedeelte van de tekst is geschrapt. Door deze amendementen heeft de tekst van het voorstel aan kracht ingeboet en is de toegevoegde waarde van de tekst grotendeels teniet gedaan.

Vanuit het gezichtspunt van de Commissie zou het voorstel slechts moeten worden beschouwd als een eerste stap op de weg naar het voorkomen en oplossen van jurisdictiegeschillen in strafzaken en zou het uiteindelijk door een volledig voorstel moeten worden vervangen. De Commissie zal hier ook over nadenken in het licht van de veranderingen die op dit gebied teweeg zullen worden gebracht door het Verdrag van Lissabon, dat naar ik hoop op zo kort mogelijke termijn in werking zal treden.

Renate Weber, *rapporteur.* – (EN) Mevrouw de Voorzitter, het positieve resultaat van het Ierse referendum over het Verdrag van Lissabon brengt ons een stapje dichterbij het moment waarop het Europees Parlement niet alleen zal worden geraadpleegd door de Raad, maar ook medebeslissingsbevoegdheid zal hebben op gebieden die nu onder de derde pijler vallen.

De vraag luidt: waarom is de Raad er zo op gebrand om wetgeving aan te nemen slechts enkele maanden vóór dat moment, wanneer we door die wetgeving bovendien niet dichterbij de totstandbrenging van een echte Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid komen? De waarheid is dat dit voorstel niet helpt jurisdictiegeschillen te voorkomen en op te lossen, wat bijvoorbeeld wel gerealiseerd zou kunnen worden door meervoudige jurisdictie te beperken en de jurisdictie toe te wijzen aan de lidstaten, zoals in

diverse verordeningen inzake het burgerlijk recht is gebeurd, met de verplichting tot wederzijdse erkenning van de uit deze toewijzing voortvloeiende beslissingen. Dit kaderbesluit beperkt zich echter tot de verplichting voor de lidstaten om elkaar te informeren en rechtstreeks met elkaar in overleg te treden teneinde "overeenstemming te bereiken over een effectieve oplossing waardoor nadelige gevolgen van parallelle procedures worden voorkomen"

Ik was dan ook niet verbaasd toen de Europese Commissie - die het huidige voorstel weliswaar steunt - enkele weken geleden tijdens de gedachtewisseling in de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken aangaf in een later stadium een nieuw voorstel te zullen indienen. Ik ben derhalve evenmin verbaasd over hetgeen de commissaris vanavond heeft gezegd. Ik ben de Commissie weliswaar dankbaar voor haar eerlijkheid over dit voorstel, maar moet zeggen dat ik zowel het voorstel als de hele procedure voor de aanneming ervan een goed voorbeeld vind van hoe het wetgevingsproces in de Europese Unie er niet uit zou moeten zien. Voor mij is het echt belangrijk dat we de rechten van de burgers beschermen in plaats van slechts een lijstje af te werken. Overigens is de Raad hier vandaag niet vertegenwoordigd, ofschoon het voorzitterschap een van de initiatiefnemers van het voorstel was. Ik benadruk dat wij in het Europees Parlement ons werk bijzonder serieus hebben genomen. Gedurende het vorige en het huidige mandaat hebben we in goed vertrouwen gewerkt en we mogen hopen een boodschap te hebben afgegeven betreffende onze gedachten over de totstandbrenging van effectievere wetgeving.

Ik juich het toe dat er in de huidige tekst van dit voorstel uitdrukkelijk wordt gerefereerd aan het *ne bis in idem*-beginsel. Dit is het resultaat van onze gedachtewisselingen met de Raad en de Commissie, aangezien het in de aanvankelijk voorgestelde tekst helemaal niet voorkwam. In het door mij opgestelde verslag wordt met name aandacht besteed aan drie aspecten.

Ten eerste ben ik van mening dat de bescherming van in staat van beschuldiging gestelde personen alle aandacht moet krijgen en dat er moet worden voorzien in consistente procedurele waarborgen, waaronder het recht van deze personen op voldoende informatie om op basis hiervan iedere onredelijk lijkende oplossing aan te vechten. Ten tweede, wat betreft de door de nationale autoriteiten door middel van kennisgevingen uitgewisselde gegevens over een in staat van beschuldiging gestelde persoon, vind ook ik het belangrijk dat gegevens afdoende worden beschermd en dat er in dit kaderbesluit wordt gespecificeerd welke persoonsgegevens worden uitgewisseld.

Last but not least ben ik er vast van overtuigd dat het van het grootste belang is dat Eurojust wordt betrokken bij de beslissing om een bepaalde jurisdictie te kiezen. Ik ben van mening dat Eurojust wegens zijn coördinerende rol en steeds relevantere taken er in een zo vroeg mogelijk stadium bij moet worden betrokken. Ik behoor tot degenen die vinden dat we dit orgaan niet alleen hebben opgericht om te laten zien dat de strijd tegen de grensoverschrijdende misdaad ons ernst is, maar ook omdat we sterke instrumenten nodig hebben. In zijn relatief korte bestaan heeft Eurojust al bewezen dat het ons vertrouwen verdient. Daarom ben ik verbaasd over de onwil van de Raad en sommige Parlementsleden. Dit gezegd zijnde, verzoek ik de Europese Commissie zo snel mogelijk een voorstel in te dienen ter aanvulling van dit kaderbesluit over jurisdictiegeschillen. Tot slot bedank ik de schaduwrapporteurs voor de wijze waarop zij aan dit verslag hebben gewerkt.

Monica Luisa Macovei, namens de PPE-Fractie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, om te beginnen bedank ook ik op mijn beurt de rapporteur voor onze uitstekende samenwerking op dit gebied. Als schaduwrapporteur van de PPE-Fractie wil ik hierbij het standpunt van onze fractie geven ten aanzien van het kaderbesluit in zijn huidige vorm en natuurlijk ten aanzien van de amendementen.

Het standpunt van onze fractie verschilt op twee punten van dat van de rapporteur. Het eerste punt betreft de mate waarin Eurojust betrokken moet worden bij de directe communicatie tussen de nationale autoriteiten. De rapporteur is voorstandster van verplichte betrokkenheid van Eurojust bij iedere zaak en vanaf de eerste communicatiefase, maar wij vinden dat de verwijzing van een zaak naar Eurojust alleen moet plaatsvinden wanneer de nationale autoriteiten geen overeenstemming kunnen bereiken. Het initiatief in zijn huidige vorm gaat per slot van rekening over directe communicatie.

Ook wij willen Eurojust versterken en haar aandeel in de justitiële samenwerking vergroten. Ons standpunt in dezen is er slechts op gericht bureaucratie te voorkomen. Als de twee partijen overeenstemming kunnen bereiken, waarom moeten er dan nog een orgaan en procedure bij worden gehaald? Wij zijn het er weliswaar mee eens dat Eurojust een rol moet spelen wanneer de partijen geen overeenstemming bereiken, maar daar waar er geen probleem is, geven we de nationale autoriteiten de flexibiliteit om directe bilaterale contacten te onderhouden, hetgeen ook goed is voor het publieke vertrouwen.

Het tweede punt betreft een ander voorgesteld amendement, waarbij de in artikel 4 van het Eurojust-besluit vastgelegde bevoegdheid van dit orgaan wordt uitgebreid. Wij zijn van mening dat een eventuele bespreking van deze kwestie rechtstreeks betrekking moet hebben op het Eurojust-besluit en daarom zullen wij tegen deze amendementen stemmen.

Dit zijn echter geen essentiële punten en dus zullen wij voor het verslag stemmen. Wij willen immers de uitwisseling van informatie tussen de nationale autoriteiten bevorderen. Ook steunen wij het vandaag ingediende mondelinge amendement.

Tot slot benadruk ik dat mijn fractie erop is gespitst de justitiële samenwerking te versterken en voorstandster is van Europees beleid dat ertoe bijdraagt dat de burgers in alle lidstaten dezelfde waarborgen en procedures hebben.

Monika Flašíková Beňová, *namens de S&D-Fractie. – (SK)* Een strafrechtbeleid dat de fundamentele mensenrechten veiligstelt van personen die betrokken zijn bij een strafrechtelijke procedure, vormt een van de prioriteiten van de Europese Gemeenschap.

Het voorstel voor een kaderbesluit is voortgekomen uit een initiatief van het Tsjechische voorzitterschap en voorziet in een rechtskader voor de bescherming van personen die zijn betrokken bij een strafrechtelijke procedure en in het bijzonder in een sterkere toepassing van het *ne bis in idem*-beginsel. Naar mijn mening is de aanneming van dit wetgevingsvoorstel derhalve van wezenlijk belang, niet alleen om personen te beschermen die zijn betrokken bij strafrechtelijke procedures, maar ook om de burgers van de EU-lidstaten meer rechtszekerheid te bieden.

Het mechanisme voor het oplossen van jurisdictiegeschillen in strafzaken zou het mogelijk moeten maken om situaties te voorkomen waarin meerdere lidstaten een strafrechtelijke vervolging instellen tegen één en dezelfde persoon voor hetzelfde delict. Het zou tevens de mogelijkheid van meerdere uitspraken in één en dezelfde zaak moeten uitsluiten.

Het kaderbesluit legt de lidstaten de verplichting op om elkaar op de hoogte te houden van het bestaan van vergelijkbare strafzaken, maar stelt geen alomvattend juridisch mechanisme in om ze op te lossen. Ik zie met name tekortkomingen in de vaagheid van de wetstekst, die in de meeste gevallen geen termijnen voorschrijft voor nakoming van de genoemde verplichtingen. Tegelijkertijd is de rol van Eurojust niet duidelijk en daarbij wordt het potentieel van deze instelling om jurisdictiegeschillen op te lossen niet benut.

Het is essentieel om de nadruk te leggen op het handhaven van de fundamentele mensenrechten van de personen die betrokken zijn bij een strafrechtelijke procedure, met andere woorden van verdachten, ongeacht de fase, en tegelijkertijd ook een overeenkomstig niveau van persoonlijke gegevensbescherming te waarborgen. We moeten derhalve onze aandacht richten op het wetgevingsinitiatief van de Commissie genaamd "De overdracht van strafvervolgning", dat dit probleem klaarblijkelijk veel doeltreffender zal oplossen. Het is essentieel om dit voorstel te steunen, ook al zijn er praktische problemen bij de oplossing van jurisdictiegeschillen in strafzaken. De Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten steunt dit voorstel derhalve, hoewel we wel aandringen op voldoende bescherming van personen die zijn betrokken bij strafzaken en tegelijkertijd op een sterkere rol voor Eurojust en een grotere doelmatigheid van het mechanisme als geheel.

Louis Bontes (NI). - Voorzitter, de Partij voor de Vrijheid ziet geen heil in dit voorstel. Nederland, en alleen Nederland, dient de beslissing te nemen ten aanzien van het uitoefenen van jurisdictie. Het lijkt erop dat steeds meer voorstellen worden gedaan, die uiteindelijk neerkomen op harmonisatie van het strafrecht van de lidstaten. Voorbeelden daarvan zijn: accreditatie van gerechtelijke laboratoria, harmonisatie van het beleid inzake tolken en overdracht van strafdossiers. De PVV, de Partij voor de Vrijheid, vraagt zich af wat het uiteindelijke doel hiervan is. Een Europees wetboek van strafrecht en een Europees wetboek van strafvordering kunnen niet onze instemming hebben. Het lijkt op een salamitactiek waarbij je iedere keer een plakje door de strot geduwd krijgt en uiteindelijk de hele worst hebt opgegeten.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). - (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik wilde graag mijn interventie beginnen met het feliciteren en bedanken van mijn vriendin, mevrouw Weber, voor het goede werk dat ze heeft geleverd met dit verslag.

Dames en heren, zoals u weet zal justitiële samenwerking binnenkort een wetgevende bevoegdheid worden van het Europees Parlement.

Het Ierse volk heeft zich nu uitgesproken in een referendum en in mijn ogen is zijn beslissing positief en correct.

De Europese burger hoopt dat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht een realiteit zal zijn waarbinnen zijn procesrechten op een gelijkwaardige manier worden gerespecteerd en gewaarborgd, ongeacht waar hij zich bevindt in het communautaire gebied.

Het is dus onze verplichting om ervoor te zorgen dat deze procedurele waarborgen gerespecteerd worden in alle lidstaten.

Als een 'positief' conflict ontstaat tussen jurisdicties van verschillende lidstaten, is het noodzakelijk dit zo spoedig mogelijk op te lossen om de burger te beschermen en te voorkomen dat het "*ne bis in idem*"-beginsel wordt geschonden.

Daarom is samenwerking en communicatie tussen de rechtbanken die betrokken zijn bij een bevoegdheidsgeschil van fundamenteel belang.

In het verslag wordt ook gediscussieerd over wat de rol van Eurojust is en welke rol Eurojust moet hebben als zich er een jurisdictiegischil voordoet.

De rapporteur verdedigt het idee dat Eurojust op de hoogte gesteld moet worden van elk conflict dat zich voordoet, zelfs als dit bilateraal is opgelost tussen de betreffende rechtbanken.

Aan de andere kant is de schaduwrapporteur van mijn partij, mevrouw Macovei, van mening dat Eurojust, in het belang van de strijd tegen bureaucratie, alleen geïnformeerd moet worden in de gevallen waarin het niet mogelijk was om tot een akkoord te komen tussen de betrokken rechtbanken.

In mijn ogen heeft mevrouw Macovei hierin gelijk.

In andere gevallen roept mevrouw Weber de Commissie op om zo snel mogelijk het kaderbesluit aan te vullen met een voorstel waarin normen worden opgesteld voor het oplossen van 'negatieve' jurisdictiegeschillen.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). - (RO) In de eerste plaats wil ik onze collega en rapporteur feliciteren met het geleverde werk en het feit onderstrepen dat gezamenlijk optreden op Europees niveau ter consolidatie van vrijheid, veiligheid en recht essentieel is. Ik verwelkom dit initiatief, dat gericht is op het oplossen van bevoegdheidsconflicten, omdat de lidstaten vaak worden geconfronteerd met problemen bij de wederzijdse erkenning van gerechtelijke beslissingen in strafzaken.

Er mogen geen verschillen bestaan tussen lidstaten wat de bescherming van verdachten betreft, en wij moeten met onze maatregelen ons ervan vergewissen dat iedere verdachte overal in Europa dezelfde stevige procedurele garanties krijgt. Bij de informatie-uitwisseling tussen landen moet rekening worden gehouden met het feit dat persoonsgegevens beschermd moeten worden. Er moet duidelijk worden vastgesteld welke soorten gegevens mogen worden doorgegeven.

Ik wil het belang benadrukken van direct overleg tussen de autoriteiten van de lidstaten van de Europese Unie, om parallelle procedures te elimineren en situaties te voorkomen waarin de bevoegde instanties in een bepaald land wegens een gebrek aan informatie op subjectieve wijze straffen moeten bepalen voor aan burgers ten laste gelegde feiten. Daarnaast moeten wij in de toekomst een voorstel doen voor de versterking van de rol van Eurojust bij het oplossen van eventuele conflicten, en een hechtere en voor de burgers gunstige samenwerking tot stand doen komen tussen de lidstaten.

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Allereerst zou ik graag de rapporteur en corapporteurs willen feliciteren met het werk dat zij hebben verricht. In deze interventie wil ik twee zaken benadrukken die de schaduwrapporteur van mijn fractie, mevrouw Macovei, heeft genoemd.

De eerste zaak betreft het publieke vertrouwen in justitie, hetgeen ik zeer belangrijk acht, nu onze democratieën, de democratieën van de lidstaten, ondenkbaar zijn geworden zonder dit vertrouwen in justitie. Ik denk dan ook dat we alles in het werk moeten stellen om ervoor te zorgen dat dit vertrouwen altijd in ons publieke leven aanwezig is.

In de tweede plaats wil ik benadrukken dat het noodzakelijk is het justitiële apparaat te ontbureaucratiseren. Natuurlijk is de uitwisseling van informatie tussen autoriteiten van belang, maar het is van even groot belang

dat dit niet leidt tot bureaucratisering van het justitiële optreden, omdat dat een vermindering zou betekenen van de bescherming die iedere individuele vrijheid zou moeten genieten.

Petru Constantin Luhan (PPE). - (RO) Ik feliciteer de rapporteur en de corapporteur met de geleverde inspanningen en ik verwelkom het initiatief voor een kaderbesluit over het voorkomen en oplossen van jurisdictiegeschillen in strafzaken. Ik wil graag een belangrijke opmerking maken: Dit voorstel voor een kaderbesluit richt zich uitsluitend op positieve jurisdictiegeschillen. Er ontbreekt een besluit over negatieve jurisdictiegeschillen.

Ik ben van mening dat de betrokkenheid van Eurojust zich moet beperken tot gevallen waarin de partijen niet tot overeenstemming kunnen komen. Het principe van deze richtlijn is de instelling van directe communicatie tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten. Bovendien is het in het belang van de betreffende persoon dat de procedure zo kort mogelijk is, zodat hij niet voor dezelfde feiten in twee landen wordt vervolgd.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie.* - (FR) Mevrouw de Voorzitter, inderdaad is, zoals ik reeds heb opgemerkt, dit voorstel niet zo ambitieus als de Commissie had gehoopt. De rapporteur heeft dit overigens tijdens haar spreekbeurt ook duidelijk benadrukt.

De Commissie steunt het voorstel echter als een eerste stap in het voorkomen en oplossen van bevoegdheidsgeschillen in strafzaken. Op dit moment is het uiteraard onmogelijk om te zeggen wanneer de tweede stap kan worden gezet. Die beslissing zal later worden genomen in functie van de ontwikkelingen met betrekking tot de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, waar ik uiteraard volledig achtersta.

De inhoud van dit mogelijke nieuwe initiatief zal afhangen van het resultaat van de effectbeoordeling die de Commissie zal maken. Uiteraard zal ik al uw opmerkingen doorgeven aan vicevoorzitter Barrot. Ik wil u nogmaals bedanken voor dit debat.

Renate Weber, *rapporteur.* - (EN) Mevrouw de Voorzitter, de fracties in dit Parlement hebben hun mening over dit verslag en over de gevoelige kwesties eromheen, in het bijzonder Eurojust, meer dan duidelijk gemaakt. Het belangrijkste en gevoeligste punt lijkt inderdaad ons standpunt inzake Eurojust te zijn.

Ik zie de toekomst van dit kaderbesluit echter met veel meer vertrouwen tegemoet nu ik commissaris Tajani - ook namens vicevoorzitter Barrot - heb horen zeggen dat ons een krachtiger instrument zal worden gegeven, een instrument dat duidelijk niet alleen van toepassing zou zijn op positieve jurisdictiegeschillen, maar ook op negatieve.

De Voorzitter. - Het debat is gesloten. De stemming vindt op woensdag 8 oktober 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

John Attard-Montalto (S&D), *schriftelijk.* - (EN) Het Haags Programma heeft betrekking op jurisdictiegeschillen in strafzaken. Dit is belangrijk wanneer er een grensoverschrijdende criminele activiteit plaatsvindt. Vier EU-lidstaten hebben specifieke voorstellen ingediend met het oog op het voorkomen en oplossen van jurisdictiegeschillen in strafzaken. Hiermee wordt verwezen naar situaties waarin tegen dezelfde persoon of personen in verschillende lidstaten parallelle strafprocedures worden gevoerd wegens dezelfde feiten, hetgeen zou kunnen leiden tot een schending van het *ne bis in idem*-rechtsbeginsel (iemand kan niet tweemaal worden veroordeeld voor hetzelfde strafbare feit). De voorgestelde, prijzenswaardige maatregelen omvatten:

- een procedure voor het leggen van contacten tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, teneinde na te gaan of er parallelle strafprocedures lopen;
- voorschriften betreffende de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten waar parallelle strafprocedures worden gevoerd en
- de voorkoming van nadelige gevolgen door het bereiken van overeenstemming tussen de lidstaten.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk.* - (LT) Dit kaderbesluit dient niet te leiden tot onnodige administratieve lasten in de gevallen waar betere oplossingen beschikbaar zijn voor het aanhangige probleem. In voorkomende gevallen kan aan toepassing van flexibeler regelingen tussen de lidstaten de voorkeur worden gegeven boven dit kaderbesluit, mits dit niet ten koste gaat van de rechtsbescherming van de verdachte. Wanneer de verdachte zich in voorlopige hechtenis of bewaring bevindt, dient rechtstreeks overleg te worden gevoerd om zo

spoedig mogelijk overeenstemming te bereiken. Tijdens alle overlegfasen dient de bescherming van de gegevens van de verdachte te voldoen aan de beginselen die zijn vastgesteld in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

22. Schadevergoeding voor passagiers bij faillissement van luchtvaartmaatschappijen (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de mondelinge vraag van Brian Simpson, namens de Commissie vervoer en toerisme, aan de Commissie, over schadevergoeding voor passagiers bij faillissement van luchtvaartmaatschappijen (O-0089/2009 – B7-0210/2009).

Brian Simpson, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik bedank commissaris Tajani voor zijn aanwezigheid hier vanavond. Ik heb deze vraag ingediend namens de Commissie vervoer en toerisme aangezien de Parlementsleden zich in de zomermaanden grote zorgen hebben gemaakt over het faillissement van de luchtvaartmaatschappij Sky Europe en mij hebben gevraagd dit initiatief namens hen te ontplooiën.

Er moet op worden gewezen dat er sinds het jaar 2000 in de Europese Unie 77 luchtvaartmaatschappijen failliet zijn gegaan en in het trieste doch waarschijnlijke geval dat er in deze moeilijke economische omstandigheden nog enkele zullen volgen, achten wij het noodzakelijk deze vraag vanavond aan te grijpen om nu ten minste een debat te gaan voeren over de vraag hoe we de consumenten en luchtvaartreizigers in de Europese Unie het beste kunnen beschermen.

Sky Europe was een luchtvaartmaatschappij uit Slowakije. Passagiers kwamen vast te zitten op bestemmingen, zonder onderdak of zelfs een vlucht naar huis. Ook was er het probleem dat een groot aantal van deze passagiers te horen kreeg geen recht te hebben op schadevergoeding of zelfs terugbetaling omdat het ticket niet met een creditcard was betaald of de boeking niet was gedaan door een reisbureau. Het gaat hier om passagiers die online, via hun eigen rekeningen hadden geboekt – een praktijk die nu al jarenlang groeiende is.

Dit geval staat niet op zichzelf. In mijn eigen land, het Verenigd Koninkrijk, waren we vorig jaar getuige van vergelijkbare scènes toen Excel Airways failliet ging en er op een hele reeks vliegvelden in heel Europa ruim 200 000 mensen strandden, zonder geld of schadevergoeding, maar wel met de extra kosten van onderdak en een vlucht naar huis.

Veel van deze mensen zijn geen frequente vliegers zoals een groot aantal zakenmensen of zoals wijzelf en beschikken niet over de financiële middelen om dit soort tegenslagen het hoofd te bieden. Vaak behoren deze mensen tot families die hebben gespaard voor een vakantie met het gezin en die op zo'n moment hun zuurverdiende geld buiten hun schuld om zien verdwijnen.

De status-quo hier is duidelijk onaanvaardbaar. Hier in de Europese Unie en het Europees Parlement zouden we trots moeten zijn op onze staat van dienst op het gebied van passagiersrechten. Er is inmiddels compensatie mogelijk bij instapweigering, hoewel er op dit punt nog enkele problemen moeten worden opgelost. Er is sprake van recht op bijstand en strengere wetgeving inzake transparante ticketprijzen, alsmede van strenge compensatiemaatregelen in de richtlijn betreffende pakketreizen. Ik denk eigenlijk dat we op het gebied van de consumentenbescherming in de luchtvaart de meeste zaken wel hebben aangepakt, maar hier is nog duidelijk sprake van een maas die moet worden gedicht.

Als iemand een chartervlucht boekt bij een vakantie-aanbieder, is de richtlijn betreffende pakketreizen van toepassing. Als iemand boekt bij een luchtvaartmaatschappij met een geregelde dienst, geldt het systeem van deze maatschappij, maar als er online alleen een stoel - een vlucht - wordt geboekt, is er geen dekking. Dit is een anomalie. Het Parlement probeert deze maas, met hulp van de Commissie, te dichten.

Wij hebben in dezen ook een proefballonnetje opgelaten in de vorm van de instelling van een reserve compensatiefonds, maar dit moet niet worden opgevat als een verzoek van ons of van de Commissie. Wij willen slechts een debat op gang brengen over de eventuele mechanismen die ons het beste kunnen helpen dit probleem op te lossen. Het idee is dus met de Commissie van gedachten te gaan wisselen in de hoop dat we deze maas kunnen dichten en een oplossing kunnen vinden voor een serieus probleem, met name voor degenen die het slachtoffer zijn geworden van de insolventie van een luchtvaartmaatschappij.

Ik verheug mij erop samen met mijn commissie en de Europese Commissie te proberen dit probleem op te lossen en de meningen van de andere Parlementsleden te vernemen.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, ik dank de heer Simpson en heel de Commissie vervoer en toerisme dat zij een dermate delicaat probleem onder de aandacht van het Parlement hebben gebracht. Deze vraag stelt mij in de gelegenheid om nog eens plechtig te verkondigen wat ik de afgelopen weken heb gezegd naar aanleiding van het ongemak dat veel Europese burgers, veel passagiers hebben moeten doorstaan als gevolg van het faillissement van een aantal luchtvaartondernemingen.

Zoals dit Parlement weet, is de bescherming van passagiers in alle vervoerssectoren voor mij een echte prioriteit. Ik heb dat ook gezegd tijdens de hoorzitting, toen het Parlement besloot mij zijn vertrouwen te schenken, en ik wil dat vanavond nog eens herhalen. Ik ben van mening dat wij ons allemaal moeten inzetten om tot concrete regelgeving te komen waarmee dit probleem kan worden opgelost, temeer daar voorkomen moet worden dat – zoals de heer Simpson zei – er verschillen ontstaan tussen passagiers die enkel vliegtickets hebben gekocht bij een maatschappij die vervolgens failliet is gegaan en passagiers die vliegtickets hebben gekocht als onderdeel van pakketreizen.

Ik denk daarom dat we in de allereerste plaats gebruik moeten maken van de instrumenten waarover we al beschikken. Dus alle wetgeving, hoe onvolledig ook en hoeveel ongelijkheden die ook veroorzaakt, moet in elk geval zo goed mogelijk door de burgers worden benut. Ons doel is de ter beschikking staande middelen optimaal te gebruiken en daarom is in het geval van bijvoorbeeld het faillissement van *Sky Europe* een beroep gedaan op het netwerk van Europese centra voor consumentenbescherming om consumenten over hun rechten te adviseren en claims te verzamelen. Daarnaast is het echter ook nodig passagiers beter te beschermen wanneer zij geconfronteerd worden met een faillissement. Passagiers die een reservering hebben die vervolgens komt te vervallen, moeten recht hebben op terugbetaling en, in bepaalde gevallen, op repatriëring. Het is een gecompliceerd probleem, dat ons dwingt zorgvuldig te overwegen welke maatregelen we moeten nemen.

De Commissie heeft al een begin gemaakt met de werkzaamheden om deze kwesties concreet aan te pakken. Op ons verzoek is al een belangrijk onderzoek verricht naar de gevolgen van faillissementen in de luchtvaartsector, vooral voor passagiers. Het is een gedetailleerd onderzoek dat concreet laat zien welke consequenties faillissementen hebben en wat hun gevolgen zijn voor de meer dan 700 miljoen passagiers die jaarlijks binnen de Europese Unie worden vervoerd.

In het onderzoek worden diverse scenario's gepresenteerd aan de hand waarvan kan worden vastgesteld wat de beste oplossingen zijn voor de verschillende problemen ten gevolge van faillissementen, met name als het gaat om terugbetaling en repatriëring, zoals ik zojuist heb gezegd. Zowel bij terugbetaling als bij repatriëring is het aldus mogelijk geweest verscheidene scenario's uit te werken. Deze scenario's variëren van het instellen van garantiefondsen tot het invoeren van verplichte verzekeringen voor passagiers of luchtvaartmaatschappijen, of tot slot tot de mogelijkheid om gerichte wijzigingen aan te brengen in het nationaal faillissementsrecht.

In februari jongstleden heb ik het onderzoek doorgestuurd naar de heer Costa, die destijds voorzitter van de Commissie vervoer en toerisme was. Op basis van dit onderzoek zal de Commissie nu verder gaan met de analyse van de diverse opties en zich daarbij in het bijzonder richten op de gevolgen voor de consumenten en de luchtvaartsector. Tijdens deze analyse zullen wij rekening houden met alle elementen die in het debat naar voren zullen komen en de bijdragen van alle belanghebbenden benutten. Ook zal de Commissie in de komende weken een brede openbare raadpleging starten over de rechten van passagiers in de luchtvaartsector.

In deze context zal de Commissie, zonder de verschillen en de specifieke kenmerken van "pakketreizen" te onderschatten, ook rekening houden met de momenteel plaatsvindende effectbeoordeling van de herziening van Richtlijn 90/314/EEG betreffende pakketreizen. Een van de belangrijkste doelstellingen van de openbare raadpleging zal namelijk zijn vast te stellen welke gevolgen faillissementen van luchtvaartmaatschappijen hebben voor passagiers en hoe deze gevolgen eventueel verholpen kunnen worden. Uiteraard zal naast de openbare raadpleging – zoals ik eerder al benadrukte – een effectbeoordeling worden gemaakt van de verschillende denkbare oplossingen.

Vanzelfsprekend zal de bijdrage van het Parlement voor mij van doorslaggevend belang zijn en ik ben ervan overtuigd dat wij – ook gezien het engagement waarvan de Commissie vervoer vandaag blijk heeft gegeven met deze mondelinge vraag – de komende weken zinvol kunnen samenwerken om samen de geschiktste oplossing te vinden. Wij moeten een oplossing vinden waarmee tegemoet kan worden gekomen aan de behoeften van passagiers en hun rechten beter kunnen worden gewaarborgd in geval van faillissement van luchtvaartmaatschappijen.

Marian-Jean Marinescu, *namens de PPE-fractie*. – (RO) In deze mondiale economische crisis met fluctuerende brandstofprijzen en een steeds harder wordende concurrentie komen de luchtvaartmaatschappijen – in het bijzonder de *low cost*-maatschappijen – in de problemen. Een hogere ticketprijs is in de huidige situatie geen optie, en door de servicekosten van enkele *low cost*-maatschappijen kan het aantal passagiers nog verder teruglopen.

De financiële verliezen van de luchtvaartmaatschappijen in 2009 zullen ongeveer elf miljard dollar bedragen, en deze situatie zal zich pas in de komende drie jaar enigszins herstellen. In deze context kunnen luchtvaartmaatschappijen failliet gaan, ofschoon niemand dat wenst. Als zich een faillissement voordoet en er geen adequate wetgeving is, bestaat er geen praktische manier om de tegenwaarde van de tickets terug te krijgen of passagiers die in het buitenland zijn gestrand te laten repatriëren. De hulp die tegen een zij het dan geringe betaling wordt geboden door de Europese luchtvaartmaatschappijen aan passagiers van een failliete maatschappij, zoals in het geval van Sky Europe, is weliswaar op zich prijzenswaardig maar is slechts een tijdelijke oplossing om de crisis van het moment te overbruggen. Aan de andere kant kan ook de economische crisis niet altijd als excuus worden beschouwd, aangezien ook voor de crisis luchtvaartmaatschappijen failliet zijn gegaan.

Strengere controle op de financiële situatie van de luchtvaartmaatschappijen, en in het bijzonder op die van *low cost*-maatschappijen, strengere controle op fusies en overnames en de oprichting van een solide garantiefonds zijn enkele oplossingen die op de lange termijn bescherming kunnen bieden aan passagiers in geval van faillissement van luchtvaartmaatschappijen.

Saïd El Khadraoui, *namens de S&D-Fractie*. – Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, collega's, we hebben als fractie aangedrongen op een debat over het probleem van de faillissementen in de luchtvaartsector, omdat het inderdaad niet meer gaat om een uniek geval. De voorzitter van onze commissie, collega Brian Simpson, heeft er al naar verwezen: 77 faillissementen, weliswaar vooral kleinere maatschappijen sinds het jaar 2000. Dat betekent dus ook vele duizenden mensen die op een of andere manier het geld van de aankoop van een ticket in rook zagen opgaan of ergens aan hun lot werden overgelaten. Het valt te vrezen dat er in deze moeilijke economische tijden voor de luchtvaartsector misschien in de toekomst nog wel andere zullen volgen. Bijgevolg moeten we iets doen.

Het klopt natuurlijk dat de lidstaten ook een rol moeten spelen bij de controle van de kredietwaardigheid en de financiële gezondheid van de luchtvaartmaatschappijen. Dat is juist, maar het is aan ons om op Europees niveau een beschermingsmechanisme uit te werken waardoor de gestrande reizigers niet in de kou blijven staan. We roepen de Commissie dan ook op om versneld werk te maken van een concreet voorstel, te meer er inderdaad - u heeft ernaar verwezen - via allerlei andere wetgeving al systemen bestaan - onder meer voor mensen die pakketreizen bestellen - in de vorm van een garantiefonds, enz. Er bestaat in zekere zin dus een ongelijkheid tussen mensen die een vlucht via een touroperator bestellen en anderen die online een ticket bestellen. Het lijkt mij ook iets dat we moeten oplossen.

U bent bezig, heb ik gehoord, met het horen van de belanghebbenden. U wilt in de loop van volgend jaar een voorstel indienen. Ik denk dat we echt wel iets sneller moeten proberen te handelen en niet moeten wachten tot eind volgend jaar, maar misschien wat vroeger op zoek moeten gaan naar een oplossing. Laten we dus snel over een concreet wetgevingsvoorstel spreken zodat we een discussie kunnen organiseren over de concrete modaliteiten van een vorm van faillissementsverzekering.

Ik wil tenslotte zeggen dat ik heel blij ben te horen van de commissaris dat er een soort algemene mededeling zal komen over het passagiersrecht in de luchtvaartsector. We weten dat de huidige wetgeving niet volledig noch overal op dezelfde manier en op een goede manier wordt toegepast, dus dat vraagt om onze aandacht en we gaan daar zeker op terugkomen.

Gesine Meissner, *namens de ALDE-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, hartelijk bedankt voor uw antwoord, mijnheer de commissaris. Ik ben ook lid van de Commissie vervoer en toerisme en acht het van groot belang dat we deze vraag nu op de agenda hebben staan. Brian Simpson heeft deze kwestie al uit de doeken gedaan.

Wat vliegtuigpassagiers betreft bestaat er in de huidige consumentenbescherming een lacune. Zoals hier reeds onder de aandacht werd gebracht treedt deze lacune naar voren indien luchtvaartmaatschappijen insolvent worden. Volgens mij is het heel belangrijk dat wij de consumentenrechten hoog in het vaandel houden, en dat doen wij ook. Wij proberen de consument in de mate van het mogelijke te beschermen.

Ik wil graag nog iets toevoegen vanuit het perspectief van mijn fractie, iets dat hier tot dusver geen rol heeft gespeeld maar dat ik wel belangrijk acht. Natuurlijk willen wij de consumentenrechten beschermen maar wij willen ook dat de consumenten kunnen kiezen. Het kan best zijn dat u bij uw overwegingen over hoe deze lacune gesloten kan worden, in de Commissie tot een voorstel komt dat overregulering veroorzaakt en dat die overregulering op haar beurt weer een belemmering gaat vormen voor innovaties in het aanbod.

Consumentenrecht betekent ook dat de consument kan kiezen tussen diverse aanbiedingen van luchtvaartmaatschappijen. Zo is er bijvoorbeeld sprake van een trend van pakketreizen naar zeer goedkope vlieguren, die door de consument graag worden aangenomen.

Begrijp me niet verkeerd: ik wil geenszins afbreuk doen aan de consumentenrechten! Voor mij is bescherming van deze rechten ook van groot belang, en daar hebben we een passend instrument voor nodig. We moeten wel nagaan welke gezichtspunten daarbij in aanmerking genomen moeten worden, zodat in het luchtvervoer een grote verscheidenheid aan aangeboden diensten blijft bestaan en er ook nieuwe aanbiedingen op de markt kunnen komen, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de rechten van de consument en consumenten niet met financiële problemen opgescheept worden wanneer een luchtvaartmaatschappij failliet gaat of insolventie moet aanvragen.

Daarom ben ik blij te horen dat u werkt aan een oplossing. We zijn het er over eens dat dit ook een hulpfonds kan zijn. Ik zie de discussie in de commissie, die wellicht nog dit jaar plaatsvindt, met spanning tegemoet.

Eva Lichtenberger, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, waarde collega's, over de financiële voorwaarden voor toegang tot de markt van luchtvaartmaatschappijen werd al gediscussieerd in de Commissie vervoer en toerisme. Toen al lag de kwestie Garantiefonds al op tafel maar werd destijds door een meerderheid kennelijk niet belangrijk genoeg geacht.

Nu hebben we echter gevallen die ons er echt toe aanzetten om hierover opnieuw na te denken en de bestaande regelgeving bij te stellen. Bijstellen is zeker noodzakelijk, want we moeten er voortdurend voor blijven waken dat de passagiersrechten waartoe wij hier ter bescherming van de consument besluiten, worden nageleefd.

De kwestie instapweigering en de vele gevallen van instapweigering waarvan intussen helaas sprake is, tonen aan dat meteen gebruik wordt gemaakt van elke maas in de wet. Dit moeten we in de gaten blijven houden en waar nodig moeten we regelingen bijstellen. We zullen een oplossing moeten zien te vinden die waarschijnlijk in de richting van een garantiefonds of een verzekering gaat, om passagiers voldoende te beschermen tegen dit soort praktijken. We hoeven alleen maar naar het laatste geval te kijken: zelfs op de laatste dag werd nog gezegd dat alles in orde was, wat veel mensen natuurlijk geloofden.

Bij een dergelijke oplossing moet wel worden gewaarborgd dat alle betrokken partijen een redelijke bijdrage leveren en we niet de situatie krijgen dat een aantal luchtvaartmaatschappijen, zoals de "low cost"-maatschappijen op hun lauweren gaan rusten en het risico door anderen laten dragen. Een eerlijke markt beschermt niet alleen passagiers, maar beschermt ook mededingers tegen oneerlijke praktijken.

Ryszard Czarnecki, *namens de ECR-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, in de afgelopen negen jaar zijn in de Europese Unie bijna tachtig luchtvaartmaatschappijen failliet gegaan. We hebben hier vandaag gehoord hoe de low cost-maatschappij SkyEurope tijdens de afgelopen vakantieperiode failliet ging en als gevolg daarvan duizenden klanten in de kou liet staan. Deze situatie, die zich geregeld herhaalt, treft uiteraard niet de eigenaars van privévliegtuigen, maar wel vaak minder goedgevoelden mensen die maandenlang sparen om een ticket naar het buitenland te kopen. Als lid van de Commissie vervoer en toerisme ben ik van mening dat het Europees Parlement er in deze situatie zeer sterk bij de Europese Commissie op moet aandringen dat zij beginselen aanneemt met betrekking tot de wettelijke bescherming van passagiers en klanten, onder andere op het gebied van financiële bescherming. Door het opzetten van een speciaal reservefonds voor de betaling van schadevergoedingen aan passagiers en klanten van failliete luchtvaartmaatschappijen kunnen situaties als in het voorbije decennium worden voorkomen waarbij minstens enkele duizenden mensen hun geld onherroepelijk zijn kwijtgeraakt. Dit is een concrete maatregel die de burgers van de EU-lidstaten van ons verwachten.

Jaromír Kohlíček, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (CS) Ik zou graag de heer Brian Simpson willen bedanken voor de mooie inleiding in de problematiek. In de afgelopen tijd is er vlak na elkaar voor een aantal luchtvaartmaatschappijen het licht uitgegaan. Daarbij ging het niet alleen maar toch wel hoofdzakelijk om de low cost-maatschappijen. Als daarbij niet honderden reizigers waren vast komen te zitten op bestemmingen vanwaar ze niet zo gemakkelijk naar huis terug konden keren, dan was er niet echt iets ernstigs aan de hand geweest. Het is nu eenmaal zo dat sommige sectoren van tijd tot tijd problemen ondervinden, waarvoor er

vrijwel altijd wel een oplossing gevonden wordt. In dit geval ging het om duizenden personen, vaak met kleine kinderen, die niet over de nodige financiële middelen beschikten. Er dient dus een duidelijk signaal te worden afgegeven dat wij de oplossing kennen, namelijk kapitaaltoereikendheid en terugkeerverzekering. Ik vertrouw erop dat de Commissie alsook de lidstaten van de Europese Unie de problemen van de reizigers versneld uit de wereld helpen. De problemen van de luchtvaartmaatschappijen op hun beurt dienen echter op een andere manier te worden aangepakt. De crisis in de sector vraagt om de inzet van dienovereenkomstige instrumenten en ik vertrouw erop dat die ook daadwerkelijk zo ver komt.

Juozas Imbrasas, namens de EFD-Fractie. – (LT) Bedrijven gaan tijdens de economische recessie failliet en luchtvaartmaatschappijen zijn daarbij geen uitzondering. Dit jaar heeft in Litouwen de Litouwse luchtvaartmaatschappij “FlyLAL” ook faillissement aangevraagd. Ze is een van de tientallen Europese luchtvaartmaatschappijen die dit jaar failliet zijn gegaan. Hoewel de wetgeving die het Europees Parlement heeft aangenomen voorziet in voldoende garanties en schadevergoeding voor passagiers die, door een fout van de luchtvaartmaatschappij, niet op tijd naar hun bestemming kunnen vertrekken of problemen ondervinden met bagage, kan een en ander alleen worden gegarandeerd indien de luchtvaartmaatschappij geen financiële moeilijkheden ondervindt. Als een bedrijf eenmaal faillissement heeft aangevraagd zijn passagiers die een ticket hebben gekocht meestal al hun geld kwijt. Aangezien overheidsinstanties de activiteiten van luchtvaartmaatschappijen controleren en machtigen en toestemming geven voor vluchten, heeft de Commissie geadviseerd dat wanneer een luchtvaartmaatschappij failliet gaat, de regering onmiddellijk het geld terugstort – wat ze kan en moet – aan de passagiers van de luchtvaartmaatschappij voor de aankoop van de tickets en dit later op het failliete bedrijf verhalen. We zouden ook het voorstel moeten bespreken dat de heer Simpson heeft gedaan voor de oprichting van een reservefonds voor schadevergoedingen. Dit urgente probleem kan het best worden opgelost en overwogen door de door het Europees Parlement en de Raad aangenomen verordening met betrekking tot de algemene regels voor luchtvaartdiensten aan te vullen. Op deze manier dragen we bij aan de veiligheid van passagiers die gebruik maken van luchtvaartdiensten.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, het spreekt voor zich dat de verplichtingen van luchtvaartmaatschappijen jegens hun passagiers ook na een mogelijk faillissement blijven gelden. Dit zou ons uitgangspunt moeten zijn in dit hoognodige debat waartoe de heer Simpson de aanzet heeft gegeven.

Om die reden heb ik met verbazing naar de verklaringen van de woordvoerder van SkyEurope geluisterd. Ronald Schranz zei dat hij betreurde dat deze situatie ongemak met zich mee heeft gebracht voor de reizigers. Ik benadruk het woord ‘ongemak’. Hij heeft daarenboven verklaard dat de klanten van de failliete onderneming die op buitenlandse luchthavens wachtten, zelf op zoek moesten gaan naar een alternatief vervoermiddel om naar huis terug te keren. Volgens de woordvoerder ging het om enkele duizenden mensen, maar hij was niet in staat om hun exacte aantal te noemen. Voor de vertegenwoordiger van SkyEurope was dit gewoon een statistisch gegeven. Hij vergat echter dat achter dit cijfer duizenden persoonlijke drama’s schuilgaan van passagiers die niet naar huis, naar hun gezin of hun werk konden terugkeren. Dit voorbeeld toont aan dat deze kwestie zo spoedig mogelijk dient te worden geregeld. SkyEurope was een beursgenoteerde onderneming waardoor we meer informatie hadden over dit bedrijf. Voor andere low cost-maatschappijen is dat niet altijd het geval. Het is dus goed mogelijk dat de recente nachtmerrie van Bratislava zich binnenkort opnieuw voordoet op een andere Europese luchthaven.

Er is op dit ogenblik een verhitte discussie aan de gang waarbij voor dit belangrijke probleem verschillende oplossingen worden voorgesteld. Er is sprake van de oprichting van een speciaal fonds dat wordt gevoed door een toeslag op vliegtickets, alsmede van een verzekering tegen faillissementen. Dit zijn waardevolle initiatieven, maar ze hebben wel gevolgen voor de prijs van vliegtuigtickets. In tijden van crisis hebben we behoefte aan een procedure die enerzijds in het voordeel zal zijn van de passagiers en anderzijds de nu al moeilijke financiële situatie van luchtvaartmaatschappijen niet verder zal bemoeilijken.

In dit licht zou ik de commissaris een vraag willen stellen en tegelijkertijd een voorstel willen doen: zou het idee van ‘sky solidarity’ geen gedeeltelijke oplossing kunnen zijn? Dit concept zou onder meer gebaseerd zijn op het beginsel van de gezamenlijke verantwoordelijkheid van alle luchtvaartmaatschappijen voor hun passagiers. Solidariteit is inderdaad een idee dat mij, als Pool, bijzonder na aan het hart ligt. Dit zou een uitdaging moeten zijn, een antwoord dat onmiddellijk kan worden toegepast. Mijn voorstel bestaat erin dat passagiers van een failliete luchtvaartmaatschappij die op een bepaalde luchthaven zijn gestrand, een beroep kunnen doen op een andere luchtvaartmaatschappij die vluchten naar dezelfde bestemming heeft, uiteraard op voorwaarde dat er nog vrije plaatsen zijn. De betaling van de hieraan verbonden kosten zou door de betrokken luchtvaartmaatschappijen worden geregeld. Ik zou de commissaris willen verzoeken om mijn vraag te beantwoorden.

Olga Sehnalová (S&D). - (CS) Mijnheer de commissaris, dames en heren, het faillissement van de luchtvaartmaatschappij SkyEurope heeft opnieuw de aandacht gevestigd op het algemene probleem van de ontoereikende consumentenbescherming van vliegtuigpassagiers. Dit is geenszins een virtueel probleem. Integendeel, ik heb een aantal door het faillissement van deze luchtvaartmaatschappij getroffen klanten persoonlijk ontmoet. Heel toevallig waren dat gasten uit de Franse partnerstad Chateau d'Ain die op bezoek waren voor een ontmoeting met vertegenwoordigers van mijn achterban, de stad Kroměříž in het oosten van de Tsjechische Republiek. Hun terugreis was één lange lijdensweg met onder meer een gedwongen verblijf op het Praagse vliegveld van een hele dag.

Ik spreek over deze ervaring om te benadrukken dat SkyEurope niet zomaar een low cost-luchtvaartmaatschappij was maar dat deze haar passagiers soortgelijke diensten verleende als klassieke luchtvaartmaatschappijen en ook op grote vliegvelden vloog. De maatschappij had dan ook een zeer brede clientèle. Voor mensen die het niet in de eerste plaats ging om het tijdstip van de reis maar in de allereerste plaats om de ticketprijs, was SkyEurope in de Tsjechische Republiek luchtvaartmaatschappij nummer een. Ook was SkyEurope een van de grootste klanten van de grootste Tsjechische luchthaven Praag-Ruzyně. Maar niet alleen mensen op de vliegvelden waren slachtoffer van het faillissement van SkyEurope. Er waren nog eens 280 000 klanten die een vlucht hadden geboekt. Volgens de beschikbare informatie werden er vlak voor de afkondiging van het faillissement nog vliegtickets verkocht.

Mensen die hun vliegtickets niet met een kredietkaart geboekt hadden, hebben nagenoeg geen enkele kans hun geld ooit terug te zien. Er bestaat voor luchtvaartmaatschappijen namelijk geen enkele wettelijke verplichting een faillissementsverzekering af te sluiten, reden waarom een aantal van hen daadwerkelijk niet beschikt over een dergelijke verzekering. Het enige wat een passagier rest is zijn of haar vordering in te dienen bij de curator. De kans dat een klant op deze manier zijn geld ooit nog eens terugziet, is echter uiterst miniem. Hoogste tijd dus om hier iets aan te doen. Ik zou graag de Commissie vervoer willen bedanken voor het feit dat zij zich dit voorstel eigen gemaakt heeft. Ik dank ook de Commissie voor haar toezegging om zich over dit vraagstuk te buigen. Ik vertrouw erop dat zij met een dusdanige oplossing komt dat het vertrouwen van de klanten in de op dramatische wijze door de wereldwijde economische crisis getroffen luchtvaartsector wordt versterkt.

Oldřich Vlasák (ECR). - (CS) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, dat er dit jaar zoveel luchtvaartmaatschappijen op de fles zijn gegaan, dwingt ons opnieuw na te denken over de vraag of de interne markt voor luchtvervoerders wel goed in elkaar steekt. Ook al zijn er nu eveneens een paar grotere maatschappijen over de kop gegaan en zal de situatie in de sector gezien de stijging van de brandstofprijzen en de vertraging van de economische groei ook in de komende tijd waarschijnlijk verder verslechteren, toch is er wat mij betreft absoluut geen reden tot paniek. Voordat we ons hals over kop, als reactie op de huidige situatie, gaan begeven op het hellend valk van de regelgeving, dienen we terdege te beseffen dat dankzij de liberaliseringsmaatregelen van de Europese Unie er een enorme bloei heeft plaatsgevonden van goedkope vliegmaatschappijen en dat de concurrentie tussen de luchtvaartmaatschappijen in de Europese Unie erdoor versterkt is.

Zo veranderde de in hoge mate gereguleerde sector met dure vliegtickets in een dynamische sector. Steeds meer reizigers in de Europese Unie, die het zich eerder niet konden veroorloven om te vliegen, zijn dat dankzij de toegankelijker prijzen nu wel gaan doen. Laten we dus heel zorgvuldig bekijken op welke manier de consumentenbescherming kan worden versterkt - in dit geval ten behoeve van de klanten van de luchtvaartmaatschappijen - zonder de goed functionerende luchtvaartmarkt op losse schroeven te zetten. Wat de invoering van een verplichte faillissementsverzekering voor luchtvaartmaatschappijen betreft, daar heeft het Europees Parlement nog niet eens zo heel lang geleden al eens een voorstel toe gedaan. Het zou goed zijn te bekijken hoe we het ditmaal daadwerkelijk tot leven zouden kunnen wekken.

Christine De Veyrac (PPE). - (FR) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de vicevoorzitter van de Commissie, collega's, de mondelinge vraag waarover wij vanavond debatteren, brengt, zoals velen van u reeds opmerkten, het bestaan van een juridisch vacuüm aan het licht, waardoor passagiers in de kou blijven staan als een luchtvaartmaatschappij failliet gaat.

Het klopt inderdaad dat de Europese wetgeving mensen die een ticket hebben gekocht in het kader van een pakketreis, wel beschermt, maar geen bescherming biedt aan passagiers die hun ticket op internet hebben gekocht. Zoals Saïd El Khadraoui al zei, de gewoonten zijn met de opkomst van internet veranderd en de wetgever moet die ontwikkeling volgen om onze Europese medeburgers te beschermen. Een groot aantal reizigers koopt tegenwoordig een vliegticket op internet, en aangezien de goedkope vliegtuigmaatschappijen hun tickets bijna uitsluitend online verkopen, worden vooral jongeren en mensen met een laag inkomen

hier mogelijk het slachtoffer van. Het is onaanvaardbaar dat deze passagiers over geen enkel vangnet beschikken als de maatschappij waar zij hun ticket hebben gekocht, failliet gaat. En dat terwijl de luchtvaartsector de afgelopen maanden een crisis doormaakte die haar weerga niet kende, waardoor de bezettingsgraad van vliegtuigen drastisch daalde. Wij weten allemaal dat deze crisis omvangrijker is dan de crisis die de sector na 11 september doormaakte en dat er een groot aantal luchtvaartmaatschappijen failliet is gegaan.

Het is derhalve noodzakelijk dat de Europese Commissie – en ik weet, mijnheer de vicevoorzitter, dat u zich daar terdege bewust van bent – zo snel mogelijk constructieve oplossingen aandraagt, zodat passagiers kunnen worden beschermd als de maatschappij waar ze mee zouden vliegen, failliet gaat, en dat deze bescherming kan worden genoten ongeacht de manier waarop de tickets zijn geboekt.

Magdalena Álvarez (S&D). - (ES) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, ik ben blij met de vraag die we vandaag behandelen, maar ik denk dat daarin slechts een van de mogelijke gevallen van sluiting van een bedrijf in acht wordt genomen, namelijk die van faillissement of bankroet.

Er zijn echter andere mogelijke situaties waarin een luchtvaartmaatschappij moet sluiten of haar activiteiten moet staken. Ik heb het over gevallen van licentieopschorting om veiligheidsredenen, van vrijwillige sluiting of opheffing om een andere dan financiële reden. In dit soort gevallen ontstaan dezelfde problemen als die waar we het nu over hebben, waarbij passagiers hulpeloos achterblijven omdat ze geen terugbetaling voor hun ticket krijgen of omdat de vergoeding – als die er is – aanzienlijke kosten met zich mee brengt.

Ik begrijp dat de verordening inzake vergoedingen aan passagiers in geval van vertraging of annulering een instrument zou kunnen zijn, maar ik denk niet dat dit voldoende is.

In het licht hiervan zou ik de Commissie willen vragen om te onderzoeken of wetgevingsmaatregelen getroffen kunnen worden voor andere gevallen, voor de gevallen die ik net noemde en die verder gaan dan opheffing en niet zijn geregeld in de huidige communautaire wetgeving. Anders lopen we, ondanks onze goede bedoelingen, het risico tekort te schieten en slechts wettelijke bescherming te bieden aan passagiers in één bepaalde situatie, terwijl vele passagiers die lijden onder de sluiting van een luchtvaartmaatschappij, hoewel de reden van de sluiting niet financieel of economisch is, hiervan uitgesloten worden.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Een efficiënte interne markt vraagt om een beleid voor consumentenbescherming op gemeenschapsniveau. In de loop der jaren heeft de Unie maatregelen genomen en door middel daarvan het niveau van consumentenbescherming opgetrokken op de terreinen van pakketreizen en passagiersrechten.

Desondanks is een grote meerderheid van de van Europese consumenten ontvangen klachten gerelateerd aan het niet respecteren van de rechten van vliegtuigpassagiers. Veel van deze klachten zijn afkomstig van passagiers van wie de vlucht is geannuleerd wegens faillissement van de luchtvaartmaatschappij of de reisorganisatie. In deze gevallen merken reizigers het probleem pas op wanneer hun vlucht niet volgens schema wordt uitgevoerd.

Hoewel Richtlijn 90/314-EEG van de Raad van de Europese Unie betreffende pakketreizen de passagiers beschermt in het geval van insolventie van de reisorganisatie, worden deze niet beschermd in het geval dat de vliegtickets op individuele basis zijn verkocht. Daarnaast is bij instapweigering compensatie niet mogelijk in het geval van buitengewone omstandigheden, waaronder ook het faillissement van de luchtvaartmaatschappij valt. Volgens een recent onderzoek is het aantal faillissementen onder luchtvaartmaatschappijen in de Europese Unie gestegen tot 79 in de periode 2000-2008. 41 procent van de failliet verklaarde luchtvaartmaatschappijen in de periode 2005-2008 voerden regionale vluchten uit en 17 procent waren low cost-maatschappijen.

Welke maatregelen zouden wij kunnen nemen om reizigers in dergelijke situaties beter te beschermen? Mogelijke oplossingen omvatten een systeem van reizigersverzekeringen dat deze situaties dekt, een strenger systeem van toezicht, het uitwerken van een aantal wettelijke voorschriften zodat passagiers in dergelijke situaties gecompenseerd worden.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, een schadevergoeding voor passagiers bij faillissement van luchtvaartmaatschappijen is niet alleen een kwestie van geld. Deze houdt verband met zelfs nog ernstiger zaken als veiligheid, toegankelijkheid van diensten en concurrentievermogen. In tijden van crisis bevindt iedere economische sector zich in een precaire situatie en het luchtvervoer vormt hierop geen uitzondering. Het is van cruciaal belang dat de mensen vertrouwen houden in de luchtvaartmaatschappijen, anders zou

de vraag sterk afnemen en de financiële situatie van deze maatschappijen nog verder verzwakken. Dit kan gevolgen hebben voor heel de economische situatie en het concurrentievermogen van Europa.

Schadevergoedingen voor passagiers houden ook verband met toegankelijkheid van diensten. Ik vind dat iedereen in Europa de keuze moet hebben om desgewenst door de lucht te reizen. U zult het met mij eens zijn dat we hiervoor veilige budgetmaatschappijen nodig hebben waarvan de diensten binnen ieders bereik liggen. Deze maatschappijen zouden een stabiele financiële achtergrond moeten hebben omdat veiligheid niet alleen betekent veiligheid ingeval van een ongeluk, maar ook impliceert dat als ik een vliegticket koop, ik erop moet kunnen vertrouwen dat er op het moment van vertrek daadwerkelijk een vliegtuig klaar zal staan om mij naar mijn bestemming te brengen.

Dit alles maakt onze mondelinge vraag belangrijk, en het feit dat er sinds het jaar 2000 in Europa bijna tachtig luchtvaartmaatschappijen failliet zijn gegaan, geeft deze vraag urgentie. Het is evident dat er op dit gebied een duidelijke verordening moet komen. Ik verzoek de commissaris derhalve vriendelijk zich serieus te verdiepen in deze kwestie en zo snel mogelijk met een haalbare oplossing te komen.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, ongeveer een maand geleden is een low cost-maatschappij over de kop gegaan. De betrokken maatschappij SkyEurope heeft toen het faillissement aangevraagd. Hoewel luchtvaartanalisten dit faillissement al lange tijd hadden voorspeld, heeft SkyEurope tot de dag voor de indiening van de faillissementsaanvraag nog tickets voor zijn vluchten verkocht. Dit heeft er niet alleen toe geleid dat honderden passagiers van de luchtvaartmaatschappij noodgedwongen van hun geplande vakantie moesten afzien, maar ook en vooral dat zij aanzienlijke financiële verliezen hebben geleden als gevolg van de ondergang van de luchtvaartmaatschappij. De onderneming heeft haar klanten in een officiële verklaring kurkdroog meegedeeld dat ze ervan uit kunnen gaan dat ze het geld dat ze voor hun tickets hebben betaald niet zullen terugkrijgen.

Het voorbeeld van SkyEurope toont duidelijk aan dat we er in ons gemeenschappelijk Europa nog niet in geslaagd zijn om wetgeving uit te werken die de consument van luchtvaartdiensten tegen de negatieve gevolgen van het faillissement van een luchtvaartmaatschappij beschermt. Dit is een belangrijk probleem, aangezien sinds 2000 wereldwijd 77 luchtvaartmaatschappijen failliet zijn gegaan. Zo is in 2004 de Poolse luchtvaartmaatschappij Air Polonia over de kop gegaan. Ik verwacht derhalve dat de Europese Commissie beginselen voorstelt met het oog op de bescherming van de consument tegen de negatieve gevolgen van mogelijke faillissementen van luchtvaartmaatschappijen.

Antonio Tajani, vicevoorzitter van de Commissie. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw De Veyrac, de heer Vlasák en mevrouw Gurmai hebben de aandacht gevestigd op de oorzaak van het faillissement, of beter gezegd op de economische crisis en op de moeilijkheden waar de luchtvaartsector momenteel mee kampt, of het nu gaat om low cost- of grote luchtvaartmaatschappijen.

Het Europees Parlement en de Commissie hebben gezamenlijk een aantal initiatieven gelanceerd als antwoord op de crisis. Ik denk bijvoorbeeld aan de bevrozing van de slots, waar met grote meerderheid in dit Parlement vóór is gestemd, en aan het initiatief inzake het gemeenschappelijk Europees luchtruim, dat een grootschalige hervorming van de luchtvaartsector beoogt, waardoor luchtvaartmaatschappijen kunnen besparen op brandstofkosten, omdat we de trajecten tussen luchthavens korter hebben gemaakt.

Juist om alle Europese luchtvaartmaatschappijen – dus zowel de low cost- als de niet low cost- maatschappijen – een concreet antwoord te geven heb ik er bij de zevenentwintig ministers van Vervoer van de Europese Unie op aangedrongen om de hervorming in verband met het gemeenschappelijk Europees luchtruim eerder dan gepland in werking te laten treden. Dit is namelijk een goede manier om luchtvaartmaatschappijen de gelegenheid te bieden om brandstof te sparen en zo te voorkomen dat er negatieve situaties ontstaan in economisch opzicht. Het voorkomen van faillissementen van luchtvaartmaatschappijen beschermt niet alleen passagiers tegen financiële schade, maar is bovendien uitermate belangrijk voor de bescherming van banen. We kunnen niet toestaan dat deze financiële en economische crisis uitmondt in een alarmerende sociale crisis.

We weten dat de luchtvaartsector kampt met problemen op internationaal niveau: denk maar aan het voorval van Japan Airlines een paar weken geleden, toen de personeelsinkrimping werd aangekondigd. Het is onze taak om niet alleen de burgers te beschermen, maar ook zodanig te handelen dat goede luchtvaartmaatschappijen operationeel kunnen blijven en op die manier banen garanderen.

De Europese Commissie – en neemt u mij niet kwalijk als ik wat lang van stof ben – en het Parlement hebben alles in het werk gesteld om dit mogelijk te maken. Ik kan wel zeggen dat we dankzij onze inzet een nieuw

en volledig particulier luchtvaartmaatschappijmodel hebben zien ontstaan. Denk maar aan Olympic Airways, aan Alitalia en het geval van Austrian Airlines, dat naar ik hoop snel opgelost zal worden. Dit betekent dat er binnen de luchtvaartsector geen staatsbedrijven meer bestaan en dat burgers er niet langer financieel voor hoeven op te draaien als ze in moeilijkheden geraken. Nu worden de schulden betaald door degenen die eventueel fouten hebben gemaakt.

Ik wil tevens reageren op de vraag die is gesteld door mevrouw Álvarez. Daarin brengt ze een onderwerp ter sprake dat uitermate interessant is. Ik kan instemmen met haar voorstel en in onze huidige werkzaamheden de suggestie meenemen dat ook bescherming moet worden geboden aan passagiers van luchtvaartmaatschappijen die niet vanwege een faillissement sluiten, maar vanwege het feit dat ze niet voldoen aan de veiligheidsvoorschriften. In dat specifieke geval loopt een passagier dezelfde schade op als een passagier die een ticket heeft gekocht bij een luchtvaartmaatschappij die vervolgens failliet ging. De hoofdgedachte moet blijven de reizende burger te beschermen tegen schade die hij of zij oploopt, of beter gezegd wanneer hij of zij niet kan instappen. Bovendien is dit de filosofie die ten grondslag ligt en zal blijven liggen aan mijn werkzaamheden als commissaris. Ik wil dat passagiers in alle transportsectoren in dezelfde mate worden beschermd.

Daarom zullen we morgen en overmorgen tijdens de Transportraad in Luxemburg ook praten over het vraagstuk van de rechten van passagiers in het zeevervoer of het vervoer over de binnenwateren. De Commissie heeft hiertoe, met de steun van het Parlement, gekozen om de Europese burgers te kunnen beschermen. Als we daadwerkelijk het vertrouwen van de burgers willen winnen en soortgelijke positieve resultaten willen behalen als in Ierland, moeten we de burgers middels wetgeving laten zien dat de Gemeenschapsinstellingen aan hun kant staan, geen instellingen zijn waarin bureaucratie hoogtij viert maar instellingen waarbinnen gewerkt wordt voor de bescherming en de waarborging van de rechten van de Europese burgers.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten. De stemming over eventuele ontwerpresoluties vindt tijdens de volgende vergaderperiode plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Edit Herczog (S&D), schriftelijk. – (HU) Als gevolg van de verandering in reisgewoonten organiseren steeds meer mensen hun reis zelf, daarbij de dienstverlening van reisbureaus omzeilend. Dankzij deze ontwikkeling waren de budgetvliegmaatschappijen zowel wat betreft winst als marktaandeel de winnaars van het afgelopen decennium. Dames en heren, voorheen was het ook in Hongarije een groot probleem dat het ene reisbureau na het andere over de kop ging. Op de televisie konden we regelmatig getuige zijn van in het buitenland gestrande gezinnen. We kunnen niet toelaten dat de volgende faillissementsgolf de budgetmaatschappijen wegvaagt, met een miljoenen schade voor de economie en de reizigers als gevolg, om nog maar te zwijgen over het veiligheidsrisico als een bedrijf niet beschikt over een solide financiële basis om te kunnen functioneren.

Juist daarom moeten we ons op de volgende doelen concentreren: we moeten overwegen of het oprichten van bedrijven aan strengere regels moet worden onderworpen en of er verdere kapitaal- en organisatorische garanties moeten worden geëist van vliegmaatschappijen. We moeten ervoor zorgen dat de wijze van financiële en operationele verslaglegging en de frequentie van steekproefsgewijze controles worden aangescherpt. De afmetingen van de sector zijn dusdanig dat het nodig is met regelmatige Europese enquêtes het beleid van maatschappijen inzake vluchten, het mechanisme voor klachtenafhandeling en de eenvoud van terugbetaling onder de loep te nemen. We moeten het in de toekomst nog eenvoudiger maken om grensoverschrijdende klachten in vergelijkbare zaken af te handelen. Om daadwerkelijk een consumentgerichte gemeenschappelijke markt tot stand te brengen in Europa, moeten we grensoverschrijdende klachten en schadeclaims efficiënter afhandelen.

23. Verslag over de toepassing van Verordening (EG) nr. 2157/2001 van de Raad van 8 oktober 2001 betreffende het statuut van de Europese vennootschap (SE) (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de mondelinge vraag van Klaus-Heiner Lehne, namens de Commissie juridische zaken, aan de Commissie: Verslag over de toepassing van Verordening (EG) nr. 2157/2001 van de Raad van 8 oktober 2001 betreffende het statuut van de Europese vennootschap (SE) (O-0092/2009 – B7-0211/2009).

Klaus-Heiner Lehne, *rapporteur*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, de Europese Raad heeft in 2001 een besluit genomen over het statuut van de Europese vennootschap. Dit statuut is in deze vorm om diverse redenen pas op 8 oktober 2004 in werking getreden. En zoals te doen gebruikelijk bij wetgeving in de Europese Unie wordt de Commissie verzocht om na afloop van een bepaalde periode verslag te doen van de toepassing en de tenuitvoerlegging, om daaruit eventueel te kunnen concluderen of het oorspronkelijke besluit gewijzigd dient te worden.

8 oktober 2004 is bijna precies vijf jaar geleden. De termijn was vijf jaar, maar er ligt nog steeds geen verslag van de Europese Commissie op tafel. Aangezien we ons allemaal braaf aan de wet houden en de Commissie als hoedster van de Verdragen in bijzonder mate geroepen is om de wet na te leven, was dit de aanleiding om in de Commissie juridische zaken de vraag te stellen waarom de Commissie nog geen verslag heeft voorgelegd en evenmin heeft voorbereid. Wij willen de Commissie in staat stellen hierover uitleg te geven aan ons. In ieder geval wordt hierdoor duidelijk dat het Parlement, en met name de Commissie juridische zaken, zijn controleplicht jegens de Commissie in volle omvang nakomt.

Ik wil mijn spreektijd van vijf minuten niet volledig benutten, maar zou blij zijn wanneer de Commissie nu een antwoord kan geven op deze korte mondelinge vraag.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, allereerst wil ik namens commissaris McCreevy, die ik vanavond in dit Parlement vervang, de Commissie juridische zaken en diens voorzitter, de heer Lehne, bedanken voor het aan de orde stellen van deze vraagstukken. Daar ikzelf bijna 15 jaar lid ben geweest van dit Parlement, ben ik persoonlijk zeer verheugd dat het Parlement zijn controlefunctie waarneemt, omdat dit een passende stimulans is voor de Commissie om doeltreffender te werk te gaan.

Wat de eerste twee ingediende vragen betreft ben ik blij u te kunnen melden dat de werkzaamheden ter voorbereiding van het gevraagde verslag vergoed zijn. De Commissie heeft een externe studie besteld die eind dit jaar afgerond moet zijn en een solide en feitelijke basis zal zijn voor het opstellen van het verslag. De Commissie zal deze studie grondig bestuderen en aandachtig luisteren naar de adviezen van de betrokken partijen. Het verslag kan dus in de tweede helft van het volgend jaar gepubliceerd worden en zal dan aan het Europees Parlement en de Raad worden voorgelegd.

De precieze termijnen en inhoud zullen natuurlijk door de volgende Commissie worden vastgesteld. Het verslag zal een analyse bevatten van de vier wijzigingsmogelijkheden die uitdrukkelijk zijn opgenomen in artikel 69 van de verordening. De Commissie heeft momenteel nog geen standpunt ingenomen over dit punt, noch over eventuele andere wijzigingen van het statuut. We moeten wachten op de resultaten van de externe studie en op de daarop volgende raadplegingen en nauwgezet elke factor en, indien noodzakelijk, de resultaten van de onderhandelingen over het statuut van de Europese vennootschap grondig bekijken.

Met betrekking tot de derde vraag zal de nieuwe Commissie, op basis van de resultaten van de analyses, moeten beslissen over het tijdschema en de inhoud van eventuele toekomstige activiteiten. Ik ben ervan overtuigd dat deze Commissie zorgvuldig en aandachtig naar de mening van het Parlement zal luisteren alvorens nieuwe maatregelen aan te nemen.

George Sabin Cutaş, *namens de S&D-Fractie*. – (RO) Het idee van een Europese vennootschap dateert uit de jaren vijftig en is nieuw leven ingeblazen met de inwerkingtreding van het Verdrag van Rome, toen het deel ging uitmaken van de doelstelling van een gemeenschappelijke markt.

Het huidige statuut van de Europese vennootschap is van symbolische waarde voor een Europese onderneming. Het biedt de mogelijkheid te profiteren van een bepaalde vrijheid van vestiging en mobiliteit. Vele bedrijven maken gebruik van het statuut van de Europese vennootschap om het uniek Europees karakter aan te tonen, waarbij zij dit eveneens tot een essentieel instrument maken voor ondernemingen die grensoverschrijdende fusiestrategieën willen ontwikkelen.

Zodoende is een van de belangrijkste voordelen van een Europese vennootschap dat de hoofdvestiging verplaatst kan worden van het land waar deze is opgericht naar een andere lidstaat, zonder dat het nodig is het bedrijf op te heffen of een nieuwe rechtspersoon te creëren. Ondanks dit alles is de Europese vennootschap ver verwijderd van de initiële doelstellingen van een autonoom statuut onder één wetgeving. Het praktisch functioneren ervan is daardoor gebrekkig. De wetgeving wordt niet consequent toegepast en is afhankelijk van specifieke bepalingen in de nationale wetgevingen. Ook wordt de mobiliteit van de Europese vennootschap beperkt door voorschriften die de vestiging van een hoofdkantoor in een andere lidstaat dan die van de formele hoofdvestiging verbieden.

Zodoende wordt een van de fundamentele communautaire vrijheden beperkt, namelijk het vrij verkeer van ondernemingen. Het verslag van de Europese Commissie over de toepassing van de verordening, dat ook door de commissaris werd genoemd, zal in mijn ogen ook een onderzoek moeten bevatten naar de mogelijkheid om de centrale administratie en/of het centrale bestuur van een vennootschap en de hoofdvestiging in verschillende lidstaten te vestigen. Ik denk ook dat overwogen moet worden de verordening te herzien om een stap verder te zetten in de richting van een autonoom statuut voor dit soort vennootschappen.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, ik heb aandachtig geluisterd naar de toespraken van de heer Lehne en de andere afgevaardigde die heeft deelgenomen aan het debat. Inderdaad is de verordening betreffende het statuut van de Europese vennootschap aangevuld met een richtlijn inzake de participatie van werknemers en is de uitvoeringstermijn verstreken op 8 oktober 2004, de dag waarop de verordening betreffende het statuut van de Europese vennootschap van kracht werd.

Slechts acht lidstaten hebben echter binnen de gestelde termijn de noodzakelijke maatregelen getroffen. Pas begin 2006 was de omzetting van de richtlijn inzake de participatie van werknemers in alle lidstaten voltooid. We waren dan ook gedwongen om het verslag uit te stellen. Wij moesten er immers zeker van zijn dat de verordening betreffende het statuut van de Europese vennootschap lang genoeg in alle lidstaten van kracht was om een indicatief verslag op te kunnen stellen over de toepassing ervan.

Dit zijn de redenen waarom er vertraging is opgelopen. Ikzelf kan het niet anders dan eens zijn met de heer Lehne en ik hoop dat we de verloren tijd goed kunnen maken en de Europese Unie in de tweede helft van het volgend jaar concrete antwoorden kunnen geven met concrete indicaties wat het statuut van de Europese vennootschap betreft. Ik hoop ook dat daarmee tegemoet wordt gekomen aan de verzoeken van niet alleen het Parlement, maar ook het bedrijfsleven en de werknemers van de Europese Unie.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *schriftelijk*. – (PL) De goede werking van de interne markt is niet alleen afhankelijk van de opheffing van de handelsbelemmeringen tussen de landen, maar ook van de reorganisatie van de productiestructuur op communautair niveau. Met het oog hierop heeft de Europese Commissie in de jaren zeventig van de vorige eeuw een voorstel gedaan in verband met de totstandbrenging van een rechtskader voor een Europese vennootschap. In 2001 is Verordening (EG) nr. 2157/2001 van de Raad betreffende het statuut van de Europese vennootschap aangenomen. Dit idee heeft helaas niet het verwachte resultaat opgeleverd. Tot dusver hebben slechts een honderdtal bedrijven het statuut van een *Societas Europaea* aangenomen. Geleidelijk aan is echter het idee gegroeid om het rechtskader van de Europese vennootschap uit te breiden tot kleine en middelgrote ondernemingen. Het resultaat hiervan is het voorstel van de Commissie van maart 2008 voor een verordening van de Raad betreffende het statuut van de Europese besloten vennootschap. In het licht van de negatieve ervaringen met de *Societas Europaea* is het cruciaal dat de Commissie voortdurend toezicht houdt op de toepassing van Verordening (EG) nr. 2157/2001. Daartoe is in de Verordening zelf bepaald dat de Commissie uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van het document een verslag moet voorleggen over de toepassing ervan. Deze Verordening is in 2004 in werking getreden. Ik zou de Europese Commissie bijgevolg willen vragen wanneer zij van plan is het bovengenoemde verslag te overleggen en welke maatregelen zij op basis van de uitgevoerde analyse wil nemen.

24. Agenda van de volgende vergadering: zie notulen

25. Sluiting van de vergadering

(De vergadering wordt om 22.20 uur gesloten)